ΕΣΠΕΡΟΣ

Ἔτος Γ'. Ἐκδίδεται τῇ 1/13 καὶ 15/27. ἑκάστου μηνός. Ἐν ΛΕΙΨΙΑι τῇ 1/13 Ἰουλίου 1883 Τιμὴ ἐτησία προπληρωμένη εἰς χρυσόν. Φράγκ. 40. Μάρκ. 32. Ῥούβλ. 16. Ἀρ. 53.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ἡ ἐν Βάδεν-Βάδεν Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. — Ἡ γυνὴ τῆς Μιλήτου. — Ἡ ῥωσσικὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. — Ὁ Ὕπνος. — Ἡ γλῶσσα τῶν σημείων. — Ἡ ὑποθρυχίος σῦριγξ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. — Ποίησις· Τὸ Ῥόδον. Ἐπὶ τῆς προσφιλοῦς μοι εἰκόνος τῆς πατρίδος μου Κεφαλληνίας. Ῥεμβασμος. — Τὸ ἐν Σταφούρτῃ ἀλατοφυχεῖον. — Τὸ τελευταῖον Χαῖρε. — Τὸ σελίνιον. — Ἡ χολέρα ἐν Αἰγύπτῳ. — Τέχναι καὶ Ἐπιστῆμαι. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐν Βάδεν-Βάδεν. — Ἡ ὑποθρύχιος σῦριγξ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. — Ἡ γλῶσσα τῶν σημείων. — Τὸ ἀλατοφυχεῖον ἐν Σταφούρτῃ. — Τὸ τελευταῖον Χαῖρε. — Οἱ τρεῖς συντρόφται.

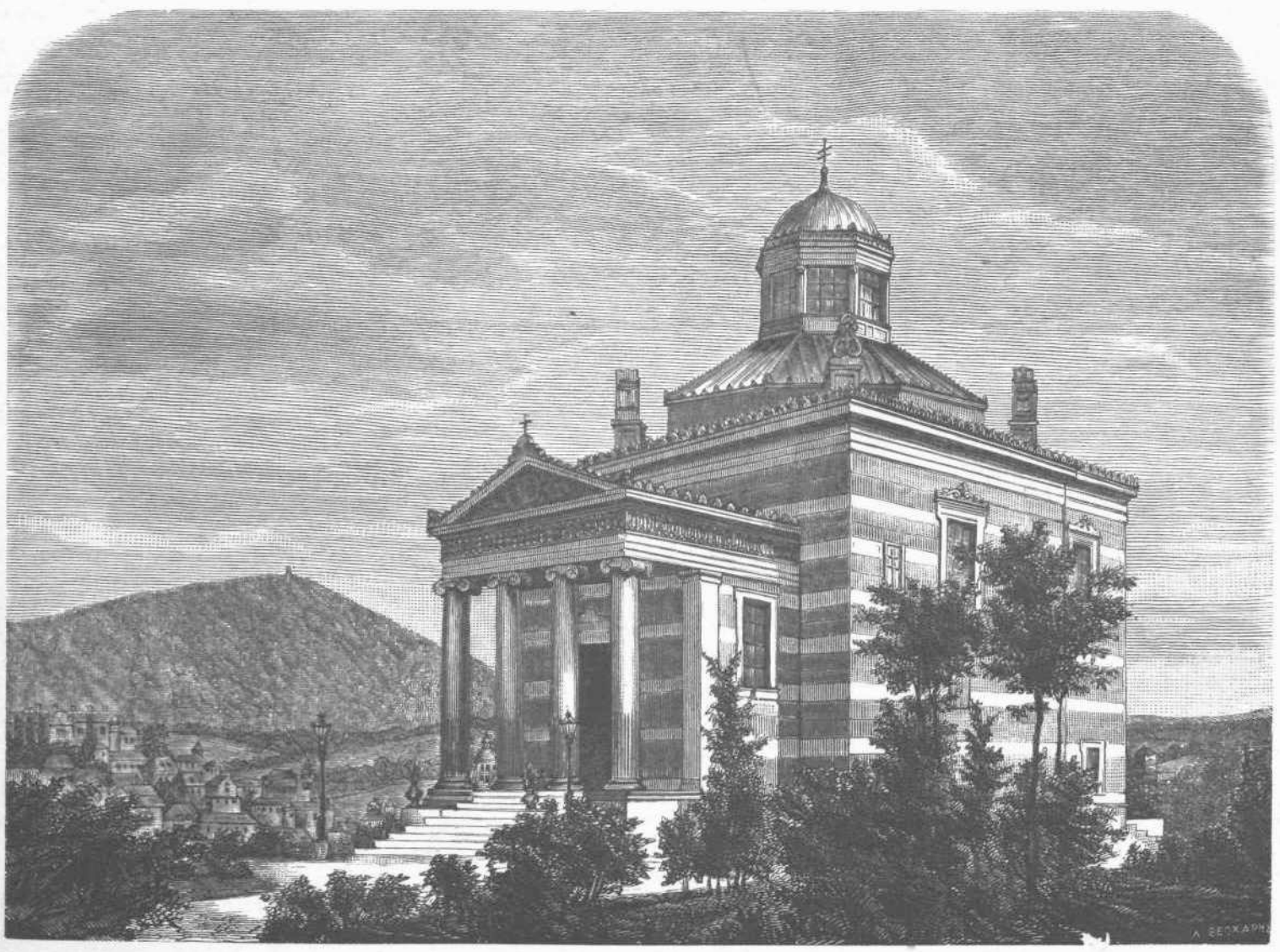

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΒΑΔΕΝ-ΒΑΔΕΝ.

Η ΕΝ ΒΑΔΕΝ-ΒΑΔΕΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

(Μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 65.)

Τὸ μέγα δουκᾶτον τοῦ Βάδεν εἶναι τὸ πέμπτον κατὰ τὸν πληθυσμὸν ἐκ τῶν γερμανικῶν κρατῶν, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἔκτασιν εἶναι τὸ τέταρτον, ὑπερβαῖνον κατὰ τοῦτο τὴν μικροτέραν ἀλλὰ πυκνότερον κατοικουμένην Σαξωνίαν. Εἶναι μία τῶν ὡραιοτέρων καὶ πλουσιωτέρων χωρῶν τῆς Γερμανίας, κεκτημένη ἀπαραμίλλους φυσικὰς καλλονάς· ὁ Ῥῆνος ῥέει καθ' ἅπασαν τὴν δυτικὴν πλευρὰν αὐτῆς, χωρίζων αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀλσατίας, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἐκτείνεται τὸ περιώνυμον "Μέλαν δάσος" (Schwazwald). Πλὴν τῆς πρωτευούσης Καρλσρούης ἀκμάζουσιν ἐν τῷ δουκάτῳ τούτῳ ἡ Ἑϊδελβέργη καὶ ἡ Φριβούργη, ἀμφότεραι πόλεις μετὰ πανεπιστημίων, τὸ Μάνχαϊμ, ἡ μεγίστη τῶν πόλεων τοῦ δουκάτου, πόλις ἰδίως βιομηχανική, καὶ ἄλλαι μικρότεραι. Ἐν πάσαις ὅμως λίαν ὀνομαστὴ εἶναι ἡ μικρὰ πόλις Βάδεν-Βάδεν, ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ θαυμασίων ἰαματικῶν ὑδάτων καὶ τῶν περιβαλλουσῶν αὐτὴν καλλονῶν.

Τὴν πόλιν ταύτην, ἀποτελουμένην ἐκ 10—11 χιλιάδων κατοίκων, ἐπισκέπτονται κατὰ πᾶν θέρος 60 ἢ καὶ 100 χιλ. ξένοι ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ζητοῦντες θεραπείαν ἐν τοῖς νάμασιν αὐτῆς. Ὁ ξένος ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἔχει νὰ ἐπισκεφθῇ πολλὰ ὡραῖα καὶ ἱστορικὰ τοπεῖα καὶ οἰκοδομήματα. Τὸ πρὸ καὶ πλέον παντὸς ἄλλου ὅμως ἑλκῦον τὰ βλέμματα ἀντικείμενον εἶναι ἡ ὡραία καὶ χρυσόστεγος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία.

Ἐπειδὴ ἡ ὕπαρξις αὐτῆς εἶναι, ὡς παρετήρησα, ἄγνωστος τοῖς πολλοῖς, ἐπιχειρῶ νὰ χαράξω περὶ αὐτῆς ὀλίγας λέξεις, ἐλπίζων ὅτι ὁ "Ἕσπερος" θὰ φιλοξενήσῃ αὐτὰς εἰς γωνίαν τινὰ τῶν στηλῶν του. Ἡ μικρὰ ἱστορία τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τούτου συνοψίζεται εἰς τὰς ἀκολούθους ὀλίγας γραμμάς.

Ὁ ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1846 περίπου χρηματίσας ἡγεμὼν τῆς Μολδοβλαχίας Ἀλέξανδρος Στούρτζας, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἡγεμονίας παραίτησιν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς Γερμανίαν καὶ ἐγκατέστη, ἵνα ἐγκαταβιώσῃ, ἐν Βάδεν-Βάδεν μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ Σμαράγδα εἶναι θυγάτηρ ἐπίσης πρίγκιπος, τοῦ Βογορίδου, ἀδελφὴ δὲ τοῦ νῦν διοικητοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας Ἀλεξάνδρου Βογορίδου Πασᾶ. Ἐκ τῶν δύο τέκνων αὐτῶν ἡ μὲν θυγάτηρ ὑπανδρεύθη τὸν υἱὸν τοῦ ἐσχάτως ἐν Βάδεν-Βάδεν ἀποβιώσαντος πρίγκιπος Γορτσακὼφ, πρωθυπουργοῦ τῆς Ῥωσσίας, ὁ δὲ υἱὸς Μιχαήλ, νέος πολλὴν εὐφυΐαν κεκτημένος, ἐσπούδαζεν ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ Λυκείῳ Βοναπάρτη, ἔνθα καὶ τῷ 1863 ἀπέθανεν. Ἡ στέρησις τοῦ υἱοῦ ἔρριψε τοὺς γονεῖς εἰς πένθος ἀπαραμύθητον, οὗ τὴν κατασίγησιν ἐπεζήτησαν οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς εἰς τοὺς κόλπους τῆς θρησκείας. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν τὴν ἵδρυσιν ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ ναοῦ ἐν Βάδεν-Βάδεν, ὅπου οἰκοῦσι μῆνας τινὰς τοῦ ἔτους ἐν τῷ αὐτόθι ὡραίῳ μεγάρῳ αὐτῶν.

Ὡς τόπος ἱδρύσεως τοῦ ναοῦ ἐξελέχθη μικρὸν βουνὸν ἢ λόφος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τῶν ἀποτελουσῶν τὴν μαγευτικὴν κοιλάδα τοῦ Βάδεν-Βάδεν κλιτύων. Ὁ ναὸς ἐκτίσθη κατὰ σχέδιον τοῦ περιφήμου ἀρχιτέκτονος τοῦ Μονάχου Klentze κατὰ ῥυθμὸν μικτόν, ὡς φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι. Ἡ οἰκοδομὴ εἶναι λίαν πολυτελής· ἡ ἀξία δὲ αὐτῆς μετὰ τῆς θελκτικῆς καὶ ἐκτενοῦς περιοχῆς αὐτῆς ἀνῆλθεν εἰς ἑκατομμύριά τινα φράγκων. Κεῖται ἐπὶ τοῦ ἐπιφανεστέρου σημείου τοῦ λόφου, ὅστις καὶ ὠνομάσθη "Βουνὸν τοῦ Μιχαήλ" (Michaelsberg), διότι ὁ ναὸς εἶναι ἀφιερωμένος τῷ ἀρχαγγέλῳ Μιχαήλ, φερωνύμῳ τοῦ ἀποβιώσαντος νέου. Διὰ τοῦ ὡραίου καὶ πλουσίου ῥυθμοῦ αὐτοῦ, διὰ τῶν περιβαλλόντων αὐτὸν δένδρων καὶ θαμνώνων καὶ διὰ τοῦ χρυσίζοντος θόλου αὐτοῦ ἐφελκύει ὁ ναὸς οὗτος μακρόθεν τὰ βλέμματα τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὴν πόλιν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐσωτερικῶς ὁ ναὸς εἶναι πλουσιώτατα κεκοσμημένος διὰ λαμπροτάτων εἰκόνων καὶ τοιχογραφιῶν ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Γραφῆς. Παρὰ τὸν δεξιὸν τοῖχον τοῦ κυρίου μέρους αὐτοῦ ὑπάρχει ὡραιότατον μαρμάρινον σύμπλεγμα, παριστῶν τὸν νέον Μιχαὴλ ἐν μέσῳ τῶν μελετῶν αὐτοῦ κρατοῦντα τεθραυσμένην τὴν γραφίδα, ἀφ' οὗ ἤδη ἐσημείωσεν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ βιβλίου τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ (3 Ἰουνίου 1863) καὶ προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἄλλην ζωήν. Τὸ σύμπλεγμα τοῦτο, ἐπὶ πλουσίου καὶ ὑψηλοῦ βάθρου ἱστάμενον, παριστᾷ τὰ πρόσωπα ἐν φυσικῷ μεγέθει. Παρὰ τὸν ἀπέναντι τοῖχον ὑπάρχει ἕτερον σύμπλεγμα παριστῶν τοὺς γονεῖς καθημένους ἐν πένθει καὶ κατανύξει, ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν ἱσταμένην ὀρθίαν τὴν Εὐσέβειαν, ἥτις παρηγορεῖ αὐτούς. Τὸ παριστῶν τὸν υἱὸν σύμπλεγμα εἶναι ἀνοικτὸν καὶ ὁρατόν· τὸ παριστῶν ὅμως τοὺς γονεῖς εἶναι κεκαλυμμένον διὰ μεταξίνου παραπετάσματος, ὅπερ ἀρθήσεται μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν. Ζῶσι δὲ νῦν ἀμφότεροι, ὁ μὲν ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος Στούρτζας ἐν ἡλικίᾳ 88 ἐτῶν, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 68. Ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ ναοῦ εὑρίσκεται ὁ τάφος τοῦ προσφιλοῦς υἱοῦ κεκαλυμμένος δι' ἀνθέων καὶ στεφάνων ὑπὸ ἄσβεστον ἱερὸν κανδύλιον.

Ὁ κομψὸς οὗτος ναὸς ἐπισκέπτεται καὶ θαυμάζεται ὑπὸ τῶν μυριάδων ξένων, οἵτινες προσέρχονται κατ' ἔτος εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Βάδεν-Βάδεν.

Μετὰ πολύμηνον διαμονὴν ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς νοτίας Γερμανίας, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχει ἑλληνικὸς ναός, ἔφθασα εἰς Βάδεν-Βάδεν περὶ τὰ μέσα Μαρτίου. Ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀνακούφισις, ἣν ᾐσθάνθην εὑρεθεὶς ὑπὸ τὸν θόλον τοῦ ναοῦ τούτου καὶ ἀκροασάμενος εἰς ἑλληνίδα φωνὴν τῆς θείας ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὑπῆρξε μεγίστη.

Παρὰ τῷ ναῷ ὑπάρχει ἰδιαιτέρα κατοικία, εἰς ὀλίγων μέτρων ἀπόστασιν, διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ ναοῦ. Ἀπὸ δεκαπενταετίας ὑπηρετεῖ ἐκεῖ ἐν ἀφοσιώσει ὁ ἐξ ἱερομονάχων κ. Γρηγόριος Κάλφογλους ἐκ Συλιβρίας ὡς ἱερεύς, καὶ ἀπὸ ἔτους ἤδη ὁ τρόφιμος τῆς ἐν Χάλκῃ θεολογικῆς Σχολῆς προλύτης δὲ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῆς Aix ἐν Προβηγγίᾳ κ. Γαβριὴλ Ἰατρουδάκης ἐκ Λέρου ὡς ἱεροδιάκονος.

Ὁ Ἕλλην, ὁ τόσον μακρὰν τῆς Ἑλλάδος εὑρισκόμενος, εὑρίσκει ἐκεῖ ἐν τῷ ναῷ καὶ παρ' αὐτὸν τὴν Πατρίδα καὶ τὴν θρησκείαν του συγχρόνως.

Κ. Ν. Πμ.

Η ΓΥΝΗ ΤΗΣ ΜΙΛΗΤΟΥ.

Δρᾶμα εἰς πράξεις πέντε ὑπὸ τοῦ κ. Τιμαγένους καθηγητοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

Ἐν τῷ τεύχει 46 τοῦ Ἑσπέρου διελάβομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ νέου δράματος (Ἡ γυνὴ τῆς Μιλήτου), τὸ ὁποῖον ἐποίησεν ἀγγλιστὶ ὁ λόγιος ὁμογενὴς ἡμῶν κύριος Τιμαγένης, καθηγητὴς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ. Τὸ δρᾶμα τοῦτο, κριθὲν μετὰ πολλῶν ἐπαίνων παρὰ τοῦ ἀμερικανικοῦ τύπου, περιέχει σκηνὰς ἀπαραμίλλου ὡραιότητος καὶ προδίδει τέχνην δραματικὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἡ ὅλη ποίησις ἐμφαίνει μελέτην βαθεῖαν τοῦ δαιμονίου τῆς Ἀγγλίας δραματικοῦ ποιητοῦ, τοῦ Σαιξπήρου, ὅστις, ὡς γνωστόν, ἐξέχει κυρίως διὰ τὴν ἀκριβῆ τῶν προσώπων χαρακτηριστικήν. Ἐπιθυμοῦντες νὰ ποιήσωμεν γνωστὰς τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις σκηνάς τινας, τὰς καλλιτέρας, τοῦ νέου ἔργου τοῦ κ. Τιμαγένους, δημοσιεύομεν διὰ τοῦ Ἑσπέρου μετάφρασιν τῆς δευτέρας πράξεως, ἐν ᾗ πρὸ πάντων διακρίνονται οἱ χαρακτῆρες τῶν δύο κυριωτέρων προσώπων.

Σ. τ. Δ.

ΠΡΑΞΙΣ Β'.

ΣΚΗΝΗ Α'.

Ἑσπέρα· Χωρίον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ῥοδανοῦ. Γυναῖκες ξαίνουσαι ἔριον· μεταξὺ αὐτῶν καὶ αἱ Ἑλληνίδες αἰχμάλωτοι. Εἰς τὸ βάθος ἡ οἰκία τοῦ Ἐρβώρ.

Η ΣΙΒΑ, Η ΕΥΟΠΙΑ ΚΑΙ Η ΚΛΕΟΜΕΝΗ.

ΕΥΟΠΙΑ. Οὐδεμία ἀκόμη εἴδησις. Τὸ ἔτος παρῆλθε. Δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἐννοήσω. Ἡ θέσις ἡμῶν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καθίσταται ἀπελπιστικωτέρα.

ΣΙΒΑ. Ματαία μεμψιμοιρία βεβαίως δὲν θὰ τὴν διορθώσῃ.

ΕΥΟΠΙΑ. Τοσοῦτον εἶμαι περίλυπος, ὥστε ἀδυνατῶ νὰ φορέσω τὸ προσωπεῖον τῆς ὑπομονῆς. Ὁ τελευταῖος μὴν προσεγγίζει εἰς τὸ τέλος του καὶ τὰ λύτρα ἀκόμη δὲν ἔρχονται.

ΣΙΒΑ. Ἀμφιβάλλω ἐν γένει ἂν ἔλθωσί ποτε.

ΕΥΟΠΙΑ. Ὦ Σίβα! Σίβα! Οἱ σύζυγοι ἡμῶν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψωσιν εἰς τὴν φρικώδη ταύτην τύχην, εἰς τόσον αἰσχρὰν δουλείαν; Τοιοῦτος συλλογισμὸς καὶ ἀπέναντι αὐτῶν εἶναι πικρὰ ἀδικία καὶ ἀπέναντι τῶν θεῶν βεβήλωσις.

ΣΙΒΑ. Δὲν εἴμεθα δοῦλαι, ἀλλὰ μόνον ὅμηροι.

ΕΥΟΠΙΑ. Ναί, πρὸς τὸ παρόν· ἀλλὰ φεῦ! πόσον ὀλίγαι εἶναι αἱ ἡμέραι αἱ δωροῦσαι ἡμῖν τὸ πτωχὸν τοῦτο προνόμιον! Ἐὰν τὰ λύτρα λείψωσιν!... Τί γενήσεται, Σίβα, ἂν τὰ λύτρα λείψωσιν;

ΣΙΒΑ. Ἡ τύχη ἡμῶν ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς θελήσεως τῶν αἰχμαλωτισάντων ἡμᾶς. Συμφέρει νὰ προκαλῶμεν αὐτοὺς διὰ θρήνων καὶ μεμψιμοιριῶν; Δὲν εἶναι φρονιμώτερον νὰ περιποιηθῶμεν αὐτοὺς καὶ νὰ ζητήσωμεν παρ' αὐτῶν χάριν καὶ προστασίαν;

ΕΥΟΠΙΑ. Νὰ περιποιηθῶ βαρβάρους καὶ νὰ ζητήσω παρ' αὐτῶν χάριν, ἐγὼ ἡ σύζυγος Ἀριστάνδρου τοῦ Μιλησίου.

ΚΛΕΟΜΕΝΗ. Ἡ ἐγὼ ἡ Κλεομένη, ἡ σύζυγος τοῦ πλουσίου Κριτοβούλου;

ΣΙΒΑ. Μὴ ἀπατᾶσθε, φίλαι. Οὔτε ὁ Μιλήσιος Ἀρίστανδρος οὔτε ὁ πλούσιος Κριτόβουλος δὲν φαίνονται πολὺ εὐδιάθετοι ν' ἀνακτήσωσι τὰς συζύγους των.

ΕΥΟΠΙΑ. Ἀπρόοπτός τις βεβαίως συνέβη ἀναβολή. Καλῶς γνωρίζω τὴν ἀγαθὴν καρδίαν τοῦ Ἀριστάνδρου. Ἐν ὅλῃ τῇ Μιλήτῳ δὲν ὑπάρχει εὐγενεστέρα αὐτοῦ ψυχή. Προσφιλὴς τῷ εἶναι ἡ δόξα, προσφιλὴς τῷ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἐκτίμησις τῶν συμπολιτῶν του· πλὴν πολὺ προσφιλεστέρα τῷ εἶναι ἡ σύζυγός του, ἣν ἐνθέρμως ἀγαπᾷ· ἀρεσταὶ τῷ εἶναι αἱ περιποιήσεις τῶν τέκνων του ὅταν ἐπιστρέφῃ κεκοπιακὼς ἀπὸ τῶν δημοσίων φροντίδων, πλὴν ἀρεστοτέρα ἡ φωνὴ τῆς μητρός, τῆς γεννησάσης αὐτά. Ναί, ὁ Ἀρίστανδρος θὰ ἔλθῃ· ἡ ἐλπίς μου δὲν μὲ ἀπατᾷ.

ΚΛΕΟΜΕΝΗ. Καὶ ὁ Κριτόβουλος θὰ ἔλθῃ, τὸ γνωρίζω. Τί θὰ τῷ ἦτο ὁ βίος ἄνευ τῆς Κλεομένης του;

ΕΥΟΠΙΑ. Ἐπὶ τέλους, Σίβα, σὺ μὲ φοβίζεις. Δὲν ὑποφέρω πλέον νὰ σὲ βλέπω τόσον ἥσυχον καὶ ἀπαθῆ ἀπέναντι τοῦ ἐπερχομένου κακοῦ. Οἱ λόγοι σου δὲν εἶναι καὶ αἱ σκέψεις σου· δὲν ἐγκατέλειπες καὶ σύ, ὡς καὶ ἐγώ, τὴν καρδίαν σου ἐν Μιλήτῳ;

ΣΙΒΑ. Ἡ Μίλητος εἶναι ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς μου, ἡ πόλις τῶν παιδικῶν μου χρόνων. Δὲν θὰ ἤμην Ἑλληνὶς ἂν δὲν ἠγάπων τὴν πατρίδα μου.

ΕΥΟΠΙΑ. Τὴν πατρίδα, Σίβα; Καὶ θὰ ἴδωμεν ποτὲ πλέον τὴν πατρίδα μας; Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἐκοιμώμην ὕπνον ἀνήσυχον καὶ διακεκομμένον, καὶ αἴφνης ἐξύπνησα ἐν τῷ σκότει. Μοὶ ἐφάνη ὅτι τὸ πνεῦμά μου, ταχὺ ὡς ὁ συλλογισμός, μετέβαινεν εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην Μίλητον, εἰς τὴν ἔρημον οἰκίαν μου. Δὲν εἶχον τὴν δύναμιν οὔτε νὰ ὁμιλήσω οὔτε νὰ κινηθῶ· ἔβλεπα μόνον. Ἐκεῖ ἐκάθητο περίλυπος ὁ σύζυγός μου· πλησίον αὐτοῦ γονυπετῆ ἔκλαιον τὰ τέκνα, καὶ ἡ γλυκεῖά των φωνὴ ἐψιθύριζε τὴν λέξιν· μητέρα! Ἐπεθύμουν νὰ τὰ σφίγξω εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὅτε αἴφνης μοὶ ἐξέφυγον καὶ ἔμεινα μόνη ἐπὶ τῆς κλίνης μου, δούλη ἀπηλπισμένη. (*Κλαίει.*)

ΚΛΕΟΜΕΝΗ (*τῇ Σίβᾳ*). Πιστεύεις πράγματι ὅτι οἱ σύζυγοι ἡμῶν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψωσιν ἐνταῦθα; Ὦ! μὴ τὸ λέγεις, καλὴ Σίβα! Ἡ Κλεομένη σὲ παρακαλεῖ, μὴ τὸ λέγεις!

ΣΙΒΑ. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζον ὅτι ταχέως ἠθέλομεν ἐλευθερωθῆ, ἀλλὰ τρὶς ἤδη παρῆλθεν ὁ ἀπαιτούμενος καιρός, καὶ οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐγένετο λύτρων προσφορά.

ΚΛΕΟΜΕΝΗ (*πίπτουσα εἰς τὰ γόνατα*). Ὦ Ἥρα, θεὰ προστάτις τῶν γάμων καὶ τῆς Κλεομένης, ἀπόστειλόν μοι ἐνταῦθα τὸν Κριτόβουλον μὲ τὰ λύτρα, καὶ σοὶ ὑπόσχομαι τὸ ἥμισυ τῶν ἐτησίων προσόδων του πρὸς στολισμὸν τοῦ βωμοῦ σου!

ΣΙΒΑ. Ἴσως τὰς θέσεις ἡμῶν κατέχουσι νῦν ἄλλαι ἐν τῇ οἰκίᾳ.

ΚΛΕΟΜΕΝΗ (*ἀναπηδοῦσα*). Τί λέγεις, Σίβα; Ποῦ θὰ εὕρισκεν ὁ Κριτόβουλος ἄλλην τοιαύτην σύζυγον;

ΣΙΒΑ. Δὲν ἔμεινεν ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἡ εὐειδὴς ἀνεψιά σου; Ἐὰν ἡ φήμη ἐν Μιλήτῳ λέγῃ ἀληθῆ, ὁ σύζυγός σου δὲν ζητεῖ μάτην παρ' αὐτῇ παρηγορίαν.

ΚΛΕΟΜΕΝΗ (*μετ' ἀγανακτήσεως*). Αὐτὴ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν μου; Ἡ οὐρανία Ἥρα οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ τοιαύτην βεβήλωσιν! (*Μετὰ μικρὰν παῦσιν.*). Καὶ ὅμως... πολλάκις ὁ Κριτόβουλος προσέβλεπεν αὐτὴν καὶ ἔνευεν αὐτῇ, καὶ ἤδη ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὅταν ἐγὼ κατεγινόμην εἰς τὴν φροντίδα τῆς οἰκίας, αὐτὸς εὕρισκε καιρὸν νὰ μένῃ μόνος μετ' αὐτῆς λέγων ὅτι αὐτή, νέα οὖσα καὶ ἀπαίδευτος, εἶχεν ἀνάγκην νὰ διδαχθῇ. Ὦ! τὴν ἀγνώμονα! Ν' ἀμύσσῃ τὴν χεῖρα, ἥτις ἔθρεψεν αὐτήν! Ἀλλ' ἂς ἐπιστρέψω εἰς Μίλητον καὶ θὰ ἴδῃ! Ἡ κόμη σου, Κριτόβουλε, εἶναι μὲν ἀραιά, ἀλλ' ἀπομένουσιν ἀκόμη τρίχες τινές, καὶ ὁ Κριτόβουλος θὰ αἰσθανθῇ ὅτι ἡ χεὶρ τῆς γυναικός του εἶναι ἀκόμη ἀρκούντως στιβαρά.

(*Εἰσέρχονται ὁ Ἐρβὼρ καὶ ὁ Διβίκων.*)

ΕΡΒΩΡ. Ἐλθὲ πάλιν πρός με, Διβίκων, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ θὰ συζητήσωμεν τὸ σχέδιον. Εἶμαι κεκοπιακὼς καὶ θέλω νὰ μείνω μόνος. Ἂς ἀποσυρθῶσιν αἱ γυναῖκες.

ΔΙΒΙΚΩΝ (*ἀπερχόμενος*). Λοιπὸν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀρχηγέ.

(*Ἀπέρχονται· αἱ γυναῖκες καὶ ὁ Διβίκων.*)

ΕΡΒΩΡ. Σίβα!

(*Ὁ Ἐρβὼρ καλεῖ τὴν Σίβαν, ἥτις ἀπέρχεται βήματι βραδεῖ.*)

ΣΙΒΑ (*σταματοῦσα*). Σὺ — σὺ μὲ καλεῖς;

ΕΡΒΩΡ. Ἐλθέ, Σίβα, θέλω νὰ σοὶ ὁμιλήσω.

ΣΙΒΑ. Διέταξες ν' ἀπέλθωσιν αἱ γυναῖκες.

ΕΡΒΩΡ. Καὶ σὺ ἔμεινες. Τώρα σοὶ λέγω· ἐλθὲ πρός με. Θέλεις ν' ἀκούσῃς καὶ δεύτερον τὴν διαταγήν μου;

ΣΙΒΑ (*μειδιῶσα*). Ὄχι, δὲν τολμῶ. (*Τρέχουσα πρὸς αὐτόν*). Δέξου, ἀρχηγέ, τὰς ὑπηρεσίας τῆς δούλης σου. (*Τῷ ἀφαιρεῖ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ προσπαθεῖ νὰ τὰ φέρῃ πρὸς τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ καταπίπτει ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ὅπλων.*)

ΕΡΒΩΡ. Ὄχι, ὄχι, αἱ λεπταὶ αὗται χεῖρες δὲν εἶναι διὰ τοιαῦτα βάρη. (*Λαμβάνει τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν ῥίπτει μακρὰν διὰ τῆς μιᾶς χειρός.*)

ΣΙΒΑ. Πόσον εἶσαι δυνατός! Καὶ ἀνδρεῖος, καὶ γενναῖος, καὶ δυνατός.

ΕΡΒΩΡ (*συστέλλων τὰς ὀφρῦς του*). Θέλεις νὰ μοὶ ζητήσῃς χάριν τινά;

ΣΙΒΑ. Οὐδεμίαν χάριν αἰτῶ. Πρὸς τὴν αἰχμάλωτον σὺ ἦσο καλός· διατί νομίζεις ὅτι θέλω νὰ σοὶ ζητήσω χάριν;

ΕΡΒΩΡ. Ὑπάρχει ῥῆσις, ἣν οἱ Δρουΐδαι ἐδίδαξαν ἡμᾶς ὅτε εἴμεθα παῖδες· "Ὁ ἀνὴρ νὰ "φοβῆται τὴν γλῶσσαν τῆς γυναικός, ἥτις ἐπαι"νεῖ. Ἔχει αἰτίαν κεκρυμμένην, καὶ ἐν τῇ ἐνέ"δρᾳ ὑπάρχει δύναμις πολὺ ἐπιφοβωτέρα ἢ ἐν "τῇ μαχαίρᾳ τοῦ μαχητοῦ."

ΣΙΒΑ. Οἱ Δρουΐδαι σας, ὡς καὶ οἱ φιλόσοφοι τῆς πατρίδος μου, διδάσκουσιν ὅ,τι γνωρίζουσι, καὶ τοῦτο δὲν εἶναι πολύ· ὅταν δὲ φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τῶν γνώσεών των ἐπαναλαμβάνουσι τὰ αὐτά. Πιθανὸν ἐν τῷ πυκνῷ τῶν δασῶν αὐτῶν σκότει ν' ἀναγινώσκωσι τὰ μυστήρια τῶν ἀστέρων καὶ τῶν θυελλῶν, πιθανὸν ν' ἀνακαλύπτωσι δηλητήρια καὶ τὴν ἰαματικὴν τῶν χόρτων δύναμιν. Ἀλλὰ τί γνωρίζουσι περὶ γυναικός;

ΕΡΒΩΡ. Οἱ Δρουΐδαι, Σίβα, εἶναι παντοδύναμοι. Διὰ τοῦ στόματός των ὁμιλεῖ ἡ σοφία τῶν αἰώνων. Ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ὑπακούωμεν αὐτοῖς καὶ νὰ σεβώμεθα αὐτούς.

ΣΙΒΑ. Τὸ γνωρίζω· αἱ γνώσεις των εἶναι μεγάλαι. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἕκαστος Δρουΐδης μελετήσῃ ἐπὶ χιλιετηρίδα ὅλην ὑπὸ τὴν ἱερὰν δρῦν, ὑπάρχουσιν ὅμως μυστήρια, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε δύνανται νὰ λύσωσιν — τὰ ἐλατήρια, τὰ κινοῦντα τὴν καρδίαν τῆς γυναικός. (*Μειδιῶσα.*) Οὔτε ἡ γυνὴ αὐτὴ δὲν δύναται νὰ τὰ ἐννοήσῃ... Πλήν, κύριε, ἤθελες νὰ μοὶ εἴπῃς τι...

ΕΡΒΩΡ. Κύριός σου ἐγώ; Ὄχι ἀκόμη. Πιθανὸν νὰ ζητήσωσι τὴν ὅμηρον.

ΣΙΒΑ. Τὸ ἔτος τῆς προθεσμίας σχεδὸν παρῆλθεν.

ΕΡΒΩΡ. Πρό τινων ἡμερῶν εἶδον τὴν νέαν σελήνην ἀνατέλλουσαν ὄπισθεν τῶν λόφων ἐκείνων, ὡς στενὴν λωρίδα ἀμυδροῦ, ἀργυρόεντος φωτός. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶδον τὴν σελήνην κατοπτριζομένην ἐντὸς τοῦ Ῥοδανοῦ. Ὁ δίσκος της εἶχε εὐρυνθῆ καὶ ῥεῦμα φωτὸς ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς κοιλάδος. Ἐὰν ὁ λυτρωτὴς δὲν ἔλθῃ πρὸ τῆς πανσελήνου, ἔρχεται πολὺ ἀργὰ πρὸς σωτηρίαν.

ΣΙΒΑ. Πρὸς σωτηρίαν; Καὶ ἀπὸ τίνος;

ΕΡΒΩΡ. Ἀπ' ἐμοῦ, Ἐρβὼρ τοῦ Γαλάτου, ὅστις τότε ἔσεται πράγματι κύριός σου. Ἔδωκα λόγον νὰ σὲ κρατήσω ἐνταῦθα ἀνενόχλητον ἐπὶ ἔτος ὅλον. Ἐνταῦθα ἔζησας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἰδίας μου στέγης. Μὴ δὲν ἐκράτησα μέχρι τοῦδε τὴν ὑπόσχεσίν μου;

ΣΙΒΑ. Ναί, τὴν ἐκράτησας.

ΕΡΒΩΡ. Καὶ πρὸς τοῦτο ἐγὼ αὐτὸς ἠναγκάσθην νὰ ἱκανοποιήσω τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Διβίκωνος καὶ τοῦ Γασπάρ. Οὐδεὶς ἄλλος ἔχει ἀπαίτησίν τινα. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης ὑπονοίας, ἥτις ἠδύνατο νὰ προσαφθῇ εἰς τὸ καθαρόν σου ὄνομα, σοὶ ἔδωκα τὴν μητέρα μου φύλακα. Αὐτὴ σὲ περιεποιήθη εἰς τὰς ὥρας τῆς ἀπογνώσεώς σου, αὐτὴ σὲ παρηγόρησεν εἰς τὴν νοσταλγίαν σου, αὐτὴ σ' ἐπροστάτευσεν ἀπὸ παντὸς κινδύνου. Ἀλλὰ τώρα πλησιάζει τὸ τέλος. Ἐὰν μέχρι τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὁ Κώνστανς, ὁ σύζυγός σου, δὲν σ' ἐλευθερώσῃ, ἐγὼ ἀνακτῶ τὰ δικαιώματά του. Αἴ! τώρα φοβεῖσαι! Τώρα τρέμεις!

ΣΙΒΑ. Ναί· (*Καθ' ἑαυτήν.*) Ἀλλ' οὐχὶ ἐκ φόβου.

ΕΡΒΩΡ. Ἐλπίζεις ἀκόμη ὅτι θέλει ἔλθει;

ΣΙΒΑ. Πᾶσα ἡμέρα παρερχομένη ἄνευ εἰδήσεων ἐλαττοῖ τὴν ἐλπίδα. Ἴσως ὅμως ὁ Κώνστανς ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησίν του· σὺ βεβαίως θὰ τῷ παραχωρήσῃς καὶ ἄλλον μῆνα.

ΕΡΒΩΡ (*μετὰ πάθους*). Ὄχι, ὄχι, οὔτε ἡμέραν. Ἐγὼ τὸν λόγον μου κρατῶ. Μοὶ εἶπον ὅτι ὁ λαός σου συνειθίζει νὰ ὑπόσχηται εὐκόλως πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν διανοεῖται νὰ τηρήσῃ. Ἡμεῖς οἱ Γαλάται εἴμεθα ἄλλοι ἄνθρωποι· καὶ ὅμως σεῖς οἱ πεπολιτισμένοι Ἕλληνες μετὰ περιφρονήσεως προσβλέπετε ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἡμῶν βίου καὶ τῶν ἁπλῶν ἡμῶν ἠθῶν.

ΣΙΒΑ. Ἡ γενναιότης καὶ ἡ τιμὴ οὐδέποτε προκαλοῦσι τὴν περιφρόνησιν. Καὶ τὸ ἔθνος μου εἶχεν ἄλλοτε αὐτὰς τὰς ἀρετάς· τώρα ὅμως οἱ στρατιῶται μισθοῦνται καὶ ἀντὶ νὰ λατρεύηται ὁ θεὸς λατρεύονται τὰ ἐμβλήματα ἐπὶ τῶν δραχμῶν των. Φαίνεται ὅτι προτιμῶσι οἱ Ἕλληνες τὰς δραχμὰς ἀπὸ τὰς γυναῖκάς των... Ἡμεῖς αἱ αἰχμάλωτοι ὀλίγα ἔχομεν ν' ἀπολέσωμεν ἐπὶ τῇ ἀλλαγῇ κυρίου...

ΕΡΒΩΡ. Σίβα, εἶσαι πράγματι ἀξία νὰ ἦσαι σύζυγος στρατιώτου. Ἐὰν οὕτως ὁρίσωσιν αἱ Μοῖραι, θὰ ὑποτάσσεσο;

ΣΙΒΑ. Αἱ Μοῖραι ὁρίζουσι τὰ πάντα· ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν ὑποταγήν.

ΕΡΒΩΡ (*ἀπειλητικῶς*). Σίβα. (*Κρατούμενος*)· Ὄχι, ὄχι· Δὲν εἶναι ἀκόμη πανσέληνος. Τοῦ Ἐρβὼρ ἡ τιμὴ ἦτο ἀκηλίδωτος καὶ ἀκηλίδωτος θὰ μείνῃ. — Σίβα, θὰ περιμείνω τὸν σύζυγόν σου μέχρι τῆς πανσελήνου. Ἐὰν ἔλθῃ θὰ τύχῃ παρ' ἐμοὶ ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς. (*Ἀπέρχεται.*)

ΣΙΒΑ (*μόνη*). Ὦ Ἄρτεμι παντοδύναμε, σὺ ἦσο ἡ παραδώσασά με εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου. Εἶδον τὸ ἀνδρικόν του παράστημα, τὴν γενναιότητά του, τὴν ἰσχύν του· ἔζησα ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν αὐτοῦ καὶ ἔμαθα νὰ τὸν ἀγαπήσω. Ἐγώ, ἧς ἡ καρδία οὐδέποτε ἔπαλλε ταχύτερον εἰς τοὺς λόγους ἀνδρός, ἐγώ, ἥτις ἐνόμιζον ὅτι τὸ στῆθός μου ἦτο κατεσκευασμένον ἐκ Παρίου μαρμάρου, τόσον ψυχρὸν μοὶ ἐφαίνετο· ἐγὼ τώρα ἐγκλείω ἐν αὐτῷ πῦρ, θερμαῖνον αὐτὸ ὡς ἄγαλμα τῆς ἐν τῷ φωτὶ τῆς δύσεως λουομένης Ἀφροδίτης! Ἐὰν ὁ Ἕλλην ἔμπορος, ὁ ἀγοράσας μὲ παρὰ τοῦ πατρός μου, κηδόμενος εἰσέτι τοῦ προσφιλοῦς παιγνίου του θελήσῃ νὰ τὸ ἀνακτήσῃ καὶ ἐκ δευτέρου, ἐπικαλοῦμαι, ὦ θεά, τὴν βοήθειάν σου. Ἄνεμοι καὶ θύελλαι ἂς ἀπωθήσωσι τὸ πλοῖόν του, ἐχθροὶ ἂς παρεμποδίσωσι τὴν προχώρησίν του καὶ ὁδηγοὶ ἀπατηλοὶ ἂς τὸν ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. — Καὶ ἐγὼ μετὰ πυρετώδους βλέμματος θὰ παρακολουθήσω τὴν αὐξανομένην σελήνην. Ὁ Ἐρβὼρ δὲν εἶπεν οὐδὲ λέξιν ἔρωτος, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του, οἱ λόγοι του, ἡ γλυκεῖα αὐτοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίς, ἐπρόδωσαν τοὺς διαλογισμούς του, καὶ ἐγώ, ἡ ἀνίσχυρος αἰχμάλωτος, κατέστην ἤδη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐξουσιαστής. Μόνον ὁ δοθείς του λόγος μένει ἀκόμη μεταξὺ ἡμῶν· ἀλλ' ὁ ἀμοιβαῖος ἡμῶν ἔρως καὶ τὸν τελευταῖον τοῦτον θὰ καταρρίψῃ φραγμόν. Καὶ ἤδη — ὑπομονή, καρδία μου! Ἐπί τινας ἀκόμη ἡμέρας θ' ἀνατείλῃ καὶ θὰ δύσῃ ὁ ἥλιος καὶ ἔπειτα καταπίπτει ὁ φράκτης. Οἱ ποιηταὶ ἡμῶν ἀναφέρουσιν ὅτι αἱ ὧραι εἶναι πτερωταί· διατί πετῶσι τόσον βραδέως; (*Ἀπέρχεται.*)

(Ἕπεται ἡ συνέχεια.)

Η ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ.

Πρό τινων ἡμερῶν παρευρέθημεν εἰς ὁμιλίαν τινά, ἣν ὁ γνωστὸς ῥῶσσος καθηγητὴς κ. Γεώργιος Ἀρνόλδος ἐποίησεν ἐνταῦθα περὶ τῆς σχέσεως τῆς ῥωσσικῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς μουσικῆς πρὸς τὴν βυζαντινὴν καὶ ἀρχαίαν Ἑλληνικήν. Ἐπειδὴ τὸ θέμα τοῦτο ἐνδιαφέρει μεγάλως καὶ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας θέλομεν διαλάβει ἐν ὀλίγοις περὶ τῆς ὁμιλίας ταύτης, ἣν πολυπληθὲς ἀκροατήριον παρηκολούθησε μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐν πρώτοις ἐν ἱστορικῇ εἰσαγωγῇ ὁ ῥῶσσος καθηγητὴς ἀνέφερέ τινα περὶ τῆς ἀρχαιοτάτης πηγῆς τῆς ῥωσσικῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, τοῦ Χρονικοῦ τοῦ Ἰωακείμ. Ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ λέγεται, ὅτι μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ταυρικῆς Χερσονήσου (τῆς Κριμαίας) παρά τῶν Ῥώσσων καὶ μετὰ τὴν βάπτισιν Βλαδιμήρου τοῦ Μεγάλου ἐν Κιέβῳ, ὁ σοφώτατος μητροπολίτης Μιχαὴλ μετεκαλέσατο εἰς Κίεβον ἐκτὸς πολλῶν λογίων Ἐπισκόπων καὶ ἱερέων καὶ ψάλτας τινάς. Ἐν τῇ Γενεαλογικῇ Βίβλῳ" τοῦ μητροπολίτου Κυπριανοῦ λέγεται, ὅτι ἐπὶ Ἰαροσλάβου Α'. (περὶ τὰ μέσα τοῦ ια'. αἰῶνος) ἦλθον εἰς Ῥωσσίαν τρεῖς Ἕλληνες ψάλται, οἵτινες ἐδίδαξαν τὰς κατανυκτικὰς ἐκκλησιαστικὰς μελῳδίας, τὰς ἐν χρήσει ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀποδεικνύεται ἑπομένως τρανώτατα ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ εἰσῆχθη εἰς Ῥωσσίαν ἐκ Βυζαντίου. Διὰ μακρῶν ὁ σοφὸς καθηγητὴς ἀπέδειξε τοῦτο, καὶ ἀνέφερε πρῶτον ἓν τῶν ἀρχαιοτάτων ἐγγράφων, τὸν σπουδαιότατον κώδηκα ἐν τῇ ἐθνικῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ, ὅστις καλεῖται "ἡ βίβλος τῆς ἱερᾶς πόλεως" καὶ περιέχει συλλογὰς ὕμνων καὶ τροπαρίων μετὰ θεωρητικῆς πραγματείας. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἀρχαιότατον, πιθανῶς ἐκ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (τοῦ η'. αἰῶνος), ἴσως ὅμως καὶ ἀρχαιότερον (τοῦ δ'. αἰῶνος), ἀποδιδόμενον ὑπό τινων εἰς τὸν ἐπίσκοπον Κρήτης Ἀνδρέαν.

Μετὰ τοῦτο ἀνέφερεν ὁ καθηγητὴς τὸ σύγγραμμα τοῦ Μανουὴλ Βρυεννίου (ἐκ τοῦ ιγ'. αἰῶνος), τὸ ἐπιγραφόμενον "Τρία βιβλία τῆς Ἁρμονικῆς", τὸ ὁποῖον εὑρῆται ἐν τῇ Συλλογῇ opera mathematica (ἐκδεδ. παρὰ τοῦ ἐν Ὀξωνίᾳ καθηγητοῦ Wallis τῷ 1699). Ἔπειτα ὡμίλησε περὶ τῶν πραγματειῶν τοῦ Λαμπαδαρίου Μανουὴλ Χρυσοφόρου καὶ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου Κουκουλέζη (ἐκ τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς 1693) τοῦ Καλοῦ κ. ἄλ. Διὰ τούτων ὅλων ἀπέδειξεν ὁ καθηγητὴς Ἀρνόλδος πειστικώτατα τὴν κατ' εὐθεῖαν βυζαντινὴν καταγωγὴν τῆς ῥωσσικῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. Ἐσφαλμένη εἶναι κατ' αὐτὸν ἡ γνώμη, ὅτι ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ ἦτο παρεφθαρμένη ἀρχαία Ἑλληνικὴ μουσική. Ἡ βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ εἶναι ἀποθεσειγμένος ἡ διάδοχος καὶ κληρονόμος τῆς ἀρχαίας ἑλλην. μουσικῆς τέχνης, καὶ ἡ θεωρία αὐτῆς κατ' οὐδὲν διαφέρει. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ὁ Ἀρνόλδος ἔδωκε λεπτομερῆ χαρακτηρισμὸν τῶν ὀκτὼ διαφόρων μουσικῶν τύπων (τοῦ δωρικοῦ, φρυγικοῦ, λυδικοῦ, μιξολυδικοῦ, ὑποδωρικοῦ, ὑποφρυγικοῦ, ὑπολυδικοῦ καὶ ὑπομιξολυδικοῦ).

Προϊόντος τοῦ λόγου δὲ ὑπέδειξεν ὁ καθηγητὴς τὴν σημασίαν τῆς τριφώνου ἐκκλησ. μουσικῆς. Ὅτι ἀφορᾷ ἰδίως εἰς τὴν ῥωσσικὴν μουσικήν, κώδηκες τινὲς τοῦ ιστ'. καὶ ιζ'. αἰῶνος ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ τρίφωνος μουσικὴ ἦλθε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο μὲν ἐκ προθέσεως οὐχὶ δὲ ἐκ συμπτώσεως προερχομένη. Ὅτι δὲ τὴν τρίφωναν ταύτην μουσικὴν δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ ὡς τὴν κατὰ τὸν ια'. αἰῶνα ἐκ Βυζαντίου εἰς Ῥωσσίαν μετενεχθεῖσαν, κατέδειξεν ὁ καθηγητὴς ἐκ χωρίων ἀρχαίων συγγραφέων (τοῦ Ἀθηναίου, Πλουτάρχου, Κλαυδίου τοῦ Πτολεμαίου, Γαυδεντίου κ. ἄλλ.). Ἐν τέλει δὲ ἐξηγήσας, τὴν ἐτυμολογίαν τῆς λέξεως Demestwenïki (τῆς ἐκκλησ. ῥωσσικῆς μουσικῆς) ἀπέδειξεν ὅτι ἡ λέξις αὕτη παράγεται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως δῆμος καὶ σημαίνει μουσικὴν τοῦ λαοῦ, ὁμοία τῷ τῆς Ἑσπερίας cantus vulgaris. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἐν Ῥωσσίᾳ ἐπέδρασεν ἰσχυρῶς ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ᾀσμάτων, πολὺ ἰσχυρώτερον ἢ ὅτι συνέβη τοῦτο ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ, ἐν τῇ προτεσταντικῇ λ. χ. Γερμανίᾳ, ἧς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα βασίζονται ἐπίσης ἐπὶ τῆς δημώδους μουσικῆς.

Τὸ τελικὸν ἐξαγόμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ καθηγητοῦ Ἀρνόλδου ἦτο, ὅτι ἡ ῥωσσικὴ ἐκκλησιαστικὴ καὶ δημώδης μουσικὴ ἔχει στενοτάτην σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μουσικὴν καὶ δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἐξακολούθησις αὐτῆς.

Ο ΥΠΝΟΣ.

(Σκέψεις.)

Α'.

Μυστηριώδης κατάστασις τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς! Εἰκὼν τοῦ θανάτου, τὴν ἀνάπαυσιν ὡς ἐκεῖνος ἠχρύπτουσα! Κοπιᾷ ὁ ἄνθρωπος, ἐργάζεται, τρέχει ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὸ τὸ καταβαμβοῦν τοῦ ἡλίου φῶς· ἀλλ' ἔρχεται ἄλλη ὥρα, ὥρα κρυφία κατὰ τὸν ποιητήν· ὁ Φοῖβος βυθίζεται εἰς τὰ ὑγρὰ νάματα, σκότος βαθὺ καλύπτει τὴν γῆν, καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐργάζεται πλέον. Τότε ἔρχεται ὁ Μορφεὺς νὰ κλείσῃ τὰ ὄμματά του εἰς ὕπνον προσωρινόν, οὐχὶ εἰς αἰώνιον, Θάνατος ἔσται διὰ τὸν ὑπνώττοντα ἄνθρωπον τὸ διάστημα μιᾶς νυκτός. Ἀλλ' εἴτε μικρὸν εἴτε μέγα, τίς δύναται νὰ τὸ μετρήσῃ; Τί θὰ ἐννοήσῃ ὁ ὑπνώττων, ἐὰν τὸ διάστημα τοῦτο παραταθῇ ἐπ ἄπειρον; Ἐὰν ἐξυπνήσῃ μετὰ δέκα αἰῶνας, θὰ ὑποθέσῃ ἆρά γε ὅτι ἐκοιμήθη πλειότερον μιᾶς νυκτός; Δὲν αἰσθάνεται, δὲν σκέπτεται, δὲν κρίνει. Ἀλλ' ὅμως ζῇ, ἀλλ' ὅμως διατηρεῖται ἀγρυπνός τις δύναμις τῆς ψυχῆς του ἀείποτε — ἡ φαντασία. Ἡ φαντασία! Ἀθάνατος ὄντως δύναμις. Μόνη ἴσως αὕτη καὶ μετὰ θάνατον παραμένει, διότι ὄντως μόνη εἶνε ἀθάνατος. Ὑπνώττεις, καὶ τῆς ψυχῆς σου αἱ δυνάμεις συνάπασαι νεκροῦνται, καθεύδουσιν· ἀλλ' ἡ φαντασία σὲ φέρει εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὴν πατρίδα, πρὸς τὰ φίλτατά σου. Ἐὰν ὁ ὕπνος ἦνε εἰκὼν τοῦ θανάτου, μὴ αὕτη δὲν εἶνε εἰκὼν τῆς ἀθανασίας; Μὴ αὕτη δὲν εἶνε ἡ πνευματικωτέρα πασῶν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων; Τὸ πανταχοῦ εἶναι, ἰδοὺ ὁ κατάλληλος αὐτῆς ὁρισμός. Καὶ πότε ἄλλοτε ἢ καθ' ὕπνον φαίνεται διαυγεστέρα; Τότε ἐλευθεροῦται, καὶ ἐλευθέρα πετᾷ, καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὅλος φαντασία, οὐδὲν ἄλλο. Ὑπνώττει.

Β'.

Ἐὰν δὲν εἰσῆλθετέ ποτε, εἰσέλθετε εἰς δωμάτιον, ἔνθα ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις ὑπνώττουσιν. Τοσαῦτα ὄντα, ἅπερ πρό τινος τοσούτῳ στενῶς συνεδέοντο μετὰ τῆς ζωῆς, μικρόν, μικρότατον χρόνου διάστημα τὰ ἀποχωρίζει ἀπ' αὐτῆς. Δὲν ἀνήκουσι πλέον εἰς τὸν κόσμον, ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀθανασίαν, διὰ μίαν νύκτα. Ὅστις κοιμᾶται εἶναι ἀθάνατος, καὶ εὐτυχὴς ἐκεῖνος, ὅστις ἀπὸ τοῦ ὕπνου μεταβαίνει εἰς τὸν θάνατον, διότι μεταβαίνει τόσῳ φυσικῶς εἰς τὴν ἀθανασίαν. Πόσον πολὺ ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ ὁ ὕπνος καὶ πόσον ὀλίγον ἐμελετήθη! Λέγει παράδοσις ὅτι εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν οὐδὲν ἐνθυμεῖταί τις ἐκ τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ μὴ ὁ ὑπνώττων ἐνθυμεῖται; Εἰς τὴν ὁμάδα τῶν κοιμωμένων τίς θὰ διακρίνῃ τὸν ἔμπορον ἢ τὸν φιλόσοφον, ἢ τὸν τεχνίτην, ἢ τὸν ἐπιστήμονα; Πάντων αἱ ἀσχολίαι εἰς κόρακας! Πάντες κοιμῶνται. Ἀφῆκεν ὁ εἷς τὰ καταστιχά του, ὁ ἕτερος τὰ ἐργαλεῖά του, ὁ ἄλλος τὰ βιβλία του. Ἅπαντες εὑρίσκονται, ὡς λέγει ἡ παράδοσις, εἰς τὴν ἄλλην ζωήν. Διὰ τοῦτο καὶ ὠνομάσθη ὁ ὕπνος τοῦ θανάτου ἀδελφός. Μόνον ὁ ποιητὴς διαμένει ποιητὴς καὶ καθ' ὕπνον, διότι εἶνε ὅλος φαντασία καὶ ἡ φαντασία γρηγορεῖ πάντοτε — εἶνε ἀθάνατος!*)

Γ'.

Πόσον πολὺ ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ ὁ ὕπνος, καὶ πόσον ὀλίγον ἐμελετήθη! Τίς οἶδεν ἂν ἡ μελέτη του δὲν προδώσῃ ἡμῖν τῆς ἀθανασίας τὰ μυστήρια; Τίς οἶδεν ἂν ὁ Δημιουργὸς δὲν ἠθέλησε νὰ συνειδίσῃ τὸ πλάσμα του εἰς τὸν μέλλοντα βίον, οἱονεὶ εἰκόνα αὐτοῦ ὡρούμενος διὰ τῆς καταστάσεως ἐκείνης τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἣν ὕπνον καλοῦμεν; Μὴ μετὰ τὸν κόπον τῆς ἡμέρας δὲν ἔρχεται ἡ νὺξ καὶ ὁ ὕπνος; Μὴ μετὰ τοὺς μόχθους τῆς ζωῆς δὲν ἔρχεται ὁ θάνατος, ὁ εἰς τὴν ἀθανασίαν εἰσάγων; Μὴ ὁ θάνατος δὲν εἶνε σκοτεινὸς ὡς ἡ νύξ; Μὴ ὁ μέλλων βίος δὲν προαναγγέλλεται ὀδυνηρὸς ἢ εὐάρεστος ὡς εἶναι οἱ ὄνειροι τοιοῦτοι; Πόσον ὁμοιάζουσιν οἱ δύο οὗτοι δίδυμοι ἀδελφοί, ὁ ὕπνος καὶ ὁ θάνατος! Μήτηρ των εἶνε ἡ ἀθανασία, καὶ εἶνε γνήσια ἐκείνης τέκνα. Καὶ ὅμως ἐν τῷ φαινομενικῷ τούτῳ θανάτῳ δὲν ἀπαλλοτριοῦται τῆς φύσεώς του ὁ ἄνθρωπος. Οἱ τῆς ψυχῆς του χαρακτῆρες διαμένουσι πάντοτε ἐγκεχαραγμένοι ἐπὶ τοῦ κοιμωμένου προσώπου του. Τοῦ κακούργου ἡ μορφὴ καὶ καθ' ὕπνον ἐμποιεῖ τρόμον καὶ ἀπέχθειαν· τοῦ διεφθαρμένου τὸ πρόσωπον ἐμποιεῖ οἶκτον καὶ ἀποτροπίασιν· ἡ αἴγλη τῆς ἀγαθότητος διαλάμπει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐλεήμονος καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ἡ τῆς καρδίας ἀγνότης πλανᾶται εἰς τὰ κεκλεισμένα τοῦ θρέψους χείλη καὶ περιαυγάζει τὴν οὐρανίαν αὐτοῦ μορφήν. Ὅλοι ὑπνώττουσιν· ὅλοι μετέχουσι τῆς καταστάσεως ἐκείνης, ἥτις ἔπεται τοῦ θανάτου, ἀλλὰ τόσῳ διαφόρου ἑκάστῳ. Πόσον πολὺ ἔπρεπε νὰ μελετηθῇ ὁ ὕπνος καὶ πόσον ὀλίγον ἐμελετήθη!

Ἐν Πειραιεῖ. Πέτρος Κ. Ἀποστολίδης.

*) Κατὰ τοῦτο δὲν συμφωνοῦμεν πρὸς τὸν γράφοντα. Ἴσως ἡ φαντασία τοῦ ποιητοῦ εἶναι ζωηροτέρα, ἀλλὰ πάσης τάξεως, παντὸς ἐπαγγέλματος ἄνθρωποι ἔχουσιν ἐπίσης φαντασίαν, ἥτις καθ' ὕπνον ἐνεργεῖ.

Σ. τ. Δ.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ.

(Μετὰ εἰκόνων, ὧρα σελ. 69.)

Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζονται διάφορα σημεῖα εἴτε διὰ τῶν χειρῶν εἴτε διὰ τῆς κεφαλῆς, διὰ τῶν ὀμμάτων κτλ. πρὸς ἔκφρασιν τῆς θελήσεώς των, τῆς ἀπορίας των, τῆς ἀρνήσεώς των κτλ. Ἡ τάσις αὕτη τῶν ἀνθρώπων τοῦ ὁμιλεῖν καὶ διὰ σημείων παρήγαγε βαθμηδὸν τὴν γλῶσσαν τῶν κωφαλάλων, δι' ἃς τὰ δυστυχῆ ταῦτα ὄντα δύνανται νὰ συνεννοῶνται. Καὶ τὰ μὲν ἐν τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν ἐν χρήσει σημεῖα εἶναι τοῖς πᾶσιν ἀρκούντως γνωστά. Ὀλιγώτερον ὅμως γνωστὰ εἶναι τὰ σημεῖα παρὰ τοῖς ἀγρίοις λαοῖς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο λίαν ἐνδιαφέρον εἶναι σύγγραμμά τι τοῦ λογίου Ἀμερικανοῦ Γάρριτ

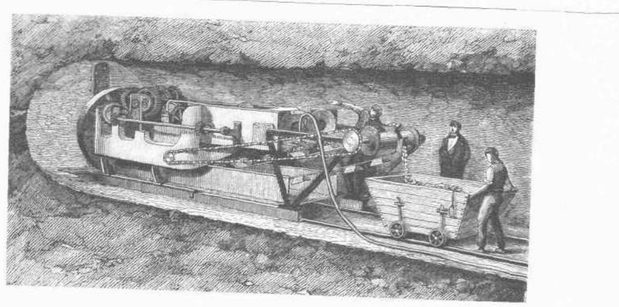

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΣΤΡΙΓΞ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ.

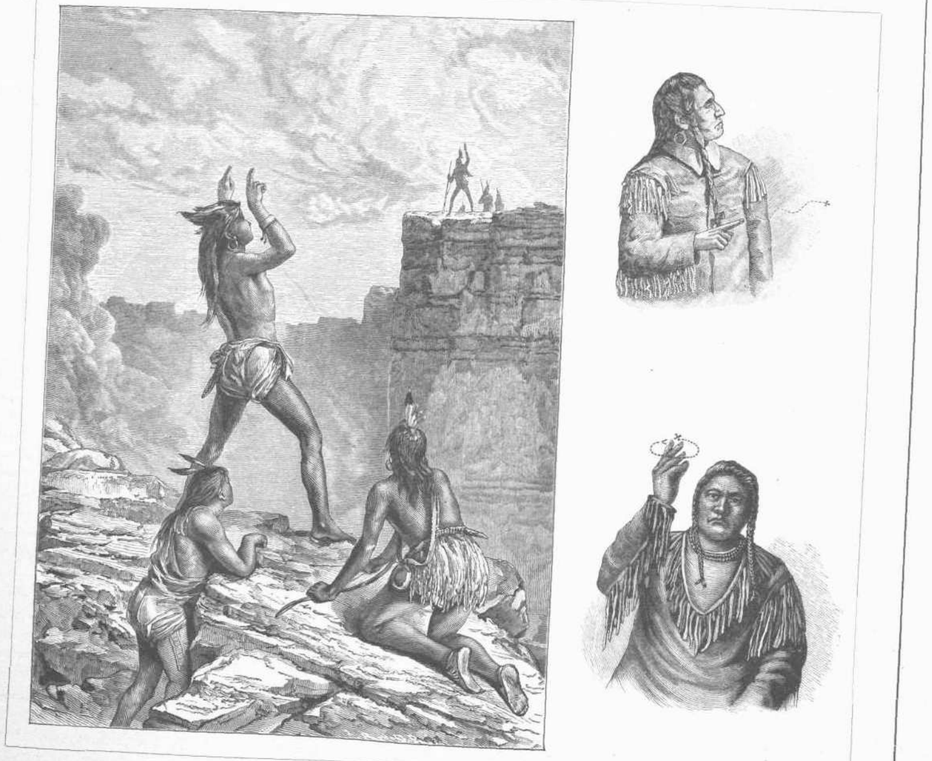

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ.

Μάλλερυ, πραγματευόμενον περὶ τῆς διὰ σημείων γλώσσης τῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ὁ Μάλλερυ ἐξήτασεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ διάφορα σημεῖα τῶν ἀγρίων ἐκείνων φυλῶν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ταῦτα δὲν ὑπάγονται εἰς ὡρισμένους καὶ γενικοὺς κανόνας, διότι κατ' αὐτὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἐκφράζεται παρὰ τοῖς διαφόροις φυλαῖς διὰ σημείων διαφόρων. Ἡ λέξις "ἀρχηγός" π. χ. ἐκφράζεται παρά τισι διὰ τῆς περιστροφῆς καὶ ὑψώσεως τοῦ δείκτου πρὸς τὰ ἄνω, παρ' ἄλλοις δὲ διὰ τῆς καταβιβάσεως τοῦ δείκτου πρὸς τὴν γῆν, ὅπερ σημαίνει "ὁ ἐν μέσῳ τῶν ὑποδεεστέρων αὐτοῦ ἱστάμενος καὶ τὸ κέντρον αὐτῶν ἀποτελῶν." Καὶ ἡ λέξις "ἡμέρα" ἐκφράζεται διὰ διαφόρων σημείων· τὸ γενικώτερον τούτων εἶναι τὸ ἑξῆς· ὕψωσον τὸν δείκτην πρὸς οὐρανὸν καὶ ἄγε αὐτὸν ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. Ἐμφαίνεται οὕτως ἡ τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀστέρος τῆς ἡμέρας, πορεία· Τὰ διάφορα ζῶα ἐμφαίνουσιν οἱ μιμογράφοι διὰ χαρακτηριστικῶν σημείων· συνηθέστατα παρίσταται ἡ ἔλαφος διὰ τῆς ὑψώσεως τῶν δακτύλων ἀμφοτέρωθεν τῆς κεφαλῆς. Ἡ παράστασις τοῦ ἵππου εἶναι παρ' ἅπασι τοῖς ἀγρίοις Ἰνδοῖς ἡ αὐτή· ἐπίθεσις τῶν ἀνοικτῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς μιᾶς χειρὸς ἐπὶ τῆς ἑτέρας χειρός. Θαυμασμὸς καὶ ἔκπληξις ἐκφράζονται διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοῦ στόματος. Τὸ σημεῖον τοῦτο εὕρηται καὶ εἰς τὰς ἀρχαίας αἰγυπτιακὰς παραστάσεις συνηθέστατα. Ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή, τέκνα τῆς αὐτῆς μητρός, παρίστανται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν δύο πρώτων δακτύλων τῆς χειρὸς εἰς τὸ στόμα· τοῦτο σημαίνει· ἀμφότεροι ἐθήλασαν τὸν αὐτὸν μαστόν. Χαρὰ καὶ εὐχαρίστησις ἐμφαίνονται διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ περιστροφῆς αὐτῆς ὀφιοειδῶς πρὸς τὰ ἄνω· τοῦτο σημαίνει. ἡ καρδία πάλλει ζωηρῶς. Πολὺ οὐσιώδη εἶναι διὰ τοὺς Ἰνδοὺς τὰ σημεῖα, δι' ὧν ἐμφαίνονται τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων αὐτῶν φυλῶν. Εἶναι τὰ σημεῖα ταῦτα ὡς εἴδη διαβατηρίων. Κατὰ τοῦτο τὸ σύγγραμμα τοῦ Μάλλερυ εἶναι πλουσιώτατον. Τινὰ τούτων ἀναφέρομεν ἐνταῦθα. Ὁ Δακοτάχος ἢ ὁ Σιοῦ ὁσάκις θέλει νὰ σημάνῃ τὸν ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενον Μελάμποδα ὑψοῖ τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα καὶ φέρει ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πτέρνης μέχρι τῶν ὀνύχων τὴν ἀνοικτὴν αὐτοῦ παλάμην ὡς θέλων νὰ καθαρίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κονιορτοῦ. Οἱ Ἰνδοὶ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Καϊόβα ἔχουσι τὴν φήμην ἀνδρῶν δυστρόπων καὶ ἀκοινωνήτων· οἱ Κομάγχαι ἐμφαίνουσιν αὐτοὺς διὰ σημείου, δηλοῦντος ὅτι ἐν τῇ κεφαλῇ των κάτι τι δὲν εἶναι ὀρθόν. Ὑψοῦσι δηλ. τὴν ἀνοικτὴν χεῖρά των ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς καὶ περιστρέφουσιν αὐτήν.

Ἐρώτησιν καὶ ἀπάντησιν τῶν συναπαντωμένων Ἰνδῶν παριστᾷ ἡ εἰκὼν ἡμῶν, ἡ μεγαλειτέρα. Ὁ ἐπὶ τοῦ βράχου ἱστάμενος ὑψοῖ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ ἔξω καὶ κινεῖ αὐτὴν βραδέως ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τ' ἀριστερά. Τοῦτο σημαίνει· τίνες εἶσθε; Οἱ κάτωθεν ἱστάμενοι λέγουσι διὰ σημείων τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς των, ὑψοῦντες τοὺς δύο ἡνωμένους δακτύλους ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς των, ἐμφαίνοντες οὕτω τὰ ὀξέα ὦτα τῆς ἀλώπεκος, ἥτις εἶναι τὸ σύμβολον αὐτῶν. Οὕτως οἱ ἐπὶ τοῦ βράχου ἱστάμενοι μανθάνουσιν ὅτι οἱ κάτωθεν ἀνήκουσιν εἰς τὴν φυλὴν τῶν Πάνη. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου γίνονται ὁλόκληροι συνδιαλέξεις. Ὁ Μάλλερυ ἀναφέρει τοιαύτας ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, συνοδεύων αὐτὰς καὶ διὰ εἰκόνων, ἃς κατεσκεύασε διὰ τῆς φωτογραφίας. Ἐνίοτε ἡ ἐξήγησις αὐτη εἶναι λίαν ἐκτενής. Οὕτω π. χ. ἐν σελίδι ὁλοκλήρῳ ἐξηγεῖ διὰ σημείων τὴν ἑξῆς ἁπλουστάτην φράσιν· "Μετέβημεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἐσφίγξαμεν τὴν χεῖρα τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ὡμιλήσαμεν μὲ αὐτόν. Ἠκούσατε περὶ τούτου;"

Ἡ διὰ σημείων γλῶσσα εἶναι ἐν χρήσει περισσότερον παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς τῶν πεδιάδων ἢ παρὰ τοῖς τῶν ὀρέων, καὶ τοῦτο διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι πολυπληθέστεραι εἶναι αἱ φυλαὶ τῶν πεδιάδων τῆς βορείου Ἀμερικῆς, καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς διὰ σημείων συνεννοήσεως ἦτο πλέον κατεπείγουσα. Ἐν ταῖς ἀραιότερον κατοικημέναις χώραις ἡ γλῶσσα τῶν σημείων δὲν ἦτο τόσον ἀναγκαία. Χρήσιμος πρὸ πάντων εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν σημείων διὰ τοὺς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπιδιδομένους εἰς τὴν θήραν, διότι δι' αὐτῆς δὲν ἀποδιώκονται τὰ ζῶα. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι ἡ διὰ σημείων γλῶσσα εἶναι ἀρχαιοτάτη, εἶναι ὅτι οὐ μόνον συνώνυμα ἀπαντῶνται ἤδη ἐν αὐτῇ ἀλλὰ καὶ διάλεκτοι διάφοροι.

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΣΥΡΙΓΞ ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ.

(Μετὰ δύο εἰκόνων, ὅρα σελ. 69.)

Ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι θαλάσσιον πλοῦν, ὅσον καὶ ἂν ἦναι σύντομος. Ἡ ἰδέα ὅτι παραδίδονται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων ἐπὶ μικροῦ καὶ σαλευομένου σκάφους, ὅτι ἐμπιστεύονται εἰς τὸ δόλιον στοιχεῖον, τὴν θάλασσαν, ἐμποιεῖ αὐτοῖς φρίκην καὶ τρόμον. Τοιοῦτοι λοιπὸν ἄνθρωποι, ὑπολογίσαντες ὅτι ἀντὶ $1^1/_2$ ὥρας θαλασσίου πλοῦ ἠδύναντο ἐν διαστήματι 45 λεπτῶν τῆς ὥρας νὰ μεταβαίνωσιν ἀναπαυτικῶς ἀπὸ Γαλλίας εἰς Ἀγγλίαν καὶ τἀνάπαλιν χωρὶς ν' ἀντικρύσωσι τὴν φοβερὰν θάλασσαν, συνέλαβον καὶ τὴν ἰδέαν ὑποβρυχίου σύριγγος ἑνούσης τὰ δύο ὅμορα κράτη.

Ἡ ἰδέα τοιαύτης σύριγγος δὲν εἶναι νέα, καὶ πατὴρ αὐτῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ Γάλλος Θωμᾶς Γαμόνδος, ὅστις πρὸ δεκαπενταετίας ἤδη ἀπέδειξε τὸ κατορθωτὸν τοῦ πράγματος ἐν ἰδιαιτέρᾳ πραγματείᾳ. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ ἰδέα αὐτοῦ δὲν εὗρεν ἠχώ, ἴσως διότι ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποκτήσει τὴν πεῖραν ἐκείνην, ἣν ἀπέκτησε κατὰ τὴν διάτρυσιν τοῦ Κινησίου ὄρους καὶ τοῦ ἁγίου Γοθάρδου ἐν Ἑλβετίᾳ, καὶ ἐπὶ πολὺ ἡ πλάστιγξ ἔκλινεν ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς γεφύρας διὰ τοῦ πορθμοῦ.

Ἐσχάτως ὅμως ἡ ἰδέα ὑποβρυχίου σύριγγος ἐτέθη πάλιν ὑπὸ συζήτησιν καὶ ἑταιρία δοκιμαστικὴ ἱδρύθη πρὸς μελέτην τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης, ἵνα ληφθῇ ἡ βεβαίωσις ὅτι τὸ ἔδαφος εἶναι ἀρκούντως στερεόν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ φόβος εἰσροῆς τῶν ὑδάτων. Ἀποπερατωθεισῶν κατ' εὐχὴν τῶν μελετῶν προέβησαν οἱ μηχανικοὶ εἰς κατασκευὴν τῆς καταλλήλου πρὸς διάτρυσιν μηχανῆς. Τοιαύτην μηχανὴν κατασκεύασεν ὁ γνωστὸς Ἄγγλος συνταγματάρχης Beaumont, ἥτις καὶ δοκιμασθεῖσα ἀπεδείχθη καταλληλοτάτη. Ἡ μηχανή, ὡς φαίνεται ἐν τῇ παρατεθειμένῃ εἰκόνι, σύγκειται ἐκ δύο βραχιόνων σιδηρῶν, ὡπλισμένων διὰ δεκατεσσάρων ὀξυτάτων λεπίδων ἐκ χάλυβος. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς μηχανῆς διὰ τοῦ συμπεπυκνωμένου ἀέρος στρέφονται οἱ βραχίονες μετὰ μεγάλης ταχύτητος καὶ ἀνοίγουσι τὴν ὀπὴν τῆς στοᾶς καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ ὕψος, καὶ τὸ πλάτος. Διὰ τοῦ ὕδατος παρέχεται ταὐτοχρόνως ὤθησις τῇ μηχανῇ πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ παραμερίζεται τὸ χῶμα, τὸ ὁποῖον πίπτει ἐπὶ τῆς ὄπισθεν τῆς μηχανῆς εὑρισκομένης ἁμάξης, ἥτις διὰ καταλλήλου μηχανήματος ἐκκομίζεται τῆς στοᾶς. Ὁ μηχανικὸς Crampton ἐπρότεινεν ἑτέραν μηχανήν, δι' ἧς νὰ γείνηται διάλυσις τοῦ χώματος· ἀλλ' ἡ μηχανὴ αὕτη δὲν ἀπεδείχθη πρακτική.

Ἡ ὅλη σῦριγξ ἔχει μῆκος 48 χιλιομέτρων, ὧν τὰ 13 ἀνήκουσιν εἰς τὰ φρέατα, δι' ὧν θὰ κατέρχεταί τις εἰς τὴν στοάν· ὥστε ὁ ὑπὸ τὴν θάλασσαν δρόμος δὲν εἶναι ἢ 35 χιλιομ. Ἡ ὀροφὴ εἶναι στερεωτάτη, ἀποτελουμένη ἐκ στρώματος 72 μέτρων πάχους.

Τὸ ζήτημα τώρα εἶναι ἂν θὰ ἀποπερατωθῇ τὸ ἔργον. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν φαίνεται λίαν εὐδιάθετος καὶ εὐνοϊκὴ πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, φοβουμένη, ὡς λέγει, τὸ εὔκολον τῆς ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς. Ἀλλὰ τὸ πρόσκομμα τοῦτο εὐκόλως θὰ ἤρετο, ἂν δὲν ὑπῆρχε τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ σοβαρώτερον. Ἀπεδείχθη ὅτι ἕνεκα τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας πλεόντων ἀτμοπλοίων αἱ εἰσπράξεις τῆς ὑποβρυχίου σύριγγος οὐδὲ τοὺς τόκους τοῦ μεγάλου κεφαλαίου, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὸ ἔργον, δύνανται νὰ καλύψωσιν. Ἑπομένως ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη πλουσίας ἐπιχορηγήσεως ἐκ μέρους τῶν δύο κυβερνήσεων. Θὰ δοθῇ ἡ ἐπιχορήγησις αὕτη;

Τέλος ὅμως ὑφίστανται ἀκόμη καὶ τεχνικαί τινες δυσχέρειαι, ὧν τὴν ἄρσιν πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ μηχανικοί. Μεταξὺ τούτων εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ ἀερισμοῦ, ὅπερ ἀπησχόλησε τοσοῦτον τοὺς ἐπιστήμονας εἰς τὴν διάτρυσιν τοῦ ἁγίου Γοθάρδου. Ἐντὸς τοῦ ὄρους ὁ ἀερισμὸς ἦτο εὐκολώτερος, καὶ μάλιστα ἐν ἀποστάσει μόνον 15 χιλιομέτρων. Πῶς ἐπιτευχθήσεται ὁ ἀερισμὸς ὑπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἐν ἐκτάσει 35 χιλιομέτρων; Ἴσως λύσει καὶ τὸ δύσκολον τοῦτο πρόβλημα τὸ θαῦμα τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος — ὁ ἠλεκτρισμός.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ.
(Κατὰ τὸ γαλλικόν.)

Μεμαραμένον, ἄχαρι, ἀγνώριστον τ' ὡραῖον
Ἀνεῦρον, φίλη, ῥόδον σου, ὅπερ μὲ ὄμμα καῖον
Καὶ μὲ γλυκὺ μειδίαμα τῶν ῥόδων σου χειλέων
Μίαν αὐγὴν μοὶ ἔδωκας, ἐκσπάσασα τοῦ στήθους
Μετ' ἀνεκφράστου χάριτος καὶ θάρρους ἀσυνήθους.

Ὦ! τὴν πρωΐαν πάντοτε ἐκείνην ἐνθυμοῦμαι
Ἐν τῇ πικρᾷ τοῦ βίου μου καὶ μαύρῃ ἐρημίᾳ.
Ὑπὸ αὐτῆς φωτίζομαι καὶ παρακολουθοῦμαι
Ὡς ὑπὸ στήλης φωτεινῆς ἐν σκοτεινῇ πορείᾳ.

Μὲ πόσην μέθην ἔλαβον τὸ τρυφερόν σου δῶρον,
Μὲ ποίαν εἰς τὸ στῆθός μου τὸ ἔκρυψα χαράν,
Ὁποῖον πόλεμον παλμῶν ᾐσθάνθην παραφόρων
Ἐκείνην τότε ὄλβιος τὴν εὐτυχῆ φοράν!

Εἰκὼν ὡς σὺ τοῦ ἔαρος, ὡμίλ' εἰς τὴν καρδίαν,
Ὡμίλει εἰς τὰ ὄμματα μὲ γλῶσσαν οὐρανίαν.
Πᾶν ἄνθος ἐπεσκίαζεν, ὡς πᾶσαν σὺ παρθένον,
Καὶ διὰ σὲ ἐπίτηδες ἐφαίνετο πλασμένον.

Ῥόδον ἐκεῖνο, ῥόδον σύ, δι' ἕνα ὡρισμένα
Σκοπὸν νὰ γοητεύσητε, νὰ τέρψητε, πλὴν μίαν
Αὐγήν, καὶ ν' ἀπολέσητε τὴν ἄλλην φεῦ! πρωΐαν
Τὰ λατρευμένα θέλγητρα, τὰ δροσοστολισμένα.

Σὲ βλέπω ῥόδον, καὶ πικρὸν ἐκ τῶν ὀμμάτων ῥέει
Τὸ δάκρυ κ' ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου,
Ὡς ἱλαρὰ μετέωρα, οἱ χρόνοι οἱ ὡραῖοι,
Καὶ βλέπ' ὁ τάλας δι' αὐτῶν τὴν μεταμόρφωσίν μου.

Τὰ πάντ' ἀλλοῖα σήμερον· οὐ πλέον ἡ παρθένος
Δὲν εἶσ' ἐφ' ἧς τοῦ Ἔρωτος τὰ βέλη ἐσταυροῦντο,
Ἡ κόρη δι' ἣν ἔδιδεν ὁ ἐραστὴς ἀσμένως
Ζωὰς χιλίας καὶ δι' ἣν πολλοὶ ἐτυραννοῦντο.

Εἰς χείλη ῥοδοπόρφυρα ὡς πρὶν δὲν ἀνατέλλει
Ὁ γέλως, ὅστις ἄλλοτε ἐκλόνιζε τὰς φρένας,
Οὐδὲ τὸ ὄμμα βλέμματα πυρφόρα ἀποστέλλει
Ἀνάπτοντα καὶ καίοντα καρδίας τετρωμένας.

Δὲν εἶσαι σὺ ἡ ἄλλοτε, ἐγὼ δὲν εἶμαι πλέον
Ὁ ἄλλοτε, τὸ ῥόδον σου τὸ ἄλλοτε δὲν εἶνε·
Τοῦ βίου συμπαρέσυρε ταχὺ τὸ ῥεῦμα ῥέον
Πᾶν ὅ,τι αἱ ἡμέραι μας εἶχον γλυκὺ ἐκεῖναι.

Ὅλα παρῆλθον, ἔσβεσαν ὡς φρούδη ὀπτασία·
Τὰ πάντα ὁ ἀμείλικτος ἐμάρανε χειμών.
Ἐπὶ σκοπέλων ἔθραυσε τὸ σκάφος τρικυμία,
Καὶ σήμερον ναυάγια κινοῦν τὸν οἰκτιρμόν.

Ἀλλ' ἂν τὰ πάντ' ἀμείλικτος κατέστρεψεν ὁ χρόνος,
Τὸ ῥόδον ἂν ἀπέβαλε τὸ κάλλος τὸ γλυκύ,
Τὸ μῦρον ὑπολείπεται χλευάζον τοῦ χειμῶνος
Τὴν λύσσαν· ἀλλὰ ἔρημον τῆς καλλονῆς ἀρκεῖ;

1879. Π. Ματαράγκας.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΙΛΟΥΣ ΜΟΙ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Εὐχὴ ἱερὰ τῆς Μάννας μου,
'Σ τὰ ξένα μὴ μ' ἀφήσῃς
Νὰ ζήσω ὅλη τὴ ζωή,
Ἀλλὰ νὰ μ' ὁδηγήσῃς
'Σ τὸ μέρος ποῦ μ' ἐγέννησες,
Ἐκεῖ νὰ ἡσυχάσω·
Ὅπου πρωτόειδα ἐγὼ τὸ φῶς
Ἐκεῖ καὶ νὰ τὸ χάσω.
Φύλαξε μέρος, Μάννα μου,
'Σ τὸ μνῆμά σου σιμά σου·
Δὲν θέλω ξένην γῆν ταφήν,
Θέλω τὰ χώματά σου.
'Σ τὴν ξένην ξένος πάντοτε,
Τὸ χῶμα δὲν μ' ἀρέσει·
Νὰ μείνω, θὰ μὲ κακοδεχθῇ
Καὶ δὲν θὰ μὲ χωρέσῃ.
Ὁ τόπος μου εἶναι δι' ἐμὲ·
Ἐκεῖ ποθῶ 'σαν φθάσῃ
Ἡ ὥρα, ὅπου δὲν 'μπορεῖ
Κανεὶς νὰ ὀνομάσῃ,
Ἐκεῖ νὰ εὕρω τὸ μέρος μου
Σιμὰ 'στὰ θαπτικά μου,
Εἰς τὴν πατρῴαν μου τὴν γῆν
Ν' ἀφήσω τὰ ὀστᾶ μου.
Μοῦ φαίνεται πῶς ἀπ' αὐτὰ
Τὰ χώματα τὰ θεῖα
Θὰ κῆται καὶ σιμώτερα
Ἡ θεία Εὐδαιμονία!

Ἐν Ὀδησσῷ 1883. Σ. Τυπάλδος Φορέστης.

ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ.
(Κατὰ τὸ Ῥωσσικὸν ὑπὸ Π. Κ.)

Παράδεισον ἐγκλείουσι τὰ στήθη νεανίου,
Καὶ ὑποφώσκει αἴθριον τὸ λυκαυγὲς τοῦ βίου·
Πόσας ἐλπίδας φέρουσι δεκαοκτὼ ἀνοίξεις!
Πόσα τοῦ κόσμου θέλγητρα! Ὦ! πόσας περιπτύξεις!
Μυροβολοῦντα δρέποντες τὰ ῥόδα τὴν πρωΐαν,
Ἀμέριμνοι μεθύομεν ὑπὸ τὴν εὐωδίαν.
Πλὴν μόλις 'στὸν ὁρίζοντα ὁ ἥλιος προβαίνει,
Τὰ φύλλα πέρνει ἄνεμος, ἡ ἄκανθα μᾶς μένει.
Ἀκόμη χθὲς ἐνόμιζον πῶς πρέπει ν' ἀγαπήσω·
Ἐπόθουν παλμοὺς ἔρωτος... εἰς ἔκστασιν νὰ ζήσω.
Τὸν κόσμον ὅλον ἀσφαλῆ λιμένα εὐτυχίας
Ὠνειροπόλουν... τὴν ζωὴν τράπεζαν εὐωχίας·
Καὶ ὅμως πρὶν ἔτι αὐγὴ χρυσήλατος προκύψῃ,
Φεῦ! νὰ μυκᾶται ἤρξατο ἡ λαῖλαψ εἰς τὰ ὕψη.
Ἀγρίως κατεσπάραξε τὰ ῥόδα τῆς πρωΐας,
Διέλυσε τὰ ὄνειρα τῆς νέας μου καρδίας.
Κ' ἐκείνη τώρα μὲ τὸν νοῦν ἀκάματος παλαίει
Κι' ἀνάστατος, κραυγάζουσα, τὰ ὄνειρά της κλαίει.
Ὁ ἔρως εἶναι φάντασμα, ὁ πλοῦτος ματαιότης,
Ἡ εὐτυχία χίμαιρα... ἀμείλικτος θεότης.
Σκότος καὶ τύρβη ἄπειρος, τὰ πάντα ὀπτασία,
Ἔνθα πλανᾶται διαρκῶς ἡ μάγος φαντασία.

Ἐν Πετρουπόλει, 1874.

ΤΟ ΕΝ ΣΤΑΣΦΟΥΡΤΗ ΑΛΑΤΟΡΥΧΕΙΟΝ.

(Μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 72.)

Ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Μαγδεβούργου ἐν τῇ πρωσσικῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Σαξωνίας κεῖται παρὰ τὴν πόλιν Στασφούρτην ἁλατορυχεῖον πλουσιώτατον. Τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σπουδαίου τούτου ὀρυχείου δίδομεν σήμερον ἀπεικονίσεις, ἃς συμπεριελάβομεν ἐν μιᾷ μεγάλῃ εἰκόνι. Καὶ ἄνωθεν μὲν παρίσταται ἡ ἀκμάζουσα πόλις Στασφούρτη, ἥτις πρὸ 30 ἔτι ἐτῶν ἦτο χωρίον ἐλεεινὸν καὶ ἄσημον, καὶ σήμερον εἶναι πόλις βιομήχανος σπουδαία. Ἐν ἔτει 1851 ἤρξατο ἡ καλλιέργεια τοῦ ἁλατορυχείου, ἀνασκαφέντων ἐν ἀρχῇ δύο φρεάτων εἰς βάθος μέτρων 340. Τόσον δὲ ἐνθαρρυντικαὶ ἀπέβησαν αἱ πρῶται ἀνασκαφαί, ὥστε τῷ 1857 ἤρξατο ἤδη ἡ τακτικὴ ἐξόρυξις. Τὰ στρώματα τοῦ ὀρυκτοῦ ἅλατος, πλουσιώτατα, κεῖνται ὁμαλώτατα, τὸ δὲ παραγόμενον ἅλας παρουσιάζεται εἰς κρύσταλλα καθαρὰ καὶ διαυγῆ ὡς τὸ ὕδωρ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ παραγωγὴ ἀνεπτύχθη τεραστίως, καὶ τοῦ ἅλατος δὲν ἐγένετο χρῆσις μόνον ἐν τοῖς μαγειρείοις, ἐν τοῖς σαπωνοποιείοις καὶ ἐν τοῖς βαφείοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς διαφόροις χημικοῖς ἐργοστασίοις, τὰ ὁποῖα ἱδρύθησαν ἔν τε τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς περιχώροις αὐτῆς. Σήμερον τὸ ὀρυχεῖον ἀπέκτησε φήμην εὐρωπαϊκὴν καὶ πολλοὶ εἶναι οἱ κατ' ἔτος ἐπισκεπτόμενοι αὐτό, ἰδίᾳ οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι ἐργοστασιάρχαι καὶ βιομήχανοι.

Ἡ ἐξόρυξις τοῦ ἅλατος εἶναι ὡς ἐκ τῆς ἀφθονίας εὐκολωτάτη. Διὰ φρέατος 500 μέτρων βάθους κατέρχεταί τις ἐντὸς $^3/_4$ λεπτοῦ τῆς ὥρας εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀρυχείου. Ἡ ταχύτης αὕτη παράγει πίεσιν ἀέρος σφοδρὰν τοσοῦτον, ὥστε ὁ κατερχόμενος ἐπὶ χρόνον τινὰ ἀπόλλυσι τὴν ἀκοήν. Ἐν τῷ βάθει ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι μὲν ὑγρὰ οὐχὶ ὅμως καὶ δυσάρεστος ἢ ὀχληρά, διότι τακτικώτατος γίνεται ὁ ἀερισμός. Ἀπὸ τοῦ φρέατος μεταβαίνει τις εἰς εὐρὺν θολωτὸν θάλαμον, ὅθεν διακλαδοῦνται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις σιδηροδρομικαὶ γραμμαί. Ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων διασταυροῦνται αἱ μικραὶ εὐκίνητοι ἅμαξαι αἱ μεταφέρουσαι τὸ ὀρυκτόν. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ εἶναι διπλαῖ, ὅπως ἐπὶ τῶν μὲν διέρχωνται αἱ κεναὶ ἅμαξαι, ἐπὶ δὲ τῶν δὲ αἱ πλήρεις ὀρυκτοῦ. Ἡ χωρητικότης ἑκάστης ἁμάξης εἶναι $12^1/_2$ στατήρων ἅλατος. Παρακολουθοῦντες μίαν τῶν διαφόρων γραμμῶν εὑρισκόμεθα μετὰ τετράωρον πορείαν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἐξορύττεται τὸ ἅλας. Τοῦ εὐρυτάτου τούτου μέρους τὰ τοιχώματα ἀπαστράπτουσιν ἐκ τῶν κρυστάλλων καὶ ἀποτελοῦσι θέαμα πρωτοφανὲς καὶ μαγευτικόν. Περίεργος λίαν εἶναι ἡ ἐνταῦθα ὑπὸ τὸ φῶς τῶν διαφόρων λυχνιῶν τῶν ἐργατῶν γενομένη ἐργασία· πολλάκις τὸ ὀρυκτὸν ἀνατινάσσεται διὰ βαμβακοπυρίτιδος· οἱ βόλοι ἀντηχοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐκρήξεων καὶ τὸ ἀνατινασσόμενον ἅλας καταπίπτει εἰς μεγαλειτέρους καὶ μικροτέρους ὄγκους. Ἡ διαλογὴ γίνεται ἐπιτοπίως, καὶ αἱ ὀλίγον μόνον ἅλας περιέχουσαι πέτραι χρησιμοποιοῦνται πρὸς κατασκευὴν τοιχωμάτων, ἐφ' ὧν στηρίζονται σανίδες, ὅπως ἡ ἐξόρυξις γίνηται κατὰ πατώματα καὶ ταχυτέρα καὶ εὐκολωτέρα. Τὸ καθαρὸν ὀρυκτὸν συντρίβεται καὶ ἐκκομίζεται διὰ τῶν ἁμαξῶν. Ἄνωθεν τοῦ ὀρυχείου ὑπάρχουσι τὰ διάφορα καταστήματα, ἐν οἷς καθαρίζεται τὸ ἅλας διὰ τὰς διαφόρους χρήσεις, οἱ μῦλοι, ἐν οἷς ἀλέθεται ὡς ὁ καφὲς κτλ.

Ποῖον βάθος καὶ πόσον πάχος ἔχει τὸ στρῶμα τοῦ ἅλατος δὲν εἶναι εἰσέτι γνωστόν· ὁπωσδήποτε ὅμως εἶναι πλουσιώτατον, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τινῶν τὸ ἐν Στασφούρτῃ ἁλατορυχεῖον εἶναι τὸ πλουσιώτερον ὅλων τῶν τοῦ κόσμου, μηδ' αὐτῶν τῶν ἀρχαίων καὶ γνωστῶν ἁλατορυχείων τῆς Βιελίτσκης καὶ Βοχνίας ἐν Γαλικίᾳ ἐξαιρουμένων. Σήμερον ἐργάζονται ἐν Στασφούρτῃ 1200 ἐργάται, παράγονται δὲ καθ' ἑκάστην 30 χιλ. στατήρων ἅλατος καθαροῦ.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΧΑΙΡΕ.

(Μετὰ εἰκόνος, ὅρα σελ. 73.)

Πολλάκις ἤδη οἱ καλλιτέχναι, καὶ ἰδίως οἱ ζωγράφοι, μετεχειρίσθησαν ὑποθέσεις ἐκ τῶν συγκινητικῶν ἐπεισοδίων τοῦ διωγμοῦ τῶν πρώτων Χριστιανῶν. Ὅσα ἀναφέρει ἡμῖν ἡ ἱστορία περὶ τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν οἱ πρῶτοι χριστιανοί, καὶ περὶ τῆς τόλμης μεθ' ἧς ἀντίκρυζον τὰς βασάνους καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν θάνατον, εἶναι τοσοῦτον δραματικά, ὥστε δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ ἐμπνεύσωσι ποιητὰς καὶ καλλιτέχνας.

Εἷς τῶν νεωτέρων ζωγράφων, ὅστις μετὰ πολλῆς ἐπιδεξιότητος ἐπεξεργάσθη τοιαύτας δραματικὰς ὑποθέσεις, εἶναι ὁ Γαβριὴλ Max, καθηγητὴς τανῦν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Μονάχου. Ὁ καλλιτέχνης οὗτος εἶναι ὁ γράψας καὶ τὴν εἰκόνα, ἣν σήμερον ἐν τῷ "Ἑσπέρῳ" δημοσιεύομεν, τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸν τίτλον "Ὁ τελευταῖος ἀποχαιρετισμός" ἢ ἑλληνικώτερον εἰπεῖν "Τὸ τελευταῖον Χαῖρε". Ἐν αὐτῇ παρίσταται νέα Χριστιανὴ παραδιδομένη ὑπὸ τοῦ φανατικοῦ ῥωμαϊκοῦ ὄχλου εἰς βορὰν τῶν ἀγρίων θηρίων. Ὁ καλλιτέχνης δὲν παρουσιάζει ἡμῖν τὸ ὅλον ἀμφιθέατρον, ἀλλὰ μόνον τὸ κύριον πρόσωπον, θελήσας νὰ συγκεντρώσῃ ἐπ' αὐτοῦ ὅλην τὴν ἔκφρασιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ νεᾶνις ἵσταται ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ ἀθῳότητι ἐνώπιον τοῦ φρικώδους θανάτου· τὸν νοῦν της δὲν ἐπασχολεῖ ἡ ἐπικειμένη φοβερὰ στιγμή. Πρὸ τῶν ποδῶν της κεῖται ῥόδον, καὶ ἡ νεᾶνις στηρίζουσα τὴν χεῖρά της ἐπὶ τοῦ τοίχου ὑψοῖ τὸ βλέμμα της πρὸς τὴν χεῖρα τὴν δωρήσασαν αὐτῇ τὸ ῥόδον, τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀποχαιρετισμόν. Εἶναι τὸ ῥόδον τοῦτο χλευασμὸς ἑνὸς τῶν αἱμοβόρων θεατῶν; Εἶναι τὸ ἔσχατον Χαῖρε καρδίας ἀφωσιωμένης αὐτῇ; Ἢ εἶναι ἄγγελμα συμβολικὸν τῶν ὁμοθρήσκων αὐτῆς; Τοιαῦται ἴσως εἶναι αἱ σκέψεις τοῦ θύματος. Μετ' ὀλίγον καὶ ἡ νεᾶνις θὰ ἦναι ὡς τὸ ἀποκεκομμένον ἐκεῖνο πρὸ τῶν ποδῶν της ῥόδον. Ἤδη ἡ τίγρις προβάλλει ἐκ τοῦ ἄντρου τὴν ἀγρίαν αὐτῆς κεφαλήν, ὅπως κατασπαράξῃ τὸ νεαρὸν ἐκεῖνο ἄνθος. —

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὴν ποιητικωτάτην διήγησιν τοῦ θανάτου

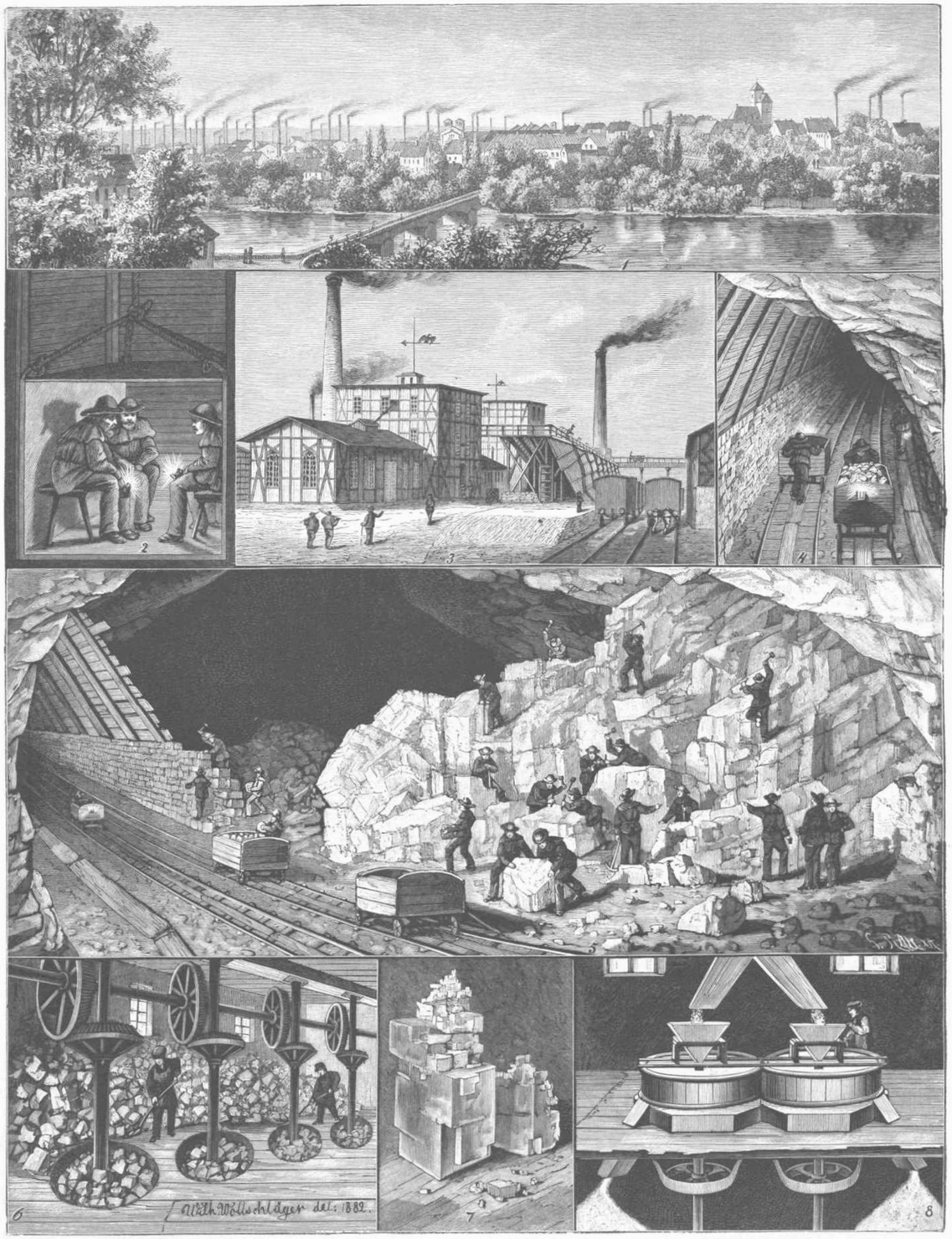

ΤΟ ΑΛΑΤΟΡΥΧΕΙΟΝ ΕΝ ΣΤΑΣΦΟΥΡΤΗ.

1 Ἡ πόλις Σταφούρτη. — 2 Ἐργάται. — 3 Τὸ βασιλικὸν ἁλατορυχεῖον. — 4 Ὑπόγειος σιδηρόδρομος. — 5 Τὸ ὀρυχεῖον. — 6 Ἡ διαλογὴ τοῦ ἅλατος. — 7 Ὄγκοι ἁλατοῦχοι. — 8 Οἱ μῦλοι τοῦ ἅλατος.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΧΑΙΡΕ.

τῶν δύο χριστιανῶν ἐν τῷ γνωστῷ συγγράμματι τοῦ CHATEAUBRIAND, τῷ ἐπιγραφομένῳ "Οἱ Μάρτυρες". Αἱ ὀλίγαι ἐκεῖναι σελίδες, ἐν αἷς ὁ μέγας ποιητὴς τῆς Γαλλίας διηγεῖται τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ Εὐδώρου καὶ τῆς Κυμοδόκης ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Ῥώμης, εἶναι καὶ ἔσονται ἓν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν μεταφράζομεν μικρὰν τῆς διηγήσεως ἐκείνης περικοπήν.

""Ἅμα ἐμφανισθέντος τοῦ αὐτοκράτορος (εἰς τὸ ἀμφιθέατρον), οἱ θεαταὶ ἠγέρθησαν καὶ ἐχαιρέτισαν αὐτὸν ὡς συνήθως. Ὁ Εὔδωρος κλίνει τὴν κεφαλήν του μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἡ Κυμοδόκη προχωρεῖ πρὸς τὸ θεωρεῖον, ὅπως ζητήσῃ τὴν χάριν τοῦ Εὐδώρου καὶ προσενεχθῇ εἰς θυσίαν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ ὄχλος ὅμως ἀπήλλαξε τὸν αὐτοκράτορα ἐκ τοῦ διλήμματος, νὰ φανῇ ἢ εὔσπλαγχνος ἢ ὠμός. Πρὸ πολλοῦ ὁ ὄχλος ἐπερίμενε τὴν στιγμὴν ταύτην· ἡ δίψα τοῦ αἵματος εἶχε διπλασιασθῆ ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν θυμάτων. Πανταχόθεν ἀντηχοῦσι φωναί· "Τὰ θηρία! Ἂς ἀπολυθῶσι τὰ θηρία! Ῥίψατε τοὺς βεβήλους εἰς τὰ θηρία!" Ὁ Εὔδωρος προσπαθεῖ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸ πλῆθος ὑπὲρ τῆς Κυμοδόκης, ἀλλ' αἱ φωναὶ τοῦ ὄχλου καταπνίγουσι τὴν φωνήν του· ""Ἂς δοθῇ τὸ σημεῖον! Ῥίψατε τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὰ θηρία!" Ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ, ἀγγέλλουσα τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀγρίων θηρίων. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀθλητῶν διατρέχει τὸ ἀμφιθέατρον, ὅπως ἀνοίξῃ τὸ κλωβίον τῆς ἀγριωτέρας τῶν τίγρεων. Τότε συνάπτεται μεταξὺ Εὐδώρου καὶ Κυμοδόκης ἀγὼν συγκινητικός. Ἑκάτερος τῶν δύο συζύγων θέλει ν' ἀποθάνῃ ὁ τελευταῖος.

— Εὔδωρε, λέγει ἡ Κυμοδόκη· ἐὰν δὲν ἦσο πληγωμένος θὰ σὲ παρεκάλουν νὰ μ' ἀφήσῃς πρώτη νὰ παλαίσω κατὰ τῶν θηρίων· ἀλλ' ἤδη ἔχω δυνάμεις περισσοτέρας σοῦ, καὶ δύναμαι νὰ σὲ ἴδω ἀποθνήσκοντα.

— Ὦ Κυμοδόκη, ἀπαντᾷ ὁ Εὔδωρος· μακρότερον χρόνον εἶμι ἐγὼ χριστιανὸς ἢ σύ· εἰς τὸν πόνον θ' ἀνθέξω καλλίτερον· ἄφες με ν' ἀποθάνω τελευταῖος.

Καὶ ὁ μάρτυς ἀφαιρεῖ τὸν μανδύαν του καὶ ῥίπτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς Κυμοδόκης, ὅπως καλύψῃ τοῖς θεαταῖς τὰ θέλγητρα τῆς κόρης τοῦ Ὁμήρου. Ὁ Εὔδωρος δὲν θέλει, θάνατος ἁγνὸς τοσοῦτον νὰ βεβηλωθῇ ὑπὸ σκιᾶς διαλογισμοῦ ἀνοσίου, ἔστω καὶ παρὰ τοῖς θεαταῖς. Ἴσως εἶναι τοῦτο κίνησις φυσική, κίνησις τῆς ζηλοτυπίας ἐκείνης, ἥτις παρακολουθεῖ τὸν ἀκραιφνῆ ἔρωτα μέχρι τοῦ τάφου.

Ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ τὸ δεύτερον. Ἡ βαρεῖα θύρα τοῦ ἄντρου τῆς τίγρεως τρύζει. Ὁ ἀνοίξας αὐτὴν ἀθλητὴς σπεύδει ν' ἀποσυρθῇ. Ὁ Εὔδωρος ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Κυμοδόκης, ὡς ζητῶν νὰ προφυλάξῃ αὐτήν· ἵσταται μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστραμμένους πρὸς οὐρανόν.

Ἡ σάλπιγξ ἠχεῖ τὸ τρίτον. Ἡ τίγρις, ἀπηλλαγμένη τῶν ἀλύσεων, ὁρμᾷ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον βρυχωμένη, ἀγρία. Φρίκη καταλαμβάνει τοὺς θεατάς. Ἡ Κυμοδόκη φοβεῖται καὶ ἀναβοᾷ·

— Σῶσέ με! Ὦ! σῶσέ με!

Καὶ πίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Εὐδώρου. Αὐτὸς τὴν σφίγγει ἐπὶ τοῦ στήθους του· ἐπεθύμει νὰ τὴν κρύψῃ ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ἡ τίγρις ἔρχεται πρὸς τοὺς δύο μάρτυρας — ὀρθοῦται — καὶ βυθίζει τοὺς φοβεροὺς αὐτῆς ὄνυχας εἰς τὸν τράχηλον τοῦ υἱοῦ τοῦ Λασθενοῦς. Ἡ Κυμοδόκη, περιβαλλομένη ὑπὸ τῶν βραχιόνων τοῦ συζύγου της καὶ προσβλέπουσα μὲ ἀγάπην πρὸς αὐτόν, βλέπει αἴφνης τὴν καθῃμαγμένην κεφαλὴν τοῦ θηρίου προβάλλουσαν ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Εὐδώρου. Ἡ ζωὴ ἐγκαταλιμπάνει τὰ μέλη τῆς νέας γυναικός, οἱ ὀφθαλμοί της κλείονται· καὶ κρέμαται ἀπὸ τοῦ τραχήλου τοῦ Εὐδώρου, ὡς κρέμαται χιόνος νιφὰς ἀπὸ τῶν κλάδων πεύκου. Κατέρχονται ἐξ οὐρανοῦ αἱ ἅγιαι μάρτυρες πρὸς ἀναζήτησιν τῆς συντρόφου αὐτῶν. Ἡ τίγρις εἶχε συντρίψει τὸν ἀλαβάστρινον τράχηλον τῆς ὡραίας κόρης τοῦ Ὁμήρου. Ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου μειδιῶν κόπτει τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς Κυμοδόκης. Ἐκπνέει ἡ νεᾶνις ἀνωδύνως καὶ ἀκόπως· πίπτει ὡς ἄνθος, θεριζόμενον ὑπὸ τοῦ δρεπάνου τοῦ χωρικοῦ. Ὁ Εὔδωρος παρακολουθεῖ αὐτὴν μετ' ὀλίγον εἰς τὰς αἰωνίους μονάς. Ἔλεγες ὅτι ἦτο εἰρηνική τις θυσία, καθ' ἣν τὰ τέκνα τοῦ Ἀαρὼν προσέφερον τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς θυσίαν περιστερὰν καὶ νέον ταῦρον."

ΤΟ ΣΕΛΙΝΙΟΝ.

Διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Περὶ τὸ ἑσπέρας μιᾶς τῶν θερμοτέρων ἡμερῶν τοῦ Αὐγούστου μικρὸς ὀρφανὸς παῖς τῆς ἐπαρχίας DUMFRIES ἐν Σκωτίᾳ, συναθροίσας περὶ ἑαυτὸν τριακοντάδα τινὰ χοίρων, ὧν ἡ φύλαξις τῷ ἦτο ἐμπεπιστευμένη, ἡτοιμάζετο νὰ φάγῃ τὸν ἑσπερινόν του ἄρτον. Καθήμενος ἐπὶ βράχου ἔβλεπε πρὸ τῶν ποδῶν του ῥέοντα τὸν ποταμὸν Νὴθ καὶ περιβρέχοντα τὴν ἐκτεταμένην καὶ εὔφορον κοιλάδα, τὴν περιβάλλουσαν τὴν πόλιν DUMFRIES, καὶ εἰς τὸ βάθος ὑψουμένην τὴν σειρὰν τῶν ὀρέων, τὴν περικλείουσαν τὴν ὡραίαν ἐκείνην πεδιάδα καὶ σχηματίζουσαν οἱονεὶ τὸ φυσικόν της τεῖχος. Ὁ Γουλιέλμος Πέτερσων (οὕτως ἐλέγετο ὁ μικρὸς χοιροβοσκός) ὀλίγον ἐνδιεφέρετο νὰ θαυμάσῃ τὰς ὡραίας τῆς πατρίδος του τοποθεσίας, διότι εἶχεν ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ κορέσῃ τὰ βλέμματά του· ἀπὸ τοῦ ἐννάτου τῆς ἡλικίας του ἔτους μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτε ἦτο δεκαὲξ ἐτῶν, ὁ παῖς ἠσχολεῖτο εἰς τὸ νὰ ὁδηγῇ τὰ ζῶά του εἰς τὰς καλλιτέρας βοσκὰς ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ εἰς τὰς πεδιάδας. Δὲν ὑπῆρχε ῥύαξ, ὃν νὰ μὴ ἐγνώριζε, δὲν ὑπῆρχεν ἀτραπός, ἣν νὰ μὴ διῆλθε πολλάκις. Τὸ μόνον σημεῖον, ἐφ' οὗ τὰ βλέμματά του προσηλοῦντο πάντοτε μετ' εὐχαριστήσεως ἦτο ἡ στέγη τῆς ἀγροτικῆς ἐπαύλεως, ἐν ᾗ ἐγεννήθη, καὶ ὅπου τὸ ἑσπέρας εὕρισκε πάλιν ἐκείνους, οἵτινες δι' αὐτὸν ἀπετέλουν τὸν κόσμον ὅλον.

Ὁ Γουλιέλμος ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ χλοεροῦ φυσικοῦ τάπητος, καὶ ἡτοιμάζετο νὰ φάγῃ ἐν ἡσυχίᾳ τὸν ἄρτον του, ὅτε μὲ ἔκπληξίν του μεγάλην εἶδε πλησίον του ἱστάμενον ἄνδρα ὡς τεσσαρακοντούτη, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, εὐειδῆ τὴν ὄψιν, ἀλλ' ὠχρὸν καὶ καταβεβλημένον, ὅστις ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν βράχων μετὰ κόπου εἶχε πλησιάσει πρὸς αὐτόν.

— Μικρέ μου φίλε, εἶπεν ὁ ξένος πρὸς τὸν νέον βοσκὸν προσφέρων αὐτῷ νόμισμα, θέλεις νὰ μοὶ πωλήσῃς τὸν ἄρτον σου;

— Νὰ σοῦ πωλήσω τὸ ψωμί μου! ἀπήντησεν ὁ Γουλιέλμος ἀνακαγχάζων· ἐγὼ λοιπὸν θὰ κοιμηθῶ νηστικός; Πρὸ ἓξ ὡρῶν δὲν ἔφαγα τίποτε.

— Καὶ ἐγὼ πρὸ ἑξήκοντα, εἶπεν ὁ ξένος μετὰ φωνῆς ἀδυνάτου, ἥτις μόλις ἠκούετο. Ταῦτα εἰπὼν ἐκάθησε πλησίον τοῦ παιδός.

— Ἑξήντα ὥρας χωρὶς φαγητόν! ἀνέκραξεν ὁ παῖς· λάβε, λάβε, σοῦ τὸ δίδω δωρεάν.

— Τὸ ἥμισυ μόνον.

— Ὄχι, ὄχι, λάβε τὸ ὅλον. Θὰ μοῦ δώσουν ἄλλα εἰς τὴν οἰκίαν. Ἡ γραῖα Ῥαχὴλ δὲν μετρᾷ τὸ ψωμί· καὶ ἔπειτα θὰ ὑπάγω πρὸς τὴν μικρὰν Δόλλην, ἥτις εἶναι τόσον καλή, καὶ μόλις τῆς διηγηθῶ ὅτι ἀπήντησα ἕνα ὡραῖον κύριον, ὅστις ἦτο τόσον καιρὸν νηστικός . . .

Ὁ ἄγνωστος, ὅστις κατεβρόχθιζε μετ' ἀδηφαγίας τὸ ξηρὸν τεμάχιον τοῦ ἄρτου, διέκοψεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὅπως παρακαλέσῃ τὸν μικρὸν βοσκὸν νὰ μὴ ἀναφέρῃ οὐδενὶ περὶ τῆς συναντήσεώς των.

— Ἐπὶ τοῦ παρόντος, προσέθηκε, μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοὶ ἐξηγήσω διατὶ σοὶ κάμω αὐτὴν τὴν παράκλησιν· ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃς ὅτι εἷς λόγος σου δύναται νὰ μ' ἐκθέσῃ εἰς τὸν μεγαλείτερον κίνδυνον. Ἀφ' οὗ μ' ἔσωσες τὴν ζωὴν δὲν θὰ θελήσῃς βεβαίως νὰ μὲ καταστρέψῃς.

— Ὁ Θεὸς φυλάξοι! ἀνέκραξεν ὁ Γουλιέλμος. Δὲν θὰ εἴπω τίποτε, μεῖνε ἥσυχος. Καὶ ἂν κάθε Κυριακὴν δὲν μᾶς ἀνεγίνωσκον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, βεβαίως θὰ ἠνόουν ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔπλασε καὶ σὲ καὶ ἐμέ, μὲ διατάττει νὰ σὲ σώσω.

Ὁ ξένος, ἀκούων μικρὸν παῖδα τῶν κατωτάτων τάξεων τοῦ λαοῦ νὰ ἐκφέρῃ τοιαύτας ἀρχὰς χριστιανικὰς καὶ μετὰ τοσαύτης ἀφελείας, ἔσφιγξε τὴν χεῖρα τοῦ βοσκοῦ προσβλέπων αὐτὸν μὲ βλέμμα πλῆρες εὐγνωμοσύνης.

— Τώρα ἀφ' οὗ ἔφαγες, πῶς αἰσθάνεσαι;

Ἀπαντήσαντος τοῦ ἀγνώστου ἀνδρός, ὅτι ἡ δίψα κατεβασάνιζεν αὐτόν, ὁ παῖς ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ σάκκου του μικρὸν ξύλινον κύπελλον ἔτρεξε πρὸς μικρὰν πηγὴν φυσικήν, εὑρισκομένην ὄπισθεν τῶν βράχων καὶ ἐπλήρωσε τὸ κύπελλον.

— Τὸ αὐτὸ νερὸ πίνομεν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν, εἶπεν ὁ Γουλιέλμος παρουσιάζων τῷ ξένῳ τὸ κύπελλον· καλλίτερον νερὸν δὲν ὑπάρχει εἰς ὅλην τὴν Σκωτίαν.

Ὁ ξένος πιὼν ἐκ τοῦ κυπέλλου μέχρι τῆς τελευταίας σταγόνος ἠρώτησε τὸν βοσκὸν περὶ τίνος ἐπαύλεως ὡμίλησεν.

— Ἡ ἔπαυλις ἀνήκει εἰς τὸν λόρδον Λ., ἀπήντησεν ὁ Γουλιέλμος· τὴν ἔχει δὲ ἐνοικιασμένην ὁ Νικόλαος Ἰέφρης.

— Ὁ Ἰέφρης! εἶπεν ὁ ξένος σοβαρῶς. Ὁποῖον ὄνομα ἀπαίσιον!*) Ὁ Ἰέφρης εἶναι ὁ πατήρ σου;

— Ναί, πατήρ μου, αὐτός! ὁ πλουσιώτερος κτηματίας τῆς ἐπαρχίας!

— Καὶ πῶς; δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ πλουσιώτερος τῆς ἐπαρχίας κτηματίας νὰ ἔχῃ υἱόν;

— Βέβαια, ἦτο δυνατόν, ἀπήντησεν ὁ μικρὸς βοσκὸς μετ' εὐφυοῦς μειδιάματος· ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν μετεχειρίζετο πρὸς φύλαξιν τῶν χοίρων. Καὶ ἐγώ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν θα τοὺς φυλάξω πολὺν καιρὸν ἀκόμη· διὰ τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν ἔχω καλὰς ὑποσχέσεις. Κάθε ἡμέραν γίνομαι μεγαλείτερος καὶ δυνατώτερος· μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ ἠμπορέσω νὰ ἀντικαταστήσω τὸν δυστυχῆ μου πατέρα, ὁ ὁποῖος ἕως εἰς τὸν θάνατόν του μετέφερεν εἰς τὰς ἀγορὰς πλέον τῶν τριακοσίων βοῶν, τοὺς ὁποίους ἐπωλοῦσε πρὸς ὄφελος τοῦ Ἰέφρη χωρὶς νὰ τὸν καταχρασθῇ μήτε ἓν λεπτόν. Τοῦτο γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος. Προτιμῶ καλλίτερα νὰ κάμω αὐτὸ τὸ ἔργον παρὰ νὰ γείνω στρατιώτης, ὡς μὲ συμβουλεύει ὁ ἐπιλοχίας Βράουν.

— Ὁ ἐπιλοχίας Βράουν! Λοιπὸν ἔχετε στρατὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ ξένος ζωηρῶς.

— Βέβαια ἔχομεν· δὲν πρέπει νὰ προσέχῃ

*) Ὑπαινίττεται τὸν αἱμοβόρον δικαστὴν Ἰέφρη, ὅστις εἶχεν ἀναπτύξει πρὸ μικροῦ τοσαύτην ὠμότητα κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ δουκὸς τοῦ Μόνμουθ, καὶ οὗ τὰς αἱματηρὰς ὑπηρεσίας ὁ βασιλεὺς Ἰάκωβος εἶχεν ἀνταμείψει διὰ τοῦ τίτλου τοῦ λόρδου Καγκελλαρίου τῆς Ἀγγλίας.

τις τοὺς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως, τοὺς δυσαρεστημένους, ὅπως τοὺς ὀνομάζουν;

— Καὶ οἱ στρατιῶται διατρέχουν συχνὰ αὐτὰ τὰ ὄρη;

— Ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν, ὅτε καταδιώκουν κανένα· συνήθως ὅμως σταθμεύουν εἴτε εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς τὸ Λοχμάβεν ἢ καὶ εἰς Λάγγολμ, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐκεῖ πρὸς τὰ ἀριστερά.

— Δὲν πιστεύω τὸ Λάγγολμ ν' ἀπέχῃ ἀπ' ἐδῶ πλέον τῶν τριῶν μιλίων.

— Μόλις· καὶ διὰ τοῦτο, προσέθηκεν ὁ Γουλιέλμος ταπεινώσας τὴν φωνήν του ἂν καὶ εὑρίσκοντο εἰς μέρος ἐντελῶς ἔρημον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σὲ συμβουλεύω νὰ καταβῇς εἰς τὴν πεδιάδα ἂν ἔχῃς νὰ μοιράσῃς τι μὲ τὰς κοκκίνους στολάς.

— Δυστυχῶς, ἀπήντησεν ὁ ξένος, τοῦ ὁποίου ἡ φυσιογνωμία ἀπέκτησε τὴν ἔκφρασιν βαθείας ἀποθαρρύνσεως μετὰ σημείων φυσικῶν πόνων, δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ εὕρω σωτηρίαν οὔτε δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ οὔτε δι' ἄλλης. Ὁ ἵππος μου ἔπεσεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Νορθουμβερλάνδης, ἀπὸ τοὺς κόπους ἐξαντληθείς, καὶ ἐγὼ διατρέχων πεζῇ αὐτὰ τὰ ὄρη ἔπεσα καὶ τόσον ἀτυχῶς, ὥστε ἐκτύπησα τὸν πόδα μου καὶ οἱ πόνοι οὓς αἰσθάνομαι ἀπό τινων στιγμῶν εἶναι ἀφόρητοι.

Ὅτε τῇ βοηθείᾳ μαχαίρας, ἣν εἶχεν ὁ βοσκός, ὁ δυστυχὴς ξένος ἔσχισε τὸ ὑπόδημά του, τὸ οἴδημα τοῦ ποδός του ἐφάνη πολὺ μεγαλείτερον καὶ ὀδυνηρότερον παρ' ὅ,τι ἦτο ἐνόσῳ περιεσφίγγετο διὰ τοῦ ὑποδήματος. Ὁ Γουλιέλμος βρέξας τὸ χειρόμακτρόν του περιέδεσε τὸν πόδα καὶ ὁ ξένος, ᾐσθάνθη κάπως ἀνακουφιζόμενον τὸν πόνον· ἐδοκίμασε τότε νὰ ἐγερθῇ ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε καὶ ἔπεσε πάλιν ἐπὶ τοῦ χόρτου ῥίψας πρὸς τὸν βοσκὸν βλέμμα ἀδημονίας καὶ ἀπελπισίας.

Ὁ παῖς εἶχε καρδίαν εὐαίσθητον καὶ ὁ πάσχων ξένος διήγειρε τὸ ἐνδιαφέρον του, ὥστε τῷ ἐφαίνετο ἀδύνατον νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ εἰς τὸ ἔρημον ἐκεῖνο μέρος ἄνευ βοηθείας καὶ περιποιήσεως. Ἂν καὶ ἄπειρος ἀκόμη τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου ὁ Γουλιέλμος ἠνόει ὅτι ζητῶν νὰ σώσῃ τὸν ξένον ἠδύνατο νὰ διερεθίσῃ καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν τῶν καταδιωκόντων τοὺς δυσηρεστημένους στρατιωτῶν. Ἀλλὰ ὁ κίνδυνος ἦτο μακράν, καὶ ὁ Γουλιέλμος ἦτο μόλις δεκαεξαέτης. Ἠρώτησεν ἑπομένως τὸν ξένον ἂν εἶχεν εἰς τὰ πέριξ φίλον τινά, ὃν ἠδύνατό τις νὰ εἰδοποιήσῃ ὑπὸ πᾶσαν μυστικότητα. Ἀπαντήσαντος τοῦ ξένου ὅτι τοιοῦτον φίλον δὲν ἔχει, ὁ παῖς εἶπεν·

— Ἀδιάφορον λοιπόν· θὰ προσπαθήσωμεν μόνοι μας· ἂν μόνον δυνηθῇς νὰ κάμῃς διακόσια βήματα ἀπ' ἐδῶ, ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ σὲ ὁδηγήσω εἰς μέρος, ὅπου κανεὶς δὲν θὰ σὲ ξετρυπώσῃ, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι. Εἶναι σπήλαιον, σκεπασμένον ἀπὸ χόρτα· ἐκεῖ συχνὰ ἀποσύρομαι, ὅταν ἡ ζέστη ἦναι μεγάλη, διὰ νὰ ἡσυχάσω. Ἂν μόνον δὲν ἦτο τόσον σκοτεινὸν τὸ σπήλαιον, θὰ ἦτο καλὸν δωμάτιον· ἀλλὰ διὰ νὰ κοιμηθῇ τις δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ φῶς, καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρῃς καλὸν κρεββάτι, τὸ ὁποῖον ἐγὼ χθὲς ἀκόμη ἔκαμα ἀπὸ χόρτα. Αὔριον πρωῒ πρωῒ ὅταν ἔλθω πάλιν ἠμπορῶ νὰ σοῦ ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ ἔχῃς καλὸν τεμάχιον ψωμιοῦ καὶ ἴσως καὶ κάτι ἄλλο, ἐπειδὴ βλέπω ἀπὸ τὰ ἐνδύματά σου ὅτι εἶσαι εὐγενὴς κύριος, καὶ βέβαια ὡς πρὸς τὸ φαγητὸν θὰ ἦσαι δυσκολώτερος ἀπὸ τὸν πτωχὸν Γουλιέλμον Πέτερσων.

Ὁ ἄγνωστος ἔλαβε τὰς χεῖρας τοῦ μικροῦ βοσκοῦ καὶ τὰς ἔθλιψε μετ' εὐγνωμοσύνης, λέγων·

— Ἄρτον ξηρὸν καὶ τὴν βοήθειαν καλοῦ ἀγγέλου, ὃν ἡ οὐρανὸς μοὶ ἀποστέλλει — αὐτὰ μόνον ζητῶ μέχρι τῆς ἡμέρας, ἣν θὰ προσδιορίσῃ ὁ Θεὸς διὰ τὸν θάνατόν μου ἢ διὰ τὴν σωτηρίαν μου.

Μετὰ πολλοῦ κόπου ὁ ξένος κατώρθωσε νὰ παρακολουθήσῃ τὸν νεαρὸν ὁδηγόν του μέχρι τοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ γείνῃ τὸ ἄσυλόν του· ἠναγκάσθη ν' ἀναβῇ καὶ νὰ καταβῇ βράχους, οὓς μόνος ὁ πούς τοῦ Γουλιέλμου μέχρι τοῦδε εἶχε πατήσει· πολλάκις ᾐσθάνετο ἐκλιπούσας τὰς δυνάμεις του. Ἀλλὰ πόσην δύναμιν παρέχει εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ πόθος τῆς ζωῆς! Ὁ δυστυχὴς ξένος ὑπερενίκησε τέλος τὰ προσκόμματα ὅλα καὶ ὁ μικρὸς βοσκὸς ἔσχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν τοποθετήσῃ καταλλήλως ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ χόρτου ἐντὸς σπηλαίου εὐρυχώρου, οὗ ἡ στενὴ εἴσοδος δὲν ἦτο γνωστὴ ἢ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν σκύλον του.

Ἐν τοσούτῳ ἐπήρχετο ἡ νὺξ καὶ ὁ βοσκὸς ἔσπευσε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν προστατευόμενόν του, ὅπως μὴ διεγείρῃ ὑπονοίας ἐν τῇ ἐπαύλει ἐπιστρέφων βραδύτερον τοῦ συνήθους. Συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐκφράσεων τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἀγνώστου ὁ Γουλιέλμος ἔλαβε δρομαῖος τὴν πρὸς τὴν ἔπαυλιν ἄγουσαν ὁδόν. Πρῶτον ἤδη ἐν τῷ βίῳ του ἦτο φύλαξ μυστικοῦ, καὶ μυστικοῦ σπουδαίου· πρῶτον ἤδη ᾐσθάνετο ὅτι ἔσωσε ζωὴν ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου ἐπισήμου, τίς οἶδεν; ἴσως καὶ πρίγκηπος. Καὶ τὸ αἴσθημα τοῦτο ἐκέντα τὴν φιλοδοξίαν του, διότι ὁ Γουλιέλμος ἦτο νέος. Ἡ φιλοδοξία, τὸ αἴσθημα τοῦτο τὸ σφοδρόν, τὸ διαταράττον τὴν εἰρήνην τῶν οἰκογενειῶν, τὸ καταστρέφον θρόνους καὶ κράτη, καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀκόμη τῆς τροφοῦ καὶ δὲν τὸν ἀφίνει εἰμὴ ἐν τῷ τάφῳ.

Τὰ ἄνω ἐκτεθέντα συμβάντα ἐλάμβανον χώραν ἐν ἔτει 1688, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἰάκωβος Β'. ἐπειρᾶτο, παρὰ τοὺς πόθους τοῦ ἔθνους του, νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὸ βασίλειόν του τὸν παπισμόν. Αἱ φρικώδεις ἀντεκδικήσεις, αἱ ὠμαὶ καταδιώξεις, αἱ παρακολουθήσασαι τὴν ἀπόπειραν τοῦ δουκὸς τοῦ Μόνμουθ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τὴν τοῦ κόμητος Ἀργαὺλ ἐν Σκωτίᾳ, τοσοῦτον ἐνέσπειρον ἀκόμη τρόμον ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ, ὥστε ἡ γενικὴ δυσαρέσκεια, καίτοι κορυφωθεῖσα, δὲν ἐτόλμα νὰ ἐκφρασθῇ οὔτε διὰ νέων στάσεων οὔτε διὰ ἁπλῶν γογγυσμῶν. Ἀπατηθεὶς παρὰ τῆς φαινομένης ταύτης ἡσυχίας ὁ ἀδύνατος καὶ τυφλὸς Ἰάκωβος ἐξηκολούθει τὸ ἀντιδημοτικὸν σχέδιόν του· ἐνόμιζε δὲ ὅτι ἐνισχύθη ἐπὶ τοῦ θρόνου του διὰ τῆς γεννήσεως υἱοῦ, οὗ τὰ δικαιώματα ἀφῄρουν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Μαρίᾳ, τῇ συζύγῳ τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου, πᾶσαν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀπαίτησιν. Εἰσοδήματα ἄφθονα, στρατὸς πολυάριθμος, ὅστις μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶχε φανῆ πιστότατος, ἡ φροντίς του νὰ διανείμῃ τὰς ἐπιφανεστέρας θέσεις εἰς καθολικοὺς ἢ εἰς διαμαρτυρομένους ἀφωσιωμένους αὐτῷ, ἡ αὐστηρὰ ἐποπτεία, ἣν ἐξήσκουν ἐν ὅλαις ταῖς ἐπαρχίαις οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ αὐτοῦ πράκτορες — πάντα συνέτεινον εἰς τὸ νὰ διατηρῶσιν αὐτὸν ἐν ἀπατηλῇ ἠρεμίᾳ.

Ἐν τοσούτῳ ὅμως πλεῖστοι ὅσοι λόρδοι εἴτε δυσηρεστημένοι εἴτε καὶ καταδεδικασμένοι εἰς θάνατον, εἶχον καταφύγει εἰς Ὁλλανδίαν παρὰ τῷ πρίγκηπι Γουλιέλμῳ· ἄλλοι δὲ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν πατρίδα των ἐνήργουν δραστηριώτερον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ μετ' αὐτοῦ ἀλληλογραφία των ἐσχεδίαζε τὴν εὐρεῖαν συνωμοσίαν, ἧς τὴν πρωτοβουλίαν εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἐπανειλημμένως εἰς Ὁλλανδίαν μεταβαίνων ναύαρχος Ῥῶσσελ. Ὑπὸ εὔσχημον πρόφασιν ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος εἶχεν ἐξοπλίσει στόλον ἰσχυρόν, δι' οὗ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῆς Ἀγγλίας· ἀλλ' ὁ πρίγκηψ οὗτος, ἱκανὸς καὶ κρυψίνους ὅσον καὶ φιλόδοξος, κρίνων φρόνιμον νὰ προσποιηθῇ ἐπί τινα ἀκόμη χρόνον, ἀπέστειλεν εἰς Λονδῖνον ἔκτακτον ἀπεσταλμένον, ἐντολὴν ἔχοντα νὰ συγχαρῇ τὸν βασιλέα, τὸν πενθερόν του, ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ διαδόχου. Ὁ ἀπεσταλμένος οὗτος δὲν ἦτο ὁ μόνος πράκτωρ τῆς ἐμπιστοσύνης, ὃν εἶχεν ὁ Γουλιέλμος ἐν Ἀγγλίᾳ. Πολλοὶ τῶν πιστοτέρων αὐτοῦ ὀπαδῶν εἶχον μεταβῆ ἀπὸ Ὁλλανδίας εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ ὁμόρου ἀγγλικοῦ κράτους, ὅπως ἐξετάσωσι περὶ τῶν διαθέσεων καὶ τῶν δυνάμεων, ἃς εἶχον οἱ ἄνδρες, οὓς ἡ αὐθαίρετος διαγωγὴ τοῦ Ἰακώβου ὤθει πρὸς τὴν ἐπανάστασιν.

Μεταξὺ τῶν πιστῶν τούτων ὀπαδῶν εἷς ἦτο καὶ ὁ κόμης Βέρσταϊν, ὅστις νυμφευθεὶς γυναῖκα εὐγενῆ ἐκ Νορθουμβερλάνδης πολλάκις ἤδη εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην καὶ γνωρισθῆ μὲ ἰσχυροὺς ἄνδρας αὐτῆς, ὁμιλῶν καὶ τὴν ἀγγλικήν. Ὁ κόμης οὗτος ἀνεχώρησεν ἐξ Ὁλλανδίας ἐφωδιασμένος μὲ ὁδηγίας τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου μυστικὰς καὶ μὲ γράμματα πρὸς τοὺς πλουσίους καὶ ἰσχυροὺς λόρδους τῆς Νορθουμβερλάνδης. Καὶ κατὰ πρῶτον ὁ κόμης μετέβη παρὰ τῷ γυναικαδέλφῳ του, ἑνὶ τῶν ἀσπονδοτέρων τοῦ βασιλέως Ἰακώβου ἐχθρῶν καὶ τῶν τολμηροτέρων συνωμοτῶν, ὅστις μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχε διαφύγει τὰς ἐρεύνας τῶν πρακτόρων τῆς αὐλῆς, προσποιούμενος ὅτι ζῇ ἥσυχος ἔν τινι ἐπαύλει του παρὰ τὸ Νιουκάστελ. Ἀλλ' εἴτε διότι ἡ ἄφιξις τοῦ κόμητος Βέρσταϊν διήγειρε τὰς ὑπονοίας τῶν ἀρχῶν, εἴτε διότι ἀπεκαλύφθησαν ἔγγραφα προδίδοντα τὰς σχέσεις, ἃς ὁ λόρδος εἶχε πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς κυβερνήσεως, ἐδόθη διαταγὴ νὰ περικυκλωθῇ ἡ ἔπαυλις καὶ νὰ συλληφθῶσι πάντες οἱ ἐν αὐτῇ εὑρισκόμενοι, καὶ τοῦτο ὀλίγας μόνον ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Γουλιέλμου. Κατὰ σύμπτωσιν καθ' ἣν στιγμὴν ἐξετελεῖτο ἡ διαταγὴ αὕτη ὁ κόμης εὑρίσκετο παρὰ τὸ παράθυρον, ἀναγινώσκων ἐπιστολήν, δι' ἧς φίλος τις τὸν συνεβούλευε ν' ἀναχωρήσῃ κατεσπευσμένως ἐξ Ἀγγλίας ἵνα μὴ συλληφθῇ. Βλέπων τοὺς στρατιώτας ἐν τῇ πρώτῃ αὐλῇ ὁ κόμης ἔτρεξεν εἰς τὸν σταῦλον, ἐξέλεξεν ἕνα τῶν καλλιτέρων ἵππων καὶ διὰ τοῦ ὄπισθεν τῆς ἐπαύλεως κήπου ἐγένετο μετ' οὐ πολὺ ἄφαντος. Τριάκοντα ὅλα μίλια ἵππευσεν ὁ κόμης ἄνευ διακοπῆς, γινώσκων καλῶς ὁποία τὸν περιέμενε τύχη, ἐὰν ἀνεκαλύπτοντο τὰ ἔγγραφα ὧν ἦτο κομιστὴς καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐτόλμα νὰ ἐξαφανίσῃ ἢ ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. Ὁ σκοπός του ἦτο νὰ μεταβῇ εἰς Σκωτίαν, ἔνθα εὐκολώτερον ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὰς ἐρεύνας τῶν ἐχθρῶν. Ἤδη δὲ εἶχε διαβῆ τὰς βαλτώδεις χώρας, τὰς σχηματιζούσας τὸ σύνορον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας, ὅτε ὁ ἵππος του ἔπεσεν ἐκ τοῦ κόπου μὴ δυνάμενος πλέον νὰ προχωρήσῃ. Ὁ κόμης ἠναγκάσθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του πεζῇ. Ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῆς πείνης καταβεβλημμένος ἤλπιζε νὰ φθάσῃ εἰς μικρόν τι χωρίον, τὸ ὁποῖον μακρόθεν ἔκειτο· ἀλλὰ πρὶν ἢ φθάσῃ ἐκεῖ εἶδε μικρὸν ἀπόσπασμα ἱππέων διευθυνόμενον, ὡς τῷ ἐφαίνετο, πρὸς αὐτόν. Ἀμέσως ἤλλαξε δρόμον καὶ ἠκολούθησε μικρὰν ἀτραπὸν ἀνερχομένην εἰς τὸ ὄρος, ὅπου εὐκολώτερον ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχήν. Ἡ νὺξ ἐπῆλθε σκοτεινὴ καὶ ὁ κόμης περιεπλανᾶτο ἐν μέσῳ τῶν ἐρήμων βράχων, μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ τὴν ὁδόν. Μάτην ἀνέμεινε τὴν πρωΐαν· τὰ ὄρη ἀπετέλουν διαρκῆ σειρὰν καὶ μετὰ πολλῶν ὡρῶν περιπλανήσεις εὑρίσκετο πάλιν εἰς τὸ σημεῖον, ὅθεν εἶχεν ἀναχωρήσει· αἱ δυνάμεις του ἐξηντλοῦντο βαθμηδὸν καὶ ἡ πτῶσις, ἣν ὀλισθήσας μεταξὺ τῶν βράχων ὑπέστη τῷ καθίστων ἀδύνατον τὴν

περαιτέρω πορείαν· ἐνόμιζε δὲ ὅτι ἦτο καταδεδικασμένος ν' ἀποθάνῃ ἐκεῖ, ὅτε ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ μικρὸς χοιροβοσκὸς τῷ ἔτεινε χεῖρα βοηθείας.

(Ἕπεται ἡ συνέχεια.)

Η ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι.

Ἄγγελμα ἀπαίσιον διεδόθη πρό τινων ἤδη ἡμερῶν μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ἐξερράγη αἴφνης ἡ βροτολοιγὸς χολέρα. Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν τὰ τόσα δεινά, ἃ ὑπέστησαν οἱ Εὐρωπαῖοι ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ πρὸ ἑνὸς ἀκριβῶς ἔτους, ὡς νὰ μὴ ἤρκουν οἱ φόνοι, οἱ ἐμπρησμοί, αἱ καταστροφαὶ τῆς φοβερᾶς στάσεως, ἐνσκήπτει ἐφέτος ἡ φρικώδης ἐπιδημία — καὶ πληγὴ προστίθεται εἰς τὴν μηκέτι ἐπουλωθεῖσαν πληγήν. Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐμφανίσεως τῆς μάστιγος ταύτης ἐν Αἰγύπτῳ συνεκινήθη ἡ Εὐρώπη ὅλη καὶ δικαίως, καθότι ἡ συνεχὴς πρὸς τὴν Αἴγυπτον συγκοινωνία μέγαν καὶ ἄμεσον προμηνύει τῇ Εὐρώπῃ τὸν κίνδυνον. Ἔσπευσαν ἀμέσως ὅλαι αἱ κυβερνήσεις νὰ λάβωσι τὰ πρόσφορα προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα παρέχει ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ πεῖρα, καὶ προηγήθη πασῶν μετ' ἀξιεπαίνου δραστηριότητος ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἥτις ἐννοεῖ ὅτι τὸ κράτος της εἶναι καὶ τὸ μᾶλλον ἐκτεθειμένον εἰς τὴν δεινὴν ἐπιδρομήν. Ἡ Ἑλλάς, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἰταλία καὶ ἄλλα κράτη δὲν ἐβράδυνον νὰ ἐπιβάλωσιν αὐστηρὰς καθάρσεις, καὶ οὕτως ἐλπίζεται ὅτι ὁ κίνδυνος θέλει ἀποσοβηθῆ. Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Αἰγύπτῳ, τῇ ἤδη ὑπὸ τῆς νόσου καταληφθείσῃ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἡ ἀμέλεια τῶν ἀρχῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ εἶναι μεγάλη, καὶ δύσκολος ἀποβαίνει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀναγκαίων προφυλακτικῶν μέτρων. Τὰ πρῶτα κρούσματα τῆς χολέρας ἀνεφάνησαν ἐν Δαμιάττῃ, πόλει κατοικουμένῃ ὑπὸ 60 χιλ. ψυχῶν καὶ ἐν ᾗ οἱ θάνατοι ἀνέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς 100 καὶ πλέον. Ἐπιτροπὴ ἐξ ἰατρῶν ἀποσταλεῖσα ἐκ Καΐρου εἰς Δαμιάττην πρὸς ἐξέτασιν τῆς νόσου ὑπέβαλεν ἤδη τὴν ἔκθεσίν της, καθ' ἣν φανεροῦται ὅτι ἡ νόσος εἶναι ἡ ἐπιδημικὴ ἀσιατικὴ χολέρα, ἀναμεμιγμένη μετὰ τυφοειδοῦς πυρετοῦ. Ἀπὸ Δαμιάττης ἡ ἐπιδημία προσέβαλεν ἤδη τὴν Μανσοῦραν καὶ τὸ Ῥορτ-Σαΐδ καὶ φόβος ὑπάρχει μὴ μεταδοθῇ καὶ εἰς Κάϊρον, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐμειναν ἀπρόσβλητον. Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἀγγλικὴ κατοχὴ δὲν ὤκνησε νὰ περιβάλῃ τὴν Δαμιάττην διὰ ὑγιεινομικοῦ φράκτου, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι καὶ ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν κατώρθωσε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μετάδοσιν τῆς νόσου. Εὐτυχῶς μέχρι τοῦδε καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια ἔμεινεν ἀμόλυντος, διότι τὰ περὶ κρουσμάτων χολέρας ἐκεῖ διαδιδόμενα φαίνονται μὴ ἔχοντα ὑπόστασιν. Προχθὲς διεδόθη τηλεγραφικῶς ὅτι οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἰατροί, καὶ ἰδίως οἱ αὐστριακοί, δὲν χαρακτηρίζουσι τὴν νόσον ὡς χολέραν, ἀλλ' ὡς τυφοειδῆ πυρετόν, ἐπιτεινόμενον ὑπὸ τῶν ἐπικρατούντων κυνικῶν καυμάτων. Βασίζεται δὲ ἡ γνώμη αὕτη τινῶν τῶν εὐρωπαίων ἰατρῶν εἰς τὸ ὅτι ὅπου ταχέως ἐπέρχεται ἡ βοήθεια ἡ νόσος δὲν εἶναι τόσον θανατηφόρος ὅσον εἰς τὰ μέρη ὅπου οἱ ἀσθενοῦντες εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται ἰατρικὴν θεραπείαν, ἐν ᾧ γνωστὸν εἶναι ὅτι ἐπὶ τῆς καθαρᾶς χολέρας πᾶσα θεραπεία ἀποβαίνει συνήθως ματαία.

Εὐχόμεθα, καὶ ἀπὸ καρδίας τὸ εὐχόμεθα, ὅπως ἡ φρικώδης ἐπιδημία, οἱαδήποτε καὶ ἂν ᾖ αὕτη, περιορισθῇ καὶ διαλυθῇ τὸ ταχύτερον, καὶ μὴ προσβάλῃ ἄλλα κέντρα, κυρίως δὲ τὸ Κάϊρον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, πόλεις κατοικουμένας ὑπὸ πολλῶν Εὐρωπαίων καὶ μάλιστα ὁμογενῶν ἡμῶν, οἵτινες ἀφ' οὗ πέρυσιν ὑπέστησαν τοσαύτας ζημίας δίκαιον εἶναι ἐφέτος νὰ μὴ ἀντικρύσωσι νέον φοβερὸν ἐχθρόν.

ΤΕΧΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ.

— Ἐσχάτως ἀπέπλευσεν εἰς Γροιλανδίαν τὸ πλοῖον "Σοφία" δαπάναις τοῦ Ὄσκαρ Δίκσων καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ ὑπὸ τὸν διάσημον περιηγητὴν βαρῶνον Nordenskjöld εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀποστολή. Τὸ πλοῖον "Σοφία" εἶνε 180 τόννων, κέκτηται μηχανὴν 65 ἵππων δυνάμεως καὶ διανύει 11 κόμβους καθ' ὥραν. κυβερνᾶται δὲ ὑπὸ πλοιάρχου Νίλσων ἔχοντος ὑπὸ τὰς διαταγάς του 13 ἄνδρας. Παρὰ τῷ Nordenskjöld εὑρίσκονται ὁ γεωλόγος Dr. Nathorst, ὁ ἰατρὸς καὶ βοτανικὸς Dr. Berlin, ὁ ζωολόγος Kolthoff, ὁ ὑδρογράφος Dr. Hamberg, ὁ ζωολόγος Dr. Foristrand καὶ ὁ φωτογράφος Kjellström, ἐκτὸς τούτων δύο Λαππλανδοί, εἰς καμακευκὴς καὶ δύο ἕτεροι ὑπηρετοῦντες αὐτῷ. Περὶ πάντων ἐλήφθη πρόνοια καὶ τὰ ἐφόδια θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ 14 μῆνας. Πρὸς τούτοις συμμετέχουσι τῆς ἀποστολῆς καὶ ὁ βοτανικὸς Στρόμφελδ, ὁ ἀρχαιολόγος Dr. Ἄρπι καὶ ὁ ὀρυκτολόγος Φλίνκ, οἵπερ θ' ἀποβιβασθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰσλανδίας, ἔνθα θὰ ποιήσωνται τὰς ἰδίας ἐρεύνας.

— Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἐν τῷ θεάτρῳ. Ἀπὸ τῆς 27 Μαΐου γίνονται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς αἱ παραστάσεις ἐν τῷ βασιλικῷ θεάτρῳ τοῦ Μονάχου καὶ δὴ δι' ὀκτακοσίων λυχνιῶν κατὰ τὸ σύστημα Edison, ἐξ ὧν αἱ 700 χρησιμεύουσιν εἰς φωτισμὸν τοῦ προδόμου, τῶν κλιμάκων, ἱματιοφυλακίων κλπ. Τὸ ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα διὰ τοὺς λαμπτῆρας παράγεται ὑπὸ τριῶν δυναμοηλεκτρικῶν μηχανῶν τοῦ Edison, ἐξ ὧν ἑκάστη εἶνε κατεσκευασμένη διὰ 250 λεγομένους Αλαμπτῆρας, ὧν ἕκαστος ἐκπέμπει φῶς ὅσον καὶ 16 λαμπάδες, ἢ διὰ 500 Β-λαμπτῆρας, ὧν ἕκαστος ἐκπέμπει φῶς ὅσον καὶ 8 λαμπάδες. Εἰς κίνησιν τῶν δυναμικῶν μηχανῶν χρησιμεύουσι τρεῖς ἀτμομηχαναὶ Compound ἐκ τοῦ ἐργοστασίου Ruston, Proctor & Comp. ἐν Λίνγκολν, ἑκάστη 40 ἵππων δυνάμεως. Αἱ δυναμομηχαναὶ παραλλήλως τεθειμέναι κάμνουσιν 900 στροφὰς ἀνὰ πᾶν λεπτόν. Οἱ λαμπτῆρες τῆς σκηνῆς καὶ τῶν θεωρείων δύνανται νὰ μεταβάλλωσι τὴν δύναμιν τοῦ φωτός των κατὰ βούλησιν δυνάμει κανόνος εὑρισκομένου ἐν τῇ σκηνῇ.

— Τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἐθωράισατο ὡς γνωστὸν τῷ ἀμερικανικῷ κολοσσιαίῳ τι ἄγαλμα τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ μέλλει ν' ἀποσταλῇ πιθανώτατα πρὸ τοῦ ἐπιόντος φθινοπώρου. Οἱ Ἀμερικανοὶ παρασκευάζουσιν ἤδη ἀνταξίων βάθρον διὰ τὸν ἐκ χαλκοῦ κολοσσόν, οὗπερ τὸ ὕψος εἰς 145 ἀναβαίνον εἶνε τῷ ὄντι ἀπαραδειγμάτιστον. Ὁ περίφημος καὶ ὁμοίως ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένος κολοσσὸς τῆς Ῥόδου, ὅσπερ ἐθεωρεῖτο ἓν ἐκ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου, εἶχεν 105 ποδῶν μόνον ὕψος καὶ τὸ μέγιστον τανῦν ὑπάρχον ἄγαλμα, τὸ τοῦ ἁγίου Βορρομέο ἐγγὺς τῆς Lago Maggiore ἔχει 66 μόνον ποδῶν ὕψος. Τὸ βάθρον τοῦ ἀνδριάντος τῆς Ἐλευθερίας, εἰς τὴν χεῖρα τῆς ὁποίας θὰ καίῃ κολοσσιαία δᾷς φωτίζουσα τὸ στάδιον τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, θὰ ἔχῃ ἐπίσης ὕψος 145 ποδῶν καὶ θὰ κατασκευασθῇ ἐκ στερεωτάτης ὕλης. Ἡ πρὸς τοῦτο προϋπολογισθεῖσα δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 250,000 δολλάρια καὶ θὰ συλλεγῇ διὰ γενικοῦ ἐράνου, ὅπως καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐγένετο διὰ τὰς μεγάλας δαπάνας τοῦ ἀνδριάντος.

— Ὁ Βίκτωρ Saint-Paul καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἐχορήγησαν τῇ Ἰατρικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐν Παρισίοις 25,000 φράγκα ὡς ἀμοιβὴν δωρηθησομένην ἐκείνῳ τῷ ἰατρῷ, ὅστις ἤθελε συνηθῆ νὰ ἐφεύρῃ φάρμακον κατὰ τῆς διφθερίτιδος, ὅπερ ἤθελεν ἀναγνωρίσει ἡ Ἀκαδημία ὡς δραστικὸν καὶ βέβαιον κατὰ τῆς νόσου. Οἱ δωρηταὶ διαρρήδην ὁρίζουσιν ὅτι τὸ βραβεῖον δύναται νὰ δοθῇ εἰς οἱόνδη τινα ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος. Οἱ τόκοι τῶν 25,000 φράγ. ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ κατ' ἔτος θὰ δίδωνται ὡς βραβεῖον τῷ γράψαντι τὴν ἀρίστην πραγματείαν περὶ τῆς νόσου ταύτης.

— Κατὰ τὴν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις γενομένην τελευταίαν ἀρίθμησιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἔτους 1883 ὑπολογίζονται οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων εἰς 13 ἑκατομμύρια ἤτοι ὑπὲρ τὸ τρίτον ὅλων τῶν κατοίκων. Ἐνταῦθα ὅμως συνηριθμήθησαν μόνον πόλεις ἔχουσαι ὑπὲρ τὰς 8000 κατ. ὧν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπάρχουσι περὶ τὰς 280. Ὁ πλεονασμὸς οὗτος τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι πληθυσμοῦ εἶνε ἀξιοσημείωτον φαινόμενον τῶν Ἡνωμένων κρατῶν.

— Σύμπαντες οἱ καλλιτέχναι τῆς Δυσσελδόρφης ἀνέμενον ἀπὸ πολλοῦ μετ' εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος τὴν ἀποπεράτωσιν κολοσσιαίας εἰκόνος, μεγίστην σπουδαιότητα κεκτημένης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς γερμανικῆς καλλιτεχνίας καὶ ζωγραφικῆς ἐν γένει. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε ἡ "ἀνατροφὴ τοῦ Βάκχου" ὑπὸ Πέτρου Janssen. Ἐπὶ τριετίαν εἰργάσθη ὁ ἔξοχος καλλιτέχνης ἐπὶ τῆς γιγαντιαίας ταύτης εἰκόνος ἀπεργασάμενος συγχρόνως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ ἄλλα μείζονα καλλιτεχνήματα καὶ σχεδιάσματα. Πρὶν δὲ ἢ ἡ εἰκὼν αὕτη ἀποδημήσῃ εἰς Δούναβιν, Σπρέον, Σκρουάναν καὶ Τάμεσιν ἵνα κηρύξῃ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, δυνάμεως καὶ ἀγνότητος ἐν τῷ ὡραίῳ, ἀπεχαιρέτησε τὴν παραρρήνιον πατρικὴν πόλιν ἐν τῇ στοᾷ τῶν τεχνῶν. Ὁ περιφανὴς ζωγράφος ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ Βάκχου ἐποίησεν ὕμνον, ἐν ᾧ ζωγραφεῖ τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ δύναμιν τῆς δημιουργίας ἐν τῇ χαρμονῇ τοῦ νεανικοῦ ἔαρος. Ἰδοὺ ὁ νεαρὸς θεὸς τῆς χαρᾶς, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁποίου ἀστράπτει ἡ ἀγαλλίασις παιζουσῶν καὶ χορευουσῶν τῶν γυναικῶν. Ἰδοὺ τὸ κάλλος καὶ ὁ ὄλβος τοῦ μεμονωμένου παραδείσου, ἐν ᾧ κατὰ τὸν μῦθον ἐτελεῖτο ἡ σκηνὴ αὕτη. Ἰδοὺ αἱ νύμφαι, ὧν τὰ ἀμώμητα σώματα οὐδέποτε παρεμορφώθησαν ὑπὸ τῶν πτυχῶν γηίνων χιτώνων. Ἀπανταχοῦ διαβλέπει τις ὑγιᾶ ζωηρότητα τῆς ἐκφράσεως, γλυκεῖαν χάριν τῆς κινήσεως καὶ ζωηρὰ θέλγητρα τῶν χρωμάτων, ὧν ἕκαστον ἐν τῇ συνθέσει καθὼς καὶ ἐν τῇ τῶν χρωμάτων ἐννοίᾳ ἔχει ἴδιον θέμα ἀπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς, ξανθῆς μέσης μορφῆς, ἥτις φέρει ἐπὶ τῶν γονάτων τὸ εὐθυμοῦν παιδίον καὶ σχηματίζει θαυμασίαν ἁρμονίαν πρὸς τὴν ὄπισθεν τῆς μεσαίας μορφῆς γονυπετοῦσαν νύμφην μετὰ τῆς ἐρυθρᾶς κόμης καὶ τὸ ἀκτινοβολοῦν χρῶμα τῆς σαρκὸς καὶ πρὸς τὴν μελαγχροινήν, ἥτις ἐν θελκτικῷ κράματι ἀθωότητος καὶ ἀφροτητος ὀλίγῃ κάθηται πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Βάκχου. "Ἡ ἀνατροφὴ τοῦ Βάκχου" ὑπὸ Janssen συνενοῖ ἐν ἑαυτῇ τὰ πλεονεκτήματα φωτοβολοῦντος χρωματισμοῦ, οἵος ἁπανταχοῦ ἐν τῇ πολυτελείᾳ τῶν χρωμάτων τῶν εἰκόνων τοῦ Maquart καὶ τὴν δύναμιν ἁγνῆς καὶ τελείας ὡραιότητος τῶν μορφῶν, νευρώδους φορᾶς τῶν γραμμῶν καὶ πρωτοτύπου ζωηρότητος. Ἐκ τοῦ καλλιτεχνήματος τούτου ἀπεπνέει τὸ παράδοξον ἐκεῖνο μίγμα ἀφελείας, χάριτος καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ὅπερ πληροῖ ἡμᾶς τοσοῦτον ὑπερηφάνου πεποιθήσεως ἐπὶ τὸν βίον, τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἐφ' ἡμᾶς αὐτούς. Ἡ γερμανικὴ καλλιτεχνία δύναται δικαίως νὰ καυχᾶται ἐπὶ τῷ εὐγενεῖ δημιουργῷ τῆς "ἀνατροφῆς τοῦ Βάκχου".

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν γυμναστικῶν συλλόγων ἐν ἀπάσῃ τῇ Γερμανίᾳ ἀνέρχεται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς 2451 μετὰ 221,417 μελῶν, ἐξ ὧν 120,000 περίπου εἶνε ἐνεργά.

— Αἱ ὕψισται σιδηροδρομικαὶ γραμμαί. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕψος εἰς ὃ ἀνέρχονται οἱ ὀρεινοὶ σιδηρόδρομοι, αἱ ἐπὶ τῶν Ἄλπεων περιμισμέναι πάροδοι οὐδαμῶς κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν. Ὁ εἰς τὸ μέγιστον ὕψος κείμενος σιδηρόδρομος εἶνε ὁ ἀπὸ Callao εἰς Oroge ἐν Περουβίᾳ, διότι τὸ ὕψος τούτου εἶνε 4778 μέτρων, ὅλίγον ὅτι πεντήκοντα μέτρα μόνον ταπεινότερον τοῦ Λευκοῦ ὄρους. Εἰς ὕψος 4470 μέτρων κεῖται καὶ ἑτέρα σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἐν Περουβίᾳ συνδέουσα τὸ Mollendo παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανὸν καὶ τὴν λίμνην Titica. Αἱ ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις πάροδοι οὐδαμοῦ ὑπερβαίνουσι τὸ ὕψος 1300 μέτρων καὶ δὴ ἡ πάροδος Brenner εἶνε ἡ ὑψίστη καὶ ἔχει ὕψος 1262 μέτρων, εἶτα ἕπονται αἱ γραμμαὶ Montcenis, Pusterthal καὶ Gotthard ἄπασαι 1150 μέτρ. Αἱ γραμμαὶ Rigi ἀνέρχονται μάλιστα εἰς ὕψος 1400 μέτρων, ἀλλὰ δὲν ἐργάζονται κατὰ τὸν χειμῶνα. Ὁ σιδηρόδρομος τῶν Ὑμαλαΐων ὅστις φέρει εἰς Simla ἀνέρχεται εἰς ὕψος ὀκτὼ χιλιάδων ποδῶν ἤτοι 2400 μέτρων περίπου.

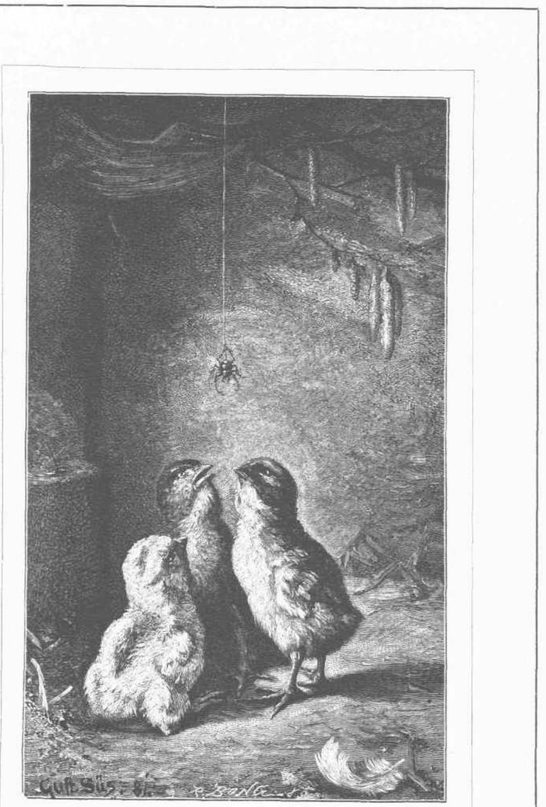

— Ἠλεκτρικὴ ψηφοφορία. Ἐν τῇ βουλευτηρίῳ Βασιγκτῶνος τίθεται νέα ἠλεκτρικὴ συσκευὴ κατὰ τὸ σύστημα Williams καὶ Crosby, ἥτις φαίνεται ἰδιάζουσα νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ κοινοβουλευτικὸν εὖρος εἰς τὴν ἀπαιτουμένην βραχυλογίαν. Πρὸ τῆς ὥρας ἑνὸς ἑκάστου βουλευτοῦ εὑρίσκονται τρία κομβία· "Ναὶ —"Ὄχι καὶ ζητῶ τὸν λόγον."
— Πιεζομένου ἑνὸς κομβίου τυποῦται ἀμέσως καὶ οἱονεὶ αὐτομάτως τὸ ὄνομα τοῦ βουλευτοῦ μετὰ ὡραίου μέλανος χρώματος ἐπὶ τοῦ καταλόγου καὶ διά τινος αὐτομάτως καταπιπτούσης σφαίρας ἀποδίδονται ἡ ψῆφος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, ὥσανεὶ αὐτὸς ἰδίαις χερσὶ ἔρριπτε τὴν μέλαιναν (ὄχι) σφαῖραν ἢ τὴν λευκὴν (ναὶ) εἰς τὴν κάλπην. Οὐδεμία πλάνη εἶνε δυνατὸν νὰ συμβῇ, διότι αἱ καταλέγουσαι αὐταὶ συσκευαὶ ἐργάζονται μετὰ τοσαύτης εὐσυνειδησίας καὶ ἀμεροληψίας, ἣν ἤθελεν εἶσθαι λίαν καλὸν ἂν πολλοὶ ἄνθρωποι ἐλάμβανον ὡς παράδειγμα καὶ μάλιστα προκειμένου περὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ.

Ἁλωστὴ ἐκ θάμνου ἀφανής, λεπτὴ μετεωρεῖται·
Μικρὰ ἀράχνη ἐπ' αὐτῆς γυρίζει καὶ κινεῖται,
Νὰ λούσῃ θέλει καὶ αὐτή, ἅμ' ἀνατέλλ' ἡμέρα,
Τὰ μέλη της τὰ εὔστροφα εἰς πρωϊνὸν αἰθέρα.
Τρία ὀρνίθια ἔρχονται, σιγῇ παρατηροῦσι,
Τὸν κώδωνα τὸν ζωντανὸν ἔνθαμβα θεωροῦσι.
"Ἰδέτε, λέγ' εὐθὺς τὸ ἓν μὲ ἐσκεμμένον νεῦμα
"Εὐπρόσδεκτον μᾶς ἔρχεται τὸ πρωϊνὸν μας γεῦμα."
Ὀρεκτικῶς τὸ δεύτερον τὸ στόμα του ἀνοίγει,
Σκεπτόμενον ἐν ἑαυτῷ πῶς ἡ τροφὴ ὀλίγη.
"Ἰδέτε, τώρα ἔρχεται!" ἀναφωνεῖ τὸ τρίτον.
Εἰς μέγαν ὅμως πειρασμὸν ἐτέθ' ἡ ὁμονοή των,
Διότι τῆς ἀράχνης μας ἀνέρχεται τὸ σῶμα,
Καὶ τὰ πτωχά μας μένουσι μὲ κεχηνὸς τὸ στόμα.
Ἡ δὲ ἀράχνη εὔκολον τὸ παίγνιον εὑροῦσα
Ἀνέρχεται, κατέρχεται, ὡς ἐμπαιγμὸν ζητοῦσα.
Τοιαύτην οὐδ' ὁ Τάνταλος ὑπέστη τυραννίαν,
Οἷα εἰς τὴν ταλαίπωρον ἐπῆλθε τριπτηνίαν.
Τὸ πρῶτον τότ' ὀρνίθιον μανιωδῶς φωνάζει·
"Νομίζει ὅτι δύναται οὕτω νὰ μᾶς χλευάζῃ,
"Ἐν ᾧ ἐν κήπῳ χλοερῷ χρυσαῖ πετῶσι μοῦσαι
"Εὔκολοι καὶ πειθήνιοι, εὐπρόσιτοι, γλυκεῖαι;
"Ας φύγωμεν!" Ἀλλὰ ἰδού, διὰ νὰ τὰ γλυκάνῃ
Μέχρι τοῦ ῥύγχους των αὐτοῦ νῦν ἡ ἀράχνη φθάνει. —

Ὁρμοῦν ἀμέσως τὰ πτηνὰ μὲ ὄρεξιν μεγάλην·
Ἀλλ' ἡ ἀράχνη εὐστροφος μετεωρεῖται πάλιν.
"Ὦ! νὰ σὲ φάγῃ, δολερά, ὁ φοβερός... σπουργίτης!"
Ἀπηλπισμένη ἡ ὁμὰς βοᾷ ἐν τῇ ὀργῇ της.
"Τὴν τύχην σου, παμπόνηρε, οὐδόλως σοὶ φθονοῦμεν·
"Ὅσῳ καὶ ἂν θέλῃς χόρευε — νῦν ἀδιαφοροῦμεν."
Ἡ δὲ ἀράχνη, ἄλλος εὐθὺς ἐκ τῆς χαρᾶς της,
Τὴν κρύπτην ἀνεζήτησε τῆς φίλης φωλεᾶς της.
Καὶ πρὸς τὴν ὄρνιθα αὐτὰ ὁρμαῖα ἀφικνοῦνται,
Καὶ τὸ συμβὰν τὸ φοβερὸν πιστῶς τῇ διηγοῦνται.
Καὶ τὰ μικρὰ ἐγέλασαν πτηνὰ ἐπὶ τῶν κλώνων,
Ὁ πτερωτὸς δ' ὠχρίασε λαὸς τῶν ὀρνιθώνων.

Τὰ ὑπὲρ τὰς δυνάμεις σου νὰ μὴν ἀποφασίζῃς·
Οἱ φρόνιμοι σ' ἐμπαίζουσι, καὶ σὺ οὐδὲν κερδίζεις.

(Κατὰ τὸ Γερμανικόν.)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐν Λειψίᾳ τῇ 30/12 Ἰουλίου 1883.

Καθ' ὅλον τὸν παρελθόντα μῆνα τὰ χρηματιστήρια ἐπαρουσίαζον τοὺς ποικιλωτέρους χρωματισμούς, ἀπὸ τοῦ πρασίνου χρώματος τῆς ἐλπίδος διὰ τοῦ ἐρυθροῦ τῆς ζωηρότητος μέχρι τοῦ κιτρίνου τῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ τοῦ μέλανος τῆς ἀπελπισίας. Ποικίλαι ἦσαν αἱ διακυμάνσεις, ἡ δὲ συνέπεια τούτων ἡ ἀπραξία. Ὡρισμένως νὰ χαρακτηρίσῃ τις τὴν τάσιν τοῦ χρηματιστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, καθότι ἐν ᾧ σήμερον ἐπαρουσιάζετο μία ἐλπίς, τὴν ἐπιοῦσαν αἴφνης διεδέχετο αὐτὴν ἡ νέκρωσις καὶ ἀπελπισία. Ἐν ὀλίγοις θέλομεν συνοψίσει τὰ κατὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διάστημα οὐσιωδέστερα συμβάντα.

Ἐν Ῥωσσίᾳ ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημος στέψις τοῦ Τσάρου ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ· ἐπιρροὴν οὐδεμίαν εἶχεν ἐπὶ τοῦ χρηματιστηρίου τὸ σπουδαιότατον τοῦτο συμβάν. — Ἐν Γαλλίᾳ τὸ ζήτημα τοῦ Τογκίνου διετάραξε τὰς καλὰς προσδοκίας ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ὁ φόβος πολέμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Κίνας διατηρεῖ τὰ πνεύματα μετέωρα. — Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ ἀνησύχησεν ἀρκετὰ τοὺς χρηματιστικοὺς κύκλους, καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ πράξεις ἦσαν πολὺ περιωρισμέναι. Τέλος ἐπῆλθεν, ὡς λέγεται, συνεννόησις μεταξὺ τῆς Ἑταιρίας τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν συνεννόησιν ταύτην ἀνετέθη τῇ Ἑταιρίᾳ ἡ κατασκευὴ δευτέρας διώρυγος, ἡ δὲ Ἑταιρία ὑποχρεοῦται νὰ ἐλαττώσῃ ὡς ἀκολούθως τὰ διόδια· Ὅταν τὸ μέρισμα φθάσῃ εἰς 110 φράγκα τὰ διόδια νὰ ὁρισθῶσιν εἰς 9½ φράγκα κατὰ τόννον· ὅταν φθάσῃ εἰς 122½ φρ. νὰ ὁρισθῶσιν εἰς 9 φρ. ἐπὶ 135 φρ. μερίσματος εἰς 8½ φρ. καὶ ἐπὶ 147½ φρ. εἰς 8. Μέχρι τοῦδε ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῶν διοδίων ἦτο 10 φράγκ. Ὅσον εὐνοϊκαὶ ἂν ἦναι οἱ ὅροι οὗτοι διὰ τὴν Ἑταιρίαν, δὲν εἰσέτι νὰ περιμείνωμεν τὸ ὅλον περιεχόμενον τῆς συνομολογηθείσης συμβάσεως, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐπιφυλάττηται ἑαυτῇ μερίδα μεγάλην εἰς τὴν διοίκησιν, καὶ περὶ τούτου εἰσέτι οὐδὲν ἐγνώσθη. Φήμη μόνον διεδόθη ἐν Παρισίοις ὅτι ἐν τῶν ἐπισημοτέρων προσώπων ἐν τοῖς χρηματιστικοῖς κύκλοις τοῦ Λονδίνου θέλει λάβει μέρος εἰς τὸ διοικητικὸν τῆς Ἑταιρίας συμβούλιον. — Ἐν Αὐστρίᾳ ἡ χρηματιστικὴ ἐργασία διεταράχθη ὑπὸ τῆς γνωστῆς δίκης Τίσθα-Ἔσλαρ. Θ' ἀπορήσῃ τις βεβαίως, πῶς μία δίκη περὶ σφαγῆς χριστιανῆς ὑπὸ Ἑβραίων δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ χρηματιστηρίου· οὐχ ἧττον ὅμως οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Διὰ τῆς δίκης ταύτης φανεροῦται εἰς ποῖον βαθμὸν ἐλεεινότητος κατάκειται ἀκόμη ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁ πολιτισμὸς καὶ πόσον χαλαρῶς ἐνεργεῖ ἡ δικαιοσύνη· ὡς ἐκ τούτου δυσπιστία γεννᾶται, καὶ ἡ ἀξία τῶν οὐγγρικῶν χρεωγράφων ἐκπίπτει. Παρετηρήθη ἐσχάτως ὅτι οἱ μεγάλοι τραπεζῖται ἀποφεύγουσι τὴν ἀγοράν οὐγγρικῶν χρεωγράφων, καὶ τὸ παράδειγμα τῶν μεγάλων ἀκολουθεῖ φυσικῷ τῷ λόγῳ ὁ μικρὸς καὶ πολὺς κόσμος. — Μόνον ἐν Γερμανίᾳ παρατηρεῖται καλλιτέρα τάσις καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς προτάσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν περὶ ἀγορᾶς ἓξ μεγάλων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Τοῦτο ἀνεμένετο πρὸ πολλοῦ καὶ πραγματοποιεῖ πολλὰς ἐλπίδας. Αἱ προτάσεις εἶναι τοσοῦτον καλαί, ὥστε οἱ μέτοχοι μὲ ὅλας τὰς ὑψωμένας τιμὰς τῶν μετοχῶν των γερμανικῶν σιδηροδρόμων, σημαντικὰς προσδοκοῦσιν ὠφελείας. Λ.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΟΛΓΑ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ.

(Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀνταποκρίσεως.)

Ἐπανακάμπουσα ἐκ Πετρουπόλεως καὶ διευθυνομένη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ βασίλισσα ἡμῶν διέβη τῇ 18/30 Ἰουνίου διὰ Τεργέστης, ἔνθα ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τῆς "Ἀμφιτρίτης". Ἡ Ἑλληνικὴ τῆς Τεργέστης κοινότης, ἐμφορουμένη πάντοτε ὑπὸ πατριωτικῶν αἰσθημάτων, δὲν ὤκνησε καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ἐκδηλώσῃ αὐτὰ καὶ μετὰ ἐνθουσιασμοῦ εἰλικρινοῦς καὶ ἄκρας συγκινήσεως ὑπεδέχθη τὴν σεπτὴν τῆς Ἑλλάδος ἄνασσαν. Ὁ σιδηροδρομικὸς τῆς Τεργέστης σταθμὸς ἦτο κομψῶς διακεκοσμημένος. εἶχον δὲ συρρεύσει ἐκεῖ ἀπὸ πρωΐας ἀθρόοι οἱ ἐν τῇ πόλει Ἕλληνες ἀναμένοντες τὴν ἄφιξιν τῆς βασιλίσσης. Τέλος ἡ ἔκτακτος ἀμαξοστοιχία ἔφθασε καὶ ἡ βασίλισσα κατῆλθε τῆς ἁμάξης, καὶ ἐχαιρετίσθη διὰ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν. Μετὰ τὰς ἐπισήμους παρουσιάσεις αἱ δεσποινίδες Ἑλένη Χ. Κωστῆ καὶ Ἰουλία Ῥίζου προσέφερον τῇ βασιλίσσῃ ἀνθοδέσμας. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ ἡ βασίλισσα διὰ τῆς ἁμάξης τῆς κυρίας Μοροζίνη μετέβη εἰς τὴν προκυμαίαν ὅπως ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ τῆς "Ἀμφιτρίτης" καὶ ἀναπαυθῇ ἐπ' ὀλίγον. Περὶ τὴν μεσημβρίαν δὲ ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καταλλήλως διεσκευασμένῳ, δοξολογία, ἣν ἡ βασίλισσα ἐν κατανύξει ἠκροάσατο ἀπὸ τοῦ κομφοῦ καὶ ἀπαστράπτοντος θρόνου, μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Ἰω. Χ. Κωστῆς εἶπεν ὀλίγας λέξεις, ἐκφράσας τὴν χαρὰν ἣν οἱ Ἕλληνες τῆς Τεργέστης, πιστοὶ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ὑπήκοοι, ἠσθάνοντο ὑποδεχόμενοι τὴν σεπτὴν ἄνασσαν. Κατὰ τὴν 1 μ. μ. παρετέθη ἐν τῇ "Ἀμφιτρίτῃ" πρόγευμα, εἰς ὃ προσεκλημένοι παρεκάθησαν ὁ διοικητὴς τῆς Τεργέστης, οἱ πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας καὶ ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα, καὶ περὶ τὴν 3½ ἡ "Ἀμφιτρίτη" ἀπέπλευσε τοῦ λιμένος, συνοδευομένη ὑπὸ δύο λαμπροστολίστων ἀτμοπλοίων τοῦ αὐστριακοῦ Λόυδ, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐνοικιάσει ἡ κοινότης καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπαιάνιζον μουσικαί. Μέχρι Πιράνου, ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν, τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα συνώδευσαν τὴν "Ἀμφιτρίτην". Ἐκεῖθεν δὲ ἐν μέσῳ τῶν ἤχων τοῦ ἐθνικοῦ ἑλληνικοῦ ὕμνου, ἐν μέσῳ τῶν ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῶν ἐγκαρδίων χαιρετισμῶν ἐκ μέρους τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν συνοδευσάντων αὐτήν, ἡ ἑλληνικὴ θαλαμηγὸς ἐπετάχυνε τὸν πλοῦν της διευθυνομένη εἰς Κέρκυραν, ἔνθα, ὡς ἐγνώσθη ἤδη τηλεγραφικῶς, ἡ βασίλισσα ἔφθασεν αἰσίως, δεκτὴ γενομένη παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν βασιλοπαίδων.

Ἡ ἐν Τεργέστῃ γενομένη τῇ βασιλίσσῃ ἡμῶν ὑποδοχὴ δὲν εἶχε μὲν ἐπίσημον χαρακτῆρα, ὑπῆρξεν ὅμως εἰς ἄκρον ἐγκάρδιος, καὶ ἀπέδειξε καὶ πάλιν ὅτι οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνες οὐ μόνον ἐκτιμῶσι τὰ μεγάλα προτερήματα, τὰ διακοσμοῦντα τὴν βασίλισσαν Ὄλγαν, τὴν μητέρα τοῦ διαδόχου καὶ τῶν βασιλοπαίδων, ἀλλὰ καὶ ἐννοοῦσιν ὁποῖος σύνδεσμος καὶ ὁποία ἐγγύησις διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος εἶναι ἡ βασιλεία. Ρ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Πρό τινων ἡμερῶν ὁ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας Ἀλβέρτος σπουδαῖον διέτρεξε κίνδυνον. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ὑφαντηρίου ἐν Mylau ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς συνοδείας του ν' ἀναβῇ τὰ διάφορα πατώματα τοῦ μεγάλου βιομηχανικοῦ καταστήματος διὰ τοῦ ἀνασυρτηρίου (ascensoir), ὅτε, ἄγνωστον πῶς, τὸ μηχάνημα τοῦτο μὴ λειτουργοῦν τακτικῶς ἐβυθίσθη ἐκ τοῦ πρώτου πατώματος εἰς τὸ ὑπόγειον, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν στιγμὴν μέγα σιδηροῦν βάρος ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς ὀροφῆς καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀνασυρτηρίου, φονεῦσαν ἐν τῇ πτώσει του τὸν παρὰ τῷ βασιλεῖ καθήμενον νομάρχην, διδάκτορα HÜBEL καὶ πληγῶσαν βαρέως ἕνα τῶν μηχανικῶν. Ὁ βασιλεὺς ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος, διότι μόλις εἰς ἀπόστασιν πήχεως εὑρίσκετο ἀπὸ τοῦ φονευθέντος νομάρχου· συγκεκινημένος δὲ καὶ καθημαγμένην ἔχων τὴν στολήν του ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς Δρέσδην, ὅπου ἀπεστάλησαν πλεῖστα ὅσα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα. Πρῶτοι πάντων ἔσπευσαν οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Λειψίας νὰ συγχαρῶσι τῷ βασιλεῖ διὰ τοῦ Πρυτάνεως, ὁ δὲ βασιλεὺς αὐθημερὸν ἀπήντησε τηλεγραφικῶς εὐχαριστῶν τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς τῆς Λειψίας πολίτας.

— Ὁ κόμης CHAMBORD. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς βασιλικῆς τῶν Βουρβόνων οἰκογενείας καὶ ἐπίδοξος τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας διάδοχος, κόμης CHAMBORD, νοσεῖ ἀπό τινων ἡμερῶν σπουδαίως ἐν τῇ παρὰ τὴν Βιέννην τῆς Αὐστρίας ἐπαύλει αὐτοῦ ἐν Φροσδόρφ. Ὁ πρίγκηψ, ἔγγονὸς τοῦ βασιλέως Καρόλου Γ'. ἄγει τὸ 63ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ εἶναι ἄτεκνος. Οἱ νομιμόφρονες ἐν Γαλλίᾳ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸ πολλοῦ Ἑρρῖκον Ε'. καὶ προσαγορεύουσιν αὐτὸν Μεγαλειότητα. Λέγεται ὅτι ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ, διάδοχός του μὲ τὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας δικαιώματα θ' ἀνακηρυχθῇ ὁ κόμης τῶν Παρισίων, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ ἐν ἔτει 1842 ἀποθανόντος δουκὸς τῆς Αὐρηλίας καὶ ἐγγονὸς τοῦ ἄλλοτε βασιλέως τῶν Γ'ἀλλων Λουδοβίκου Φιλίππου. Οἱ πολιτικοὶ ἐν Γαλλίᾳ κύκλοι παρακολουθοῦσι μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς διαφόρους φάσεις τῆς ἀσθενείας τοῦ βασιλικοῦ πρίγκηπος, ἧτις κατὰ τὰς τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐλαχίστας παρέχει ἐλπίδας περὶ σωτηρίας αὐτοῦ.

— Πολυμελὴς οἰκογένεια. Ἡ ἐφημερὶς "Estafetta" τῆς Μαδρίτης ἀναφέρει ὅτι Ἱσπανός τις, Λουκᾶς Νεκουέρας Σαέζ, ὅστις εἶχεν ἀπέλθει εἰς Ἀμερικὴν πρὸ 70 ἐτῶν, ἐπανῆλθεν ἤδη εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἀτμοπλοίου, παρακολουθούμενος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του ὁλοκλήρου, ἥτις σύγκειται ἐξ 190 ψυχῶν, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν γαμβρῶν καὶ νυμφῶν. Ὁ Σαὲζ ἐνυμφεύθη τρίς. Ἡ πρώτη αὐτοῦ σύζυγος τῷ ἐδώρησεν 11 τέκνα, ἡ δευτέρα 19 καὶ ἡ τρίτη 7. Τὸ νεώτερον τῶν 37 τέκνων ἄγει νῦν τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας· τὸ πρεσβύτερον δέ, ἄγον τὸ 70ον ἔτος, ἔχει 17 τέκνα. Ἐκ τῶν 23 υἱῶν τοῦ Σαέζ, οἵτινες ὅλοι ζῶσιν, οἱ 13 εἶναι νυμφευμένοι, 6 ἄγαμοι καὶ 4 χηρευμένοι· ἐκ τῶν ἐπιζουσῶν θυγατέρων του αἱ 9 εἶναι νυμφευμέναι. Αἱ ἔγγονοι τοῦ Σαὲζ εἶναι 34, ἐξ ὧν 22 νυμφευμέναι, 9 ἄγαμοι καὶ 3 χῆραι· ἐκ δὲ τῶν 45 ἐγγονῶν του 26 εἶναι ἔγγαμοι, 17 ἄγαμοι καὶ 4 χηρευμένοι. Οἱ δισέγγονοι τοῦ πατριάρχου τούτου ἀνέρχονται εἰς 84. Ὁ Σαὲζ οὐδέποτε ἔπιεν οἶνον, ἡ τροφή του εἶναι φυτικὴ μὲ ὀλίγιστον ἅλας. Μὲ ὅλην τὴν ἡλικίαν του τῶν 93 ἐτῶν εἶναι εὔρωστος καὶ καθ' ἑκάστην κάμει περίπατον τριῶν τοὐλάχιστον ὡρῶν.

— Ἡ ἐν Οὐγγαρίᾳ δίκη. Ἐν τῇ μικρᾷ οὐγγρικῇ πόλει Νυρεγυχάζᾳ διάκειται κατ' αὐτὰς ὑπόθεσις, ἥτις μεγάλην προξενεῖ ἐντύπωσιν εἰς ὅλους τοὺς κύκλους τῆς κοινωνίας. Πρόκειται περὶ τῆς ἐξαφανίσεως κόρης δεκατετραετοῦς, ἣν Ἑβραῖοί τινες κατηγοροῦνται ὅτι ἐφόνευσαν ὑπὸ θρησκευτικοῦ ὀθούμενοι φανατισμοῦ. Ἡ μικρὰ κόρη ἐγένετο ἄφαντος ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1882 καὶ μὲ ὅλας τὰς ἐρεύνας τῆς μητρὸς καὶ τῶν συγγενῶν της δὲν κατωρθώθη νὰ εὑρεθῇ· ἐν τοσούτῳ φήμη διεδόθη ὅτι ἡ μικρὰ Ἐσθὴρ Σολομόζη, ὀδυγηθεῖσα εἰς τὴν συναγωγὴν ὑπὸ φανατικῶν Ἰουδαίων ἐσφάγη ἐκεῖ ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, διότι οἱ Ἰουδαῖοι εἶχον ἀνάγκην αἵματος χριστιανικοῦ διὰ τὰς ἱεροτελεστίας αὐτῶν. Συνεπείᾳ τῆς φήμης ταύτης ἡ μήτηρ κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν καὶ αἱ ἀνακρίσεις ἤρξαντο. Ὁ μάρτυς ὅστις κατέθεσε τὰς ἐπιβαρυντικὰς κατὰ τῶν Ἰουδαίων κατηγορίας, εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ κλητῆρος τῆς συναγωγῆς, παῖς δεκαπενταετής, ὅστις ἐδιηγήθη ὅτι διὰ τοῦ κλείθρου εἶδε τὸν πατέρα του καὶ ἄλλους Ἑβραίους σφάζοντας τὴν κόρην καὶ συλλέγοντας ἐν λεκάνῃ τὸ αἷμα αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν σφαγὴν οἱ Ἑβραῖοι, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ παιδός, ἐνέδυσαν τὸ πτῶμα καὶ τὸ ἀπήγαγον τῆς συναγωγῆς. Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰουνίου 1882 εὑρέθη ἐν τῷ ποταμῷ Theiss πτῶμα κόρης, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίσθη παρὰ τῶν εὑρόντων αὐτὸ ἁλιέων ὡς τὸ τῆς νέας Σολομόζη. Ἡ μήτηρ ὅμως δὲν ἀναγνώρισε τὴν θυγατέρα της· οἱ δὲ ἰατροὶ προσκληθέντες ἀπεφάνησαν ὅτι τὸ πτῶμα ἀνῆκεν εἰς νεάνιδα εἰκοσαετῆ. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐδωροδόκησαν τοὺς ἰατρούς, ὅπως καταθέσωσιν οὕτως. Ἀφ' οὗ αἱ ἀνακρίσεις ἐπερατώθησαν τὸ δικαστήριον παρέπεμψεν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ὡς ὑπόπτους τοῦ φόνου καὶ τῆς συμμετοχῆς τοὺς Ἑβραίους, οἵτινες φυσικῷ τῷ λόγῳ προσπαθοῦσι δι' ὅλων τῶν μέσων ν' ἀποτινάξωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐνοχήν, διατεινόμενοι ποτὲ μὲν ὅτι ἡ κόρη δὲν ἀπέθανεν, ὅτι ἐβεάθη εἰς διάφορα χωρία, ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἐκ μίσους κατηγοροῦσι τοὺς Ἰουδαίους κ. τ. τ. ποτὲ δὲ ὅτι ἀπέθανε μὲν ἡ κόρη, ἀλλ' ὅτι δὲν ἐσφάγη ὑπὸ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, ἀλλ' ἐφονεύθη πρὸ τῆς θύρας τῆς συναγωγῆς, διότι ἐχλεύαζε τοὺς Ἑβραίους καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Πολλὰ συνέβησαν κατὰ τὴν διαδικασίαν ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα καὶ τοὺς ἀκροατὰς εἰς ἄκρον διηρέθισαν καὶ τοὺς δυστυχεῖς δικαστὰς ἐκοπίασαν· πλεῖστοι ὅσοι ἐξητάσθησαν μάρτυρες, οἱ μὲν τῆς κατηγορίας οἱ δὲ τῆς ὑπερασπίσεως. Σπουδαία εἶναι ἡ τελευταία κατάθεσις ἑνὸς τῶν μαρτύρων, ὅστις εἶπεν ὅτι ὁ γραφεὺς τοῦ δικαστηρίου Πέσελης, εἰς ὃν πρῶτον ὁ νέος υἱὸς τοῦ κλητῆρος διεγήθη τὰ ὅσα εἶδε διὰ τοῦ κλείθρου, εἶναι ἀνὴρ μὲ κάκιστα προηγούμενα, κακοῦργος ὀγλ. καταδικασθείς ἄλλοτε εἰς 15 ἐτῶν εἱρκτὴν ἐπὶ φόνῳ. Ἐντύπωσιν ὡσαύτως βαθυτάτην ἐνεποίησεν ἡ κατάθεσις ἑνὸς τῶν μαρτύρων, ὅστις ἀνέφερε διά τίνων μέσων ὁ ἀνακριτὴς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐξηνάγκαζον τοὺς κατηγορουμένους νὰ ὁμολογήσωσι τὴν πρᾶξιν. Τοὺς ἐβίαζον νὰ πίωσι μεγάλας δόσεις καθαρσίων καὶ νὰ βαδίζωσιν ἐπὶ πολλὰς ὥρας πεζῇ ἔμπροσθεν τῶν συνοδευόντων αὐτοὺς ἐφίππων ἀξιούκων (χωροφυλάκων), μέχρις οὗ κατέπιπτον ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῶν πόνων. Ἡ περίεργος αὕτη δίκη βέλει ἐξακολουθήσει ἐπί τινας ἔτι ἡμέρας, καὶ ἀνυπομόνως περιμένεται ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου.

— Εὔστοχος ἀπάντησις. Γέρων δούξ, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο πάντοτε νέος, ἤρτο νέας καὶ ὡραίας χήρας. Ἡμέραν τινὰ τὴν ἠρώτησεν ἐὰν ἤθελε νὰ τὸν νυμφευθῇ. Πρὸς μεγίστην του ἔκπληξιν ἡ Κυρία ἠρνήθη ῥητῶς. — Σᾶς δίδω καιρὸν νὰ σκεφθῆτε, εἶπεν ὁ δούξ. — Ἐσκέφθην, ἐξοχώτατε, ἀπήντησεν ἡ Κυρία, ἀλλά . . . — Ἀλλὰ τί; εἰπέτε μοι τὴν αἰτίαν; — Τὴν αἰτίαν, ἀπήντησεν ἡ κυρία, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μείνω χήρα ἐφ' ὅρῳ ζωῆς.

ΩΡΑΙ ΣΧΟΛΗΣ.

Αἴνιγμα 86.

Τὸ πρῶτον θεὸς εἶμαι, τὸ δεύτερον θηρίον,
Τὸ ὅλον δὲ ἐπίσης ἐπίφοβον θηρίον.
Ἂν τοῦ πρώτου ἀποβάλῃς τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον
Εἰς σύνδεσμον ἐτράπη τὸ θεῖον μεγαλεῖον.
Ἂν δὲ τὸ τοῦ δευτέρου, τὸ ἄγριον θηρίον
Εἰς ἐποχὴν ἐτράπη, εἰς ἐποχὴν τῶν ἴων.
Συνέθεσας ἀκέφαλα ἀμφότερα τὰ μέλη;
Ἀνὴρ γενναῖος γίνομαι καὶ οὐδενὸς μὲ μέλλει.
Ἂν δὲ οὐρὰν καὶ κεφαλὴν τοῦ ὅλου ἀπορρίψῃς,
Ἀνθη πολλὰ βλαστάνουσι χωρὶς ποσῶς νὰ σπείρῃς.
Κεφαλὴν δὲ καὶ οὐρὰν τοῦ ὅλου ἂν ἑνώσῃς
Φράσις γίνομαι δοσκῶν καὶ τῶν ποιμένων Ὄσσης.

Ἰω. Κ. Γρουμπὸς ἐν Γαλαξίῳ.

Πρόβλημα 87.

2
*
*
1 * * * * * 3
*
*
4

Ἀναπληρωθήτω ὁ ἄνωθι σταυρὸς διὰ δύο λέξεων, τῆς μὲν βασιλέως γεννήτορος, τῆς δὲ τοῦ βασιλείου του, καὶ ἡ μὲν τούτων ν' ἀναγινώσκηται ἐν ταύτῳ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1—3 καὶ 2—3, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1—4 καὶ 2—4.

Ὁ αὐτός.

Αἴνιγμα 88.

Κατ' ἀρχὰς θενὰ νομίσῃς πῶς σοὶ λέγω περιττά,
Ὅταν μ' εὕρῃς ποῖος εἶμαι θὰ τὰ βρῇς ὅλα σωστά.
Αἰωνίως 'στὸν αἰθέρα φαίνομαι περιπατῶν,
'Στὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης μ' ἁλιεύεις τὸν πτωχόν.
Εἰς τὰ ὄρη ἂν σὲ εὕρω σὲ σπαράττω φοβερά,
Κι' ὅταν κῆμαι 'στὸ πινάκι μὲ βροχοβίζεις μὲ χαρά.
Μὲ φοβεῖσαι, μ' ἀποφεύγεις καὶ ἐν τούτοις μὲ κρατεῖς,
Παίγνιόν σου ἐξ ἀνάγκης γίνομαι γιὰ νὰ τραφῇς.
Καὶ εἰς τὴν Μυθολογίαν καὶ αὐτοῦ κάτι σημαίνω,
Θὰ ἰδῇς πῶς λέγω ἀλήθεια· λύσε με, σὲ περιμένω.

Οὐρ. Τιμαγένους ἐν Σμύρνῃ.

Πρόβλημα 89.

ο	σ	τ	α	σ
ω	π	ρ	ι	ρ
α	ω	η	μ	τ
ο	η	ο	ο	η
ι	ο	ρ	σ	ο

Ἐκ τῶν 25 τούτων στοιχείων νὰ σχηματισθῶσιν 7 λέξεις, οὕτως, ὥστε αἱ μὲν 3 νὰ σχηματίζωσι τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ τετραγώνου, αἱ 2 τὸν σταυρόν, αἱ δὲ ἄλλαι 2 τὸ χιαστὸν αὐτοῦ σχῆμα· νὰ σημαίνωσι δὲ αὗται, αἱ μὲν πρῶται τὸ δύος, τὴν δύναμιν καὶ τὸν ὄγκον, αἱ κατόπιν δύο τὰ δύο προσφιλέστερα παντὸς ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ ὄντα, καὶ αἱ ἄλλαι τὴν λιτωτέραν αὐτοῦ τροφήν.

Καλλιόπη Γ. Χαβιαρᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Αἴνιγμα 90.
(Κυβδέξον.)

Τὸ πρῶτον μου εὑρίσκεται εἰς κάθε ἔγγραφον καὶ ἐπιστολήν. Τὸ δεύτερόν μου ἀρχαίαν θεότητα δηλοῖ. Τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον πάντοτε βεβαιοῖ.

Κ. Οἰκονόμου ἐν Σιμπιν-ἐλ-Κόμ.

Αἴνιγμα 91.

Τέσσαρας συλλαβὰς περιέχω,
Τὸ πᾶν εἰς τὰς ἀγκάλας μου ἔχω.
Ἂν εἷς δύο ἴσα με χωρίσῃς,
Δύο λέξεις τότε θ' ἀπαντήσῃς.
Ἡ μὲν πρώτη δύναμιν ἐμφαίνει,
Ἡ δὲ δευτέρα τὴν γῆν σημαίνει.

Π. Ἐκινεζόγλους ἐν Μασσαλίᾳ.

ΛΥΣΕΙΣ.

Προβλήματος 81.

Λυσιστράτη, Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη, Ἱππεῖς, Νεφέλαι. — ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

Προβλήματος 82.

1
Α Λ Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Σ
1 10
Ι Ο Σ
10

Αἰνίγματος 83.

Θ Η Ρ — Θ Η Ρ Α.

Αἰνίγματος 84.

Δ Ε Λ Ε Α Ρ — Ε Α Ρ.

Αἰνίγματος 85.

Β Ο Υ Σ — Υ Σ — Ο Υ Σ.

Ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Βασιλειάδου ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἔμμετρον λύσιν τοῦ αἰνίγματος 83, παρὰ τοῦ ἐν Τεργέστῃ κ. Γεωργίου Ἀφεντούλη·

Τῇ θύρᾳ χρᾶτ' ἐνίοτε
Καὶ ἡ ὡραία κόρη·
Πλὴν θῦρα δίπους πάντοτε
Διώκει· μὴν ἀπόρει.

Ἔλυσαν τὸ αἴν. 74 ὁ κ. Γ. Χρυσόστομος ἐν Καβάλᾳ· τὰ 75, 77 καὶ 78 ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Λ. Ῥαυτοπούλου ἐν Πειραιεῖ, ὁ κ. Δ. Γ. Εὐαγγελίδης ἐν Καβάλᾳ, ὁ κ. Κ. Οἰκονόμου ἐν Σιμπιν-ἐλ-Κόμ, καὶ ὁ κ. Μιχαὴλ Δημητριάδης ἐν Μολδοβλαχίᾳ Ῥουμανίας· τὸ προβλ. 81 ὁ κ. Γεώργιος Καρυδιᾶς ἐν Λονδίνῳ, τὰ 81, 85 ἡ δεσποινὶς Αἰκ. Βασιλειάδου ἐν Τεργέστῃ, τὰ 82, 84, 85 ὁ κ. Κίμων Κοντουμᾶς ἐν Ζυρίχῃ, τὸ 85 ὁ κ. Γεώργιος Μακρῆς ἐν Ἰσμαηλίᾳ (τηλεγραφικῶς), καὶ τὰ 81, 84 ὁ κ. Ἰ. Κ. Γρουμπὸς ἐν Γαλαξίῳ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 19. LEIPZIG.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗι ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΛΟΥΔ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέζ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαΐδ, Ἄδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πένανγ καὶ Σιγγαπώρης τῇ α΄. ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλκούτταν διὰ Πόρτο Σαΐδ, Σουέζ, Ἄδεν καὶ Κολόμβου τῇ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Αὐγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Βομβάης τὰ ἀτμόπλοια θέλουσι διανύει 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξὺ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἑκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαΐδ καὶ τὴν Συρίαν).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἑκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλὰξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

Τὴν Τετάρτην (ἑκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῇ 6 μ. μ. εἰς Φιοῦμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκωλον, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῇ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἶτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Εὐξείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβεως.

ΕΙΣ ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθημερίαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσήνης, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελίτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιούμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἑκάστης ἑβδομάδος.

Πλειοτέρας πληροφορίας δίδει ἡ ἐν Τεργέστῃ Διεύθυνσις καὶ τὸ Γενικὸν Πρακτωρεῖον τοῦ αὐστρο-ουγγρικοῦ Λόυδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz ἀρ. 6).

[207

Η ΑΡΙΣΤΗ ΑΓΟΡΑ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΩΝ ΑΞΙΩΝ.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Α.Α. Μ.Μ. τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατείρας τῆς Αὐστρίας.

Μέγας λαχνὸς 50,000 φιορ. τῇ 19/1 Ἰουλίου	1883.
Μέγας λαχνὸς 50,000 φιορ. τῇ 20/1 Νοεμβρίου	1883.
Μέγας λαχνὸς 50,000 φιορ. τῇ 20/1 Φεβρουαρίου	1884.
Μέγας λαχνὸς 50,000 φιορ. τῇ 19/1 Ἰουλίου	1884.
Μέγας λαχνὸς 50,000 φιορ. τῇ 20/1 Νοεμβρίου	1884.

καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς κατωτέρων κερδῶν.

Τρεῖς κληρώσεις ἐτησίως.

Ἑκάστη πρωτότυπος ὁμολογία, μέλλουσα νὰ μετάσχῃ 112 κληρώσεων, στοιχίζει 20 φράγκα χρυσᾶ πληρωτέα εἰς 4 τριμήνους δόσεις ἀνὰ 5 φράγκα. Τοῖς μετρητοῖς μόνον φρ. 19.

Ἅμα γιγνομένης τῆς πρώτης πενταφράγκου δόσεως, ὁ ἐγγραφεὶς μετέχει πασῶν τῶν κληρώσεων καὶ τοῦ ὁλικοῦ τῶν κερδῶν. Λεπτομερεῖς πληροφορίαι παρέχονται δωρεὰν εἰς πᾶσαν γλῶσσαν.

Ἀπευθυντέον τραπεζικὰ γραμμάτια, ταχυδρομικὴν ἐπιταγὴν ἢ γραμματόσημα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ **Moniteur de la Chance Universelle à Vienne** (Autriche).

Σημ. Παρακαλεῖται τὸ ἀξιότιμον κοινὸν νὰ μὴ συγχέῃ τὰς ὁμολογίας ταύτας μετὰ τῶν ἁπλῶν γραμματίων τῶν λαχείων· διὰ τῶν ὁμολογιῶν τούτων οὐδέποτε κινδυνεύει τις ν' ἀπολέσῃ τὰ χρήματά του.

[143

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Κατ' αὐτὰς ἐξέρχεται τῶν ἐνταῦθα Καταστημάτων Γουλιέλμου Δρουγουλίνου ἡ Β΄. ἔκδοσις τοῦ "ΚΑΘ' ΟΜΗΡΟΝ ΟΙΚΙΑΚΟΥ ΒΙΟΥ" τοῦ κυρίου **Κλέωνος Ῥαγκαβῆ**, ἥτις ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἀπέβη ὅλως νέον σύγγραμμα. Τὸ ἔργον τοῦτο, τερπνὸν ἅμα καὶ διδακτικώτατον, θερμῶς συνιστῶμεν ὡς ἀπαραίτητον ἀγλάϊσμα πάσης Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης. Μετὰ πλείστης ὅσης φιλοκαλίας ἐκδεδομένον, δι' ὡραίων εἰκόνων πεπροικισμένον καὶ κομψῶς δεδεμένον, τιμᾶται τὸ βιβλίον φράγκων 5.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

Ἐν Βιέννῃ! Ἐν Παρισίοις! Ἐν Λονδίνῳ!

ΙΔΕΤΕ ΚΑΙ ΑΠΟΡΗΣΑΤΕ!

Οἱ πράκτορες τῆς πτωχεύσεως τοῦ μεγάλου "Ἀγγλο-Βρεταννικοῦ ἐργοστασίου" πωλοῦσιν ὅλας τὰς πραγματείας των μὲ μεγάλην ἔκπτωσιν. Ἐμβάζων τις τὸ ποσὸν φράγκων 20, ἢ καὶ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς διὰ τοῦ αὐστρο-ουγγρικοῦ Λόυδ Τεργέστης, λαμβάνει πολυτελῆ συσκευὴν τραπέζης ἐκ τοῦ ἀρίστου ἀγγλο-βρεταννικοῦ μετάλλου, ἀξίας ἄλλοτε φράγκων 70. Πᾶς παραγγελιοδότης λαμβάνει καὶ ἔγγραφον ἐγγύησιν περὶ διατηρήσεως τῆς λευκότητος τῶν σκευῶν ἐπὶ δέκα ἔτη.

6 μαχαίρια τραπέζης μὲ ὡραίας λεπίδας,
6 περούνια μονοκόμματα,
6 κοχλιάρια τῆς σούπας ἐκ τοῦ ἀγγλοβρετ. μετάλλου,
6 κοχλιάρια τοῦ καφὲ ἐπίσης,
1 μέγα κοχλιάριον τῆς σούπας
1 βαρὺ κοχλιάριον διὰ τὸ γάλα,
6 ἀκουμβιστήρια τῶν μαχαιρῶν,
6 ἀγγλικὰ φιλτζάνια,
1 πιπεροθήκην ἢ ζαχαροθήκην,
6 ὡραίας ὠοθήκας,
6 κομψὰ κοχλιάρια διὰ τὰ ὠά,
1 δίσκον μεγέθους 30 ἑκατ.,
1 τρυπητὸν τοῦ τείου,
2 πολυτελῆ κανδιλέρια τῆς αἰθούσης,
6 κομψὰ μαχαίρια τῶν φρούτων,
61 τεμάχια ἐν ὅλῳ.

Εἰς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ παροῦσα εἰδοποιησίς μου δὲν βασίζεται ἐπὶ ἀγυρτίας ὑποχρεοῦμαι δημοσίᾳ, ἐὰν ἡ συσκευὴ δὲν ἀρέσῃ τῷ ἀγοραστῇ, νὰ παραλάβω αὐτὴν πάλιν. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν ν' ἀγοράσῃ πράγματα χρήσιμα καὶ καλὰ ἀντὶ τῶν χρημάτων του, ἂς ἀποτανθῇ, μετὰ πάσης πεποιθήσεως καὶ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν

J. H. Rabinowicz εἰς **Βιέννην**,

Κεντρικὴν ἀποθήκην τοῦ Ἀγγλο-βρεταννικοῦ ἐργοστασίου

WIEN II. SCHIFFAMTSGASSE 20.

Παρ' ἐμοὶ εὑρηται, ἀντὶ 30 centimes τὸ κουτίον, καὶ κόνις πρὸς καθαρισμὸν τῶν σκευῶν τούτων.

Ὑποκαταστήματα ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐνδείξεων εὐαρεσκείας δημοσιεύομεν τὰς ἑξῆς· Κύριον **I. H. Rabinowicz** εἰς Βιέννην. Ἐν Βεγγάζῃ 10/1 1883.

Διὰ τοῦ κυρίου Κοέν, προξένου ἐν Μελίτῃ, ἔλαβον τὰ τιμολόγια ὑμῶν ὡς καὶ δύο δείγματα. Ἐπιθυμῶ δι' ἐμὲ καὶ διά τινας ἐνταῦθα φίλους μου ν' ἀγοράσω παρ' ὑμῶν τὰ κάτωθι εἴδη, ἃ εὐαρεστηθῆτε νὰ πέμψητε τῷ κ. Ἰωακεὶμ Ἀτζοπάρδῃ ἐν Μελίτῃ· 8 συσκευάς, ἐξ ἐκείνων ἃς ἐπέμψατε ἐσχάτως τῷ κ. Κοέν, ὡς καὶ τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ τιμολογίου σας.

Πρόθυμος Π. Πέτροβιτς,
ὑποπρόξ. τῆς Αὐστρο-ουγγαρίας.

Κύριον **I. H. Rabinowicz** εἰς Βιέννην. Ἐν Καίρῳ 20 Φεβρ. 83. Ἔλαβον σήμερον τὰς παραγγελθείσας δύο συσκευὰς καὶ οὐ μόνον μ' εὐχαρίστησαν τὰ μέγιστα ἀλλὰ καὶ ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας μου. Ὅπως ἀποδείξω ὑμῖν τοῦτο, σᾶς παρακαλῶ ἀμέσως νὰ μοὶ ἀποστείλητε 6 ἀκόμη τοιαύτας συσκευάς. Ἐκ μέρους μου δὲν θὰ λείψω νὰ συστήσω τὸ ὑμέτερον κατάστημα εἰς εὐρυτέρους κύκλους. Τὸ τίμημα τῶν συσκευῶν παρακαλῶ νὰ τὸ σύρητε ἐπ' ἐμοῦ διὰ τοῦ αὐστρο-ουγγρικοῦ Λόυδ.

Πρόθυμος A. WEIL,
ξενοδόχος.

Ἐκτὸς τούτων ἔλαβον παραγγελίας παρὰ τῶν κκ. Mollah καὶ Jaevel ἐν Θεσσαλονίκῃ, παρὰ τῶν κκ. J. Sperantza, M. Feinstein καὶ A. Marcevich ἐν Σμύρνῃ, L Koschir ἐν Καΐρῳ, Hildebrandt B. Prodesta ἐν Πορτ-Σαΐδ κτλ.

[69

Selbstthätige Zimmerfontaine
mit Blumentisch und Aquarium
Neu! Originell!
Vorzüglichste Leistung
Eleganteste Ausführung.

Die Triebwerke gebe ich auch zu schon vorhandenen Aquarien wie zu Springbrunnen für Landhäuser Besitzer von Villen etc. allein ab
Illustrirte Prospecte gratis und franko.
LOUIS HEINRICI ZWICKAU i/S.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑι. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.